

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Extraordinària
Acta núm. 10

Dijous, 23 d'octubre de 2008
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: Sr. JOAQUIM BALSERA GARCIA.

Regidors/Regidores: Sra. RAQUEL SÁNCHEZ JIMÉNEZ, Sr. JOSÉ FCO. OBISPO VALLECILLOS, Sr. XAVIER ESTEBAN MARTÍN, Sra. ANNA BECERRA PEÑA, Sra. LAURA BARRUFET MIRÓ, Sr. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, Sra. NEUS VENDRELL VIGO, Sra. SALVADORA SANZ RECOBENIZ, Sr. JORDI JIMÉNEZ HORCAJADAS, Sr. LUÍS IGLESIAS TORO, Sr. BENET CASTILLEJOS SEGURA, Sr. JOSEP LLOBET NAVARRO, Sr. JOSÉ ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, Sr. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, Sr. MARCEL·LÍ REYES VIDAL, Sra. MARTA JIMÉNEZ IBORRA, Sra. EMMA BLANCO ANGUERA, Sr. FRANCISCO JAVIER GARCÍA GALCERAN i Sr. RAMON CASTELLANO ESPINOSA.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. José Mª Garcia Pascual.

En el Saló de Plens de l'Ajuntament, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia vint-i-tres d'octubre de dos mil vuit, en sessió ordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concurrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

El Sr. MIGUEL ÁNGEL IBÁÑEZ GINER, justificadament, no va assistir a la sessió.

Els Srs. LLOBET, SÁEZ i ENGLI es van incorporar a la sessió després d'haver començat aquesta, en el moment que a l'acta s'indica.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigít per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases de Régimen Local.

I essent les divuit hores, cinc minuts, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

Aprovar l'acta de la sessió anterior núm. 9 de data 25 de setembre de 2008.

Es van incorporar els Srs. José Llobet, José-Antonio Sáez i Sergio Engli.

<u>PART RESOLUTIVA DEL PLE</u>
----

1 - ACORD PROVISIONAL DE MODIFICACIÓ DE LES ORDENANCES FISCALS DE L'AJUNTAMENT DE GAVÀ PER A L'EXERCICI 2009

PRIMER.- Aprovar, d'acord amb el que disposen els articles 15 i 16 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, **els expedients de modificació de les Ordenances Fiscals següents:**

- Nº 1 Impost sobre Bens Immobles*
- Nº 2 Impost sobre vehicles de tracció mecànica*
- Nº 3 Impost sobre construccions, instal·lacions i obres*
- Nº 4 Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (Plusvàlues)*
- Nº 5 Impost sobre Activitats Econòmiques. Carrerer Fiscal.*
- Nº 7 Taxa per l'expedició de documents administratius. Documents que expedeixen i en els quals són competents l'Administració o les autoritats municipals, a instància de part.*
- Nº 8 Taxa per la concessió de plaques, patents i altres distintius anàlegs*
- Nº 9 Taxa per l'obertura d'establiments i control d'activitats.*
- Nº 10 Taxa per la custòdia i la retirada o immobilització de vehicles.*
- Nº 11 Taxa del cementiri municipal.*
- Nº 12 Taxa per recollida, transport i gestió d'escombraries i altres residus municipals.*
- Nº 13 Taxa pel sanejament.*
- Nº 14 Taxa per la utilització privativa o l'aprofitament especial de la via pública.*
- Nº 15 Taxa per obertura de sondatges o rases en els terrenys d'ús públic i per qualsevol remoció del paviment o de les voreres a la via pública.*

- Nº 16 *Taxa per l'ocupació de terrenys d'ús públic amb mercaderies, materials de construcció, runa, tanques, puntals, cavallets i altres instal·lacions anàlogues.*
- Nº 17 *Taxa per l'aprofitament especial del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministrament d'interès general.*
- Nº 18 *Taxa per les entrades de vehicles a través de les voreres i les reserves de via pública per a l'aparcament, parada de vehicles i càrrega i descàrrega de mercaderies de qualsevol mena.*
- Nº 19 *Taxa per l'ocupació de parades de venda en el mercats municipals.*
- Nº 21 *Taxa per la prestació de servei de comprovació de sorolls molestos que procedeixen de vehicles.*
- Nº 22 *Taxa per les prestacions de la Policia Municipal i circulacions especials*
- Nº 23 *Taxa per la prestació de serveis urbanístics i inspeccions.*

SEGON.- **Sotmetre aquest acord provisional d'aprovació dels expedients de modificació d'Ordenances Fiscals a informació pública i audiència als interessats,** mitjançant la seva exposició en el tauler d'anuncis de la Casa Consistorial **per un termini de trenta dies.** L'esmentat termini començarà al dia següent al de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la província, i durant el mateix podran ser examinats els expedients i els interessats podran presentar les reclamacions que estimin oportunes. Es publicarà, igualment un anunci en un diari dels de major difusió de la província.

TERCER.- Significar que, en el **cas que no es presentin reclamacions,** aquest acord fins llavors provisional, **s'entendrà definitivament adoptat.**

Resultat de les Votacions

Nº 1 Impost sobre Bens Immobles

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 1 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), cinc (5) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP, i sr. Reyes i sra. Jiménez d'ERC) i una (1) abstenció (1 CiU)

Nº 2 Impost sobre vehicles de tracció mecànica.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 2 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), tres (3) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP) i tres (3) abstencions (2 ERC i 1 CiU)

Nº 3 Impost sobre construccions, instal·lacions i obres

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 3 va ser aprovat per setze (16) vots a favor (12 PSC, 2 ERC i 2 ICV-EUiA), tres (3) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP) i una (1) abstenció (1 CiU)

- Nº 4 Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (Plusvàlues)*
L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 4 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), tres (3) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP) i tres (3) abstencions (2 ERC i 1 CiU)
- Nº 5 Impost sobre Activitats Econòmiques. Carrerer Fiscal.*
L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 5 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), cinc (5) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP, i sr. Reyes i sra. Jiménez d'ERC) i una (1) abstenció (1 CiU)
- Nº 7 Taxa per l'expedició de documents administratius. Documents que expedeixen i en els quals són competents l'Administració o les autoritats municipals, a instància de part.*
L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 7 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), tres (3) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP) i tres (3) abstencions (2 ERC i 1 CiU)
- Nº 8 Taxa per la concessió de plaques, patents i altres distintius anàlegs*
L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 8 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), sis (6) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP, sr. Reyes i sra. Jiménez d'ERC i sr. Castellano de CiU).
- Nº 9 Taxa per l'obertura d'establiments i control d'activitats.*
L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 9 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), cap en contra i sis (6) abstencions (3 PP, 2 ERC i 1 CiU).
- Nº 10 Taxa per la custòdia i la retirada o immobilització de vehicles.*
L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 10 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), tres (3) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP) i tres (3) abstencions (2 ERC i 1 CiU).
- Nº 11 Taxa del cementiri municipal.*
L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 11 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), quatre (4) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP, i Castellano de CiU) i dos (2) abstencions (2 ERC).
- Nº 12 Taxa per recollida, transport i gestió d'escombraries i altres residus municipals.*
L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 12 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), tres (3) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP) i tres (3) abstencions (2 ERC i 1 CiU).
- Nº 13 Taxa pel sanejament.*
L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 13 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), tres (3) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP) i tres (3) abstencions (2 ERC i 1 CiU).

Nº 14 Taxa per la utilització privativa o l'aprofitament especial de la via pública.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 14 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), tres (3) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP) i tres (3) abstencions (2 ERC i 1 CiU).

Nº 15 Taxa per obertura de sondatges o rases en els terrenys d'ús públic i per qualsevol remoció del paviment o de les voreres a la via pública.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 15 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), quatre (4) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP, i Castellano de CiU) i dos (2) abstencions (2 ERC).

Nº 16 Taxa per l'ocupació de terrenys d'ús públic amb mercaderies, materials de construcció, runa, tanques, puntals, cavallets i altres instal·lacions anàlogues.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 16 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), tres (3) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP) i tres (3) abstencions (2 ERC i 1 CiU).

Nº 17 Taxa per l'aprofitament especial del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministrament d'interès general.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 17 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), tres (3) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP) i tres (3) abstencions (2 ERC i 1 CiU).

Nº 18 Taxa per les entrades de vehicles a través de les voreres i les reserves de via pública per a l'aparcament, parada de vehicles i càrrega i descàrrega de mercaderies de qualsevol mena.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 18 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), cinc (5) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP, i sr. Reyes i sra. Jiménez d'ERC) i una (1) abstenció (1 CiU)

Nº 19 Taxa per l'ocupació de parades de venda en el mercats municipals.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 19 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), sis (6) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP, sr. Reyes i sra. Jiménez d'ERC i sr. Castellano de CiU).

Nº 21 Taxa per la prestació de servei de comprovació de sorolls molestos que procedeixen de vehicles.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº21 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), tres (3) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP) i tres (3) abstencions (2 ERC i 1 CiU).

Nº 22 Taxa per les prestacions de la Policia Municipal i circulacions especials

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 22 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), cinc (5) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP, i sr. Reyes i sra. Jiménez d'ERC) i una (1) abstenció (1 CiU)

Nº 23 Taxa per la prestació de serveis urbanístics i inspeccions.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança nº 23 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), cinc (5) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP, i sr. Reyes i sra. Jiménez d'ERC) i una (1) abstenció (1 CiU)

Per tant i en tots els expedients de modificació d'Ordenances es va acomplir el requisit d'obtenir – si més no - el vot favorable de la de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Una vegada oberta la sessió, el Sr. Alcalde va precisar que amb caràcter previ a l'inici de la mateixa, calia determinar la metodologia que se seguiria durant el transcurs de la sessió, indicant en aquest sentit que primer es faria una exposició per part de la ponent del que seria el conjunt normatiu de les ordenances fiscals, després es donaria la paraula a cadascun dels grups municipals, per tal de que cadascun d'aquests grups fixés la seva posició general i defensés les al·legacions que havien presentat a les diverses ordenances fiscals, a continuació es tornaria a donar la paraula al ponent, per tal de determinar quines de les esmenes presentades havien estat objecte d'acceptació per part de l'equip de govern, i a continuació s'atorgaria un nou torn de paraules als grups municipals, per passar finalment a la votació, primer de les esmenes presentades a cada ordenança en particular, i segon, acabada la votació de les esmenes a una ordenança, es procediria a la votació general de dita ordenança.

Seguidament va fer ús de la paraula la Sra. Raquel Sánchez, portaveu de l'equip de govern, la qual va començar la seva intervenció indicant que amb aquest acte es portaven a discussió l'aprovació provisional de la proposta de modificació de determinades ordenances fiscals, impostos i taxes, que haurien de regir el proper any 2009. En aquest sentit, la Sra. Sánchez va dir que aquesta proposta ja havia estat presentada a la reunió de portaveus dels diferents grups municipals, així com també havia estat objecte d'explicació i debat en la Comissió Informativa de Coordinació i Planificació Estratègica, en la qual s'havia donat compte dels fonaments tècnics i econòmics de les modificacions. A aquestes efectes, la Sra. Sánchez va recordar que les ordenances fiscals regulaven els diversos tributs que integraven l'hisenda municipal i la seva gestió, afegint que estaven formats pels impostos, les taxes i les contribucions especials, i que representaven prop del 50 % dels ingressos municipals previstos. Així mateix, va dir que les ordenances fiscals del 2009 s'emmarcaven en un escenari conjuntural de crisi econòmica, que comportava l'estancament dels ingressos locals, la necessitat d'actuar amb rigor amb els compromisos de despesa i la necessitat d'impulsar polítiques municipals orientades a cobrir despesa social, promoure l'ocupació, formació i educació, la promoció econòmica, garantir les inversions en matèria d'infraestructura i obra pública i altres actuacions sempre amb criteris de sostenibilitat. Des de aquesta perspectiva, la Sra. Sánchez va dir que Gavà presentava unes ordenances fiscals que li permetrien obtenir els recursos necessaris per desenvolupar el Pla d'Actuació Municipal, a la vegada que va dir que calia destacar una gestió eficaç i eficient dels recursos realitzats per l'ajuntament tant pel que feia a la seva recaptació com a la despesa. D'altra banda, la Sra. Raquel Sánchez va dir que s'havia previst l'increment generalitzat dels impostos i taxes en un 4,5 %, índex que era inferior a l'IPC del mes d'agost, que era el que tradicionalment es feia servir per aquest càlcul i que

aquest any s'havia situat en el 4,9 %. En tot cas, va dir la Sra. Sánchez, aquest tipus, que era deliberadament força més baix que el corresponent al mes d'agost, s'havia fet preveient la tendència a la baixa amb la que semblava que es tancaria l'any 2008, tractant-se en tot cas del mínim indispensable per tal de poder mantenir les polítiques i els compromisos assumits per a la ciutat sense augmentar la pressió fiscal.

A banda d'aquestes consideracions generals, s'havien establert a més mesures per tal de beneficiar a determinats col·lectius i per avançar en determinats objectius socials, culturals i econòmics, a la vegada que es consolidaven les bonificacions socials i mediambientals que ja s'havien incorporat els darrers anys. Les principals novetats en aquest sentit respecte de les mesures que s'havien establert eren mesures adreçades a diversos col·lectius, com per exemple en l'IBI, en el qual es mantenien les bonificacions per a famílies nombroses i s'introduïen noves subvencions per a famílies monoparentals que reunissin determinats requisits, a la vegada que també s'introduïen subvencions per al col·lectiu de més de seixanta-cinc anys. Així mateix, també hi havien mesures en les ordenances fiscals, adreçades fonamentalment a la promoció econòmica, com per exemple en la taxa de la llicència d'obertura s'establia l'exempció en el cas de trasllats forçosos i també bonificacions per a persones que es trobessin en situació d'atur o primeres activitats. A la vegada, la Sra. Sánchez va dir que també s'establia en aquesta ordenança fiscal la possibilitat de fraccionar per trimestres el pagament a qui acredités dificultats econòmiques, de la mateixa manera que hi havien altres mesures adreçades als mercats, com per exemple mantenir sense increment la quota mínima imposada als traspasso de parades, etc., afegint que aquestes eren algunes de les mesures més importants i més novedoses que s'adoptaven en aquesta proposta.

Dit això, la Sra. Sánchez va manifestar que passaria a comentar una per una les modificacions que afectaven a cadascuna de les ordenances que regulaven els diferents impostos i taxes. Així doncs, com a introducció, i com ja havia comentat, l'increment general per a l'any 2009 seria del 4,5 %, inferior a l'IPC del mes d'agost, que havia estat del 4,9 %, malgrat ser el corresponent al mes que es venia utilitzant aquests darrers anys. Pel que feia a l'ordenança núm. 1, corresponent a l'impost de Béns Immobles, el tipus de gravamen general es corresponia a l'increment del 4,5 % de l'IPC, situant-se aleshores el tipus general en el 0,689. S'incrementava al màxim el tipus de l'IBI del centre emissor existent a Gavà a l'1,30, mentre que es mantenia el tipus de la rústica com l'any passat, al 0,90. En un segon punt s'establia un altre tipus de gravamen del 0,896 per a usos diferents a l'habitatge, que s'aplicaria a indústries, oficines, comerços, hosteleria, esportius i solars, etc. També va dir que s'actualitzaven les bases per a famílies nombroses, incrementant-se en el 4,5 la suma de les bases imposables a l'IRPF, passant-se a un límit mínim de renda de 42.463 € i 7.074 €. En el punt 4 es preveia una subvenció de 80 € sobre la quota per a les famílies monoparentals que reunissin determinats requisits; també es contemplava en el punt 5 una subvenció de 50 € als majors de seixanta-cinc anys, amb els mateixos requisits que es demanaven per a la concessió de la subvenció que ja es venia atorgant en la taxa d'escombraries, afegint que l'atorgament d'aquestes darreres subvencions estaria condicionada a l'aprovació de les corresponents bases reguladores. De la seva banda, a l'ordenança fiscal núm. 2, que regulava l'Impost dels vehicles de tracció mecànica, no es modificaven les tarifes, però sí que a la apartat de exempcions pels vehicles de persones de mobilitat reduïda, s'aclaria que es tractava concretament de dificultat per a desplaçar-se, per limitació del sistema locomotor, sense que podés abastar altres tipus de discapacitats.

En el cas de l'ordenança fiscal núm. 3 (ICIO), s'introduïa a l'apartat 1 l'exempció per a cuines i banys, en aplicació de l'article 11.2 b) de les ordenances metropolitanas d'edificació; en el punt 2, obra nova, s'afegia un mòdul més, corresponent a piscines, mentre que en el punt 3, s'afegien les obres de reforma i rehabilitació amb una quota

mínima per m², diferenciant entre habitatges i comerços i indústries, així com les obres menors i les obres d'enderrocament; el punt 4 es passava a l'ordenança fiscal núm. 14, relatiu a tribunes i cossos sortints a la via pública. Pel que feia a l'ordenança fiscal núm. 4 (Plusvàlua), en el punt 1 s'actualitzaven els percentatges anuals, establint diferències equivalents entre cada tram, atès que en els exercicis anteriors els dos últims trams (11 a 15 i 16 a 20 anys), tenien el mateix percentatge; en el punt 2, el tipus es mantenia al 30 %, mentre que el punt 3 s'actualitzava amb l'IPC els valor del sòl per l'aplicació de la bonificació per a l'habitatge habitual, fixant-se en aquest cas 21.297 i 42.588 € Respecte de l'ordenança fiscal núm. 5 (IAE), la Sra. Sánchez va dir que el 2008 no es va incrementar, però per aquest any es contemplava només l'actualització dels coeficients de situació per 2009; també en annex s'actualitzava el carrerer fiscal pel que feia a nous carrers i categories fiscals per actualitzar-lo i adequar-lo a la realitat existent. Pel que respecte a l'ordenança fiscal núm. 6 (Contribucions especials), no hi havien modificacions, mentre que a la núm. 7, relativa a l'expedició de documents, en el punt 1 s'unificaven preus de certificats, duplicats i fotocòpies, a 6 € i a 1 € en el punt 2, s'incrementava la llicència per a la tinença de gossos perillosos a 30 € mentre que en el punt 3, s'incorporava una llicència per col·lecció o nucli zoològic; en el punt 4 s'incorporaven les autoritzacions per canvi de titularitat en activitats i variacions no substancials que impliquessin tràmits administratius però no precisessin de comprovacions tècniques i que abans es tramitaven des de la llicència d'obertura.

Pel que feia a l'ordenança fiscal núm. 8, relativa a les plaques, s'aplicava només l'increment de l'IPC, sense que hi haguessin altres modificacions. Respecte de l'ordenança fiscal núm. 9 (Llicència d'obertura), s'incorporava com a activitat de temporada la venda d'articles de pirotècnia a 30€ diaris; en el punt núm. 2, la taxa per autorització sanitària s'ampliava en el sentit d'incorporar tots els establiments que abastava i les tarifes que corresponien a cada modalitat, atenent-se a les prescripcions establertes per la legislació vigent; així mateix, la tarifa que corresponia a "sucursal" (carnisseries) es referia a que les carnisseries i xarcuteries tenien un obrador on feien normalment la manipulació d'aquests aliments, mentre que en el punt 3 es concedia l'exempció pels trasllats forçosos quan aquestes tinguessin causa en expropiació, enderroc o sinistre de l'immoble; finalment, en el punt 4 s'incorporava una bonificació del 20 % pel foment de l'empresariat per persones a l'atur i empadronades a Gavà, i a més, amb la possibilitat de fer el pagament fraccionat. Respecte de l'ordenança núm. 10 (Custòdia i retirada de vehicles), només s'incrementava l'IPC, mentre que pel que fa referència a l'ordenança fiscal núm. 11 (Cementiris), s'introduïa en termini concessió en tots aquells apartats en els quals es parlava de títol de propietat, atès que en realitat es tracta d'una concessió administrativa a 50 anys, prorrogables, però en cap cas es podia parlar de dret de propietat; en el punt 2 es creava un apartat en infraccions i sancions pel qual es rescindirà la concessió en cas d'impagament i desconeixement dels propietaris. Pel que feia a l'ordenança fiscal núm. 12 (Recollida d'escombraries), s'introduïa un grup especial en les escombraries comercials, destinat a cobrir les superfícies descobertes i més avantatjós del que s'havia previst anteriorment; el punt 2, referent a escombraries domiciliàries, només hi havia l'increment de l'IPC.

En l'ordenança fiscal núm. 13, s'aplicava l'increment de l'IPC per al coeficient de la base liquidable de l'IBI, i es congelava la quota mínima de 6 € que es va aprovar l'any passat. Respecte de l'ordenança fiscal núm. 14 (Utilització de la via pública), s'incrementava el preu dels caixers automàtics a la façana; en el punt 2 s'introduïa l'apartat de les cartelleres publicitàries i l'ocupació de la via pública amb elements constructius com a tribunes i cossos sortints, afegint que aquesta es cobraria una sola vegada en el moment de l'atorgament de la llicència d'obres. Respecte de l'ordenança fiscal núm. 15 (Sondatges i rases), s'incrementaven les tarifes corresponents a les preses de clavegueram, mentre que pel que feia a l'ordenança fiscal núm. 17 (Ocupació del domini públic), l'aprofitament del

sòl i subsòl corresponent a les empreses distribuïdores de telefonia, gas, aigua i electricitat, continuava mantenint-se en l'1,5 % dels ingressos nets, segons allò que prescrivia la llei; en relació a la telefonia mòbil, era l'1,4 % dels ingressos calculats en funció dels paràmetres actualitzats, segons les dades de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. Així mateix, i pel que fa a l'ordenança núm. 18 (Guals), s'incrementava la tarifa per reserva d'espai per a càrrega i descàrrega de materials; en el punt 2, a l'apartat d'infraccions i sancions, s'incorporava la pèrdua de la placa i de la reserva en cas d'impagament a partir de dos anys, amb l'obligació d' reposar la vorera al seu estat original. A l'ordenança fiscal núm. 19 (Parades de venda en mercats municipals), s'incrementava l'IPC en la quota de manteniment i es congelaven les quanties mínimes establertes pel concepte de traspàs. Pel que feia a l'ordenança fiscal núm. 20 (Zona blava), no experimentava cap variació, tota vegada que ja havia estat objecte de modificació en el ple de l'any passat, amb una durada de tres anys, raó per la qual aquest any no es modificava. En relació a l'ordenança fiscal núm. 21 (comprovació de sorolls), només es veia afectada per l'increment de l'IPC, a l'igual que l'ordenança fiscal núm. 22 (Prestacions policia municipal).

De la seva banda l'ordenança fiscal núm. 23 (Taxa de serveis urbanístics), en l'apartat corresponent al fet imposable, es suprimia l'enumeració dels actes d'edificació i usos del sòl, per estar ja inclosos a la llei, mentre que respecte de l'article 3, subjecte passiu, se suprimia també el punt 3 del mateix, per resultar redundant amb el contingut de la llei; en el punt 2, apartat de no subjecció, se suprimia l'apartat a), en considerar que les obres menors no tenien la condició de "no subjectes", sinó que estaven exemptes, i com a tals quedaven ja reflectides a l'article 5, Exempcions i bonificacions; en el punt 3, a l'apartat tarifes, s'afegien supòsits no contemplats anteriorment, com eren les informacions en suport CD o DVD, el sector de Pla de Ponent, i altres; també s'incorporaven supòsits d'anul·lació de llicències d'obres majors i menors, i canvis de titularitat de llicències ja concedides; i finalment, els moviments de terres destinats a usos agrícoles, no tributarien per la poca incidència que s'havia produït en aquests darrers exercicis, i perquè a més, es considerava que no era un negoci directe pel subjecte passiu.

A continuació, va fer ús de la paraula el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, el qual va manifestar en primer lloc que el seu grup havia presentat un conjunt d'esmenes a les ordenances fiscals, en les quals, en termes generals, es proposava un increment no tan elevat com el de la proposta de l'equip de govern, afegint que les esmenes no anaven adreçades a la totalitat de les ordenances, sinó tant sols d'algunes d'elles, atès que en altres casos, les modificacions proposades per l'equip de govern es podrien compartir. En tot cas, va dir el Sr. Castellano, les esmenes presentades anaven en el sentit de millorar i aprofundir les polítiques socials o les polítiques de família, respecte de les quals el grup municipal de CiU volia ser especialment incisiu, assenyalant al mateix temps que l'equip de govern hauria de ser prou conscient del moment tant delicat econòmicament que estava travessant el país, que afectava directament tant la ciutat de Gavà com els seus propis habitants, de tal manera que un increment com el proposat en aquestes ordenances no semblava hores d'ara el més adient, malgrat admetre que el cost de la vida anava pujant, i que això afectava també directament el cost dels serveis que prestava l'ajuntament als seus ciutadans. Per això, atès que un increment d'un 4,5 % com el proposat per l'equip de govern semblava força elevat, el grup municipal de CiU, buscant un punt d'equilibri, i indicant que tothom estava obligat a fer un esforç davant la situació actual, proposava un increment de només un 3,5 %. D'altra banda, entrant de ple en un anàlisi general de les ordenances fiscals, el Sr. Castellano va dir que les esmenes presentades per CiU anaven adreçades en demanda d'ajut a la família, de suport a la iniciativa per a la reinserció

laboral, de mesures adreçades a incrementar la recaptació en el cas de bancs, caixes, salons recreatius, etc., indicant que en tot cas, per CiU, era molt important apostar pels joves emprenedors en el marc d'una situació econòmica no favorable, a la vegada que desitjaven que les famílies nombroses no fossin discriminades, o al menys, que no es veiessin pitjor tractades que les famílies monoparentals, que aquells joves o aquelles persones que volien accedir a places públiques no haguessin d'assumir despeses en matèria de drets d'examen, i també, pel que feia a polítiques mediambientals, calia que l'ajuntament incidís més en aquests aspectes, bonificant o premiant més per exemple el reciclatge, etc.

Entrant en l'anàlisi puntual de les esmenes, el Sr. Castellano va dir que la primera guardava relació amb l'IBI, assenyalant que el que es pretenia era que els joves emprenedors tinguessin una bonificació del 50% en l'IBI el primer any, i que en el rebut corresponent al segon any, tinguessin una bonificació del 25 %, per tal d'ajudar i promoure la iniciativa empresarial i comercial, indicant que aquells joves empresaris i autònoms que endegaven un negoci i arribaven al tercer any de vida empresarial, no precisaven ja a partir d'aquest moment d'ajuts com el que ara es proposava. D'altra banda, el Sr. Castellano va dir que feien una esmena en l'apartat de bonificacions i subvencions, demanant un augment de 5.000 € en la quantitat fixada com a límit màxim de renda de 42.463 €, quantitat que potser era simbòlica, però que podria permetre que s'hi acollissin algunes famílies més. D'altra banda, i pel que feia a l'accés a llocs de treball de l'Administració, el Sr. Castellano va dir que aquelles persones que haguessin abonat drets d'examen i no accedissin a la plaça demanada, rebessin una bonificació del 50 % de la quantitat satisfeta per aquest concepte, ja que moltes vegades, gent que volia accedir a l'Administració i es presentava per a diferents places, l'abonament dels drets d'examen cada vegada s'anava acumulant, podent-se convertir-se en un element disuasòria. Per altra banda, el Sr. Castellano va indicar que una altra de les esmenes presentades pel seu grup feia referència als traspàsos de comerços familiars, indicant en aquest sentit que el traspàs entre pares i fills venia a ser una espècie de sanció contributiva, afegint que la transmissió de pares a fills hauria de ser gratuïta, i molt especialment en un moment en el qual en moltes comunitats autònomes havien eliminat l'impost de transmissions patrimonials, i aquest era un tema de debat actualment a Catalunya. En aquesta línia doncs, el Sr. Castellano va demanar que aquesta transmissió patrimonial de pares a fills es fes a cost zero.

Per altra banda, el Sr. Castellano va manifestar que el seu grup, amb la voluntat de contribuir d'una manera simbòlica a l'harmonització lingüística, havien fet una esmena respecte del preu que s'havia de pagar per a l'obtenció d'una placa de guals, quan en aquests moments encara es disposava de moltes plaques rotulades en castellà, que eren molt antigues. En aquest sentit doncs, amb la voluntat de modernitzar la imatge de la ciutat, i d'altra banda, per tal de contribuir a dita harmonització lingüística, el Sr. Castellano va demanar que el canvi d'una placa antiga en llengua castellana per una d'actual, es fes també a cost zero. Una de les altres esmenes feia referència a la tributació de l'inici de l'activitat, indicant que en aquest cas, CiU volia penalitzar la tributació en quant inici d'activitat, amb un augment extraordinari d'un 2,5 %, a caixes, bancs, salons de joc, bingos i màquines recreatives, atès que es tractava d'empreses que podien obtenir grans beneficis segons informes d'auditories públiques. Així mateix, i pel que feia a la autorització sanitària d'establiments, el Sr. Castellano va dir que CiU volia incloure els centres d'estètica i imatge, a l'igual que els tipus anomenats termals, que cada sovintejava més a la nostra ciutat i rodalies, de la mateixa manera que ho estaven els restaurants i les cases de menjars preparats, haguessin d'assumir el cost de les inspeccions sanitàries i de l'emissió de certificats en aquest sentit. D'altra banda, pel foment de l'empresariat i bonificació dels aturats, el Sr. Castellano va dir que el seu grup volia suprimir el fet d'haver d'estar empadronats a Gavà, per tal de poder optar a bonificacions i

altres beneficis econòmics derivats de subvencions municipals, ja que la supressió, per exemple, de l'obligatorietat d'estar empadronats a Gavà per obtenir segons quines bonificacions a l'hora d'obrir un comerç a la nostra ciutat, seria beneficiosa per tothom, ja que calia assenyalar que aquest comerç també contribuiria a dinamitzar el sector comercial i a la dinamització laboral, aportant a la vegada beneficis a les arques municipals, i això sense perjudici de que mesures d'aquests tipus podien servir d'estímul a ciutadans de les rodalies a obrir comerços a la nostra ciutat.

Pel que feia a les concessions funeràries, el Sr. Castellano va dir que consideraven ètic i oportú presentar una esmena en el sentit de que es bonifiqués en un 25 % el cost d'un segon enterrament, sempre i quan fos el mateix titular qui hagués d'assumir el nou enterrament, i sempre que fos dins d'un termini de dos anys; i finalment, pel que feia a l'aprofitament de l'espai de domini públic, el Sr. Castellano va indicar que l'equip de govern havia pres com a base el 95 % de la població pel que feia a la telefonia mòbil, però que a la vista de la utilització massiva del telèfon mòbil, a més a més, el fet de que molts ciutadans i ciutadanes utilitzaven els que proporcionaven les empreses als seus empleats, etc., caldria tenir en compte ja el 100 % de la població. En darrer terme, i pel que feia a les parades de venda als mercats municipals, el Sr. Castellano va dir que volia fer un al·lusió directa al mercat de la Plaça Major, en el sentit de que el grup municipal de CiU considerava que fins que aquest mercat no hagués rebut les inversions oportunes de cara a la seva reestructuració i rehabilitació, que haurien de ser totals a la vista del seu estat actual, tant els traspassos com las quotes periòdiques que anaven a càrrec dels concessionaris s'haurien de congelar. Per tant, a la vista de tot l'anterior, el Sr. Ramon Castellano va manifestar que esperava que l'equip de govern tingués la sensibilitat suficient com per atendre les esmenes presentades.

De la seva banda la Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA, va assenyalar que des del seu grup, en tant que integrant del govern municipal, volia defensar la proposta d'ordenances fiscals que havia estat presentada, a la vegada que volia aprofitar aquesta intervenció per tal de fer una reflexió sobre l'actual context social a nivell mundial en el qual estàvem immersos, i que també afectava directament la nostra ciutat. Així doncs, des d'aquesta perspectiva, la Sra. Blanco va dir que l'equip de govern tenia l'obligació de presentar unes ordenances fiscals que situessin l'increment de la pressió fiscal en un nivell suficient per tal de garantir els recursos suficients en ordre als serveis que prestava l'ajuntament, però que a la vegada no gravés excessivament les economies domèstiques, ja que com havia dit, calia tenir en compte el moment i la situació en la qual vivíem, caracteritzada per una crisi capitalista mundial, a la que s'havia d'afegir un crac immobiliari al nostre país, que aprofundia en les contradiccions d'aquest sistema econòmic i que provocava uns efectes socials que obligaven a les administracions públiques a donar respostes immediates, que havien d'ajudar sobre tot en aquests moments a pal·liar els efectes de la crisi bancària que com sempre, desgraciadament, acabaven pagant els treballadors i treballadores. Això volia dir que de cara al pressupost municipal, en el qual tenien un gran pes els tributs municipals, s'havia de tenir en compte que les aportacions individuals havien de seguir possibilitant uns ingressos suficients per tal de finançar els programes socials i ambientals que s'havien de portar a terme, afegint que l'increment de les ordenances fiscals en un 4,5 %, per sota de l'IPC anual, previst en el 4,8 %, permetia garantir aquest doble criteri que explicava, d'una banda ser responsables de la suficiència financera del món local, però a la vegada no carregar més als contribuents es una conjuntura de crisi econòmica que carregava sobre tot sobre la gent amb menys recursos.

A aquests efectes, la Sra. Blanco va dir que calia tenir clar que els ajuntaments patien una situació de discriminació històrica en quan al finançament dels serveis que els hi eren inherents, situació aquesta que s'havia anat agreujant els darrers anys ja que els ajuntaments havien assumit en la pràctica noves competències, bé per deixadesa de les administracions, bé per voluntat pròpia. En tot cas, la Sra. Blanco va dir que si s'avançava cap a un sistema de finançament del món local més just, susceptible de garantir la suficiència financera d'aquests ens, s'evitaria també entrar en el binomi d'increment i reducció dels impostos locals, que era uns dels grans debats, atès que aquests deixarien de tenir l'important pes que tenien en aquests moments en el conjunt dels ingressos municipals. Dit això, la Sra. Blanco va dir que volia introduir algunes reflexions a propòsit de l'increment del 4,5 %, ja que si bé d'una banda podia considerar-se una xifra elevada, a la vegada havíem de ser conscients que la inflació interanual havia augmentat durant el mes de juny d'un 4,5 % a un 4,9 %, a la vegada que calia recordar també que des del mes d'agost del 2007, quan el creixement dels preus es va situar en un mínim d'un 2,4 % interanual, la inflació havia anat experimentat un creixement sostingut fins arribar a la xifra del 4,9 %. Així les coses, la principal causa d'aquest nivell d'encariment era sens dubte l'encariment del preu del petroli, fins el punt que l'escala d'inflació havia estat general a tot el món, tot i que també s'havia de dir que l'economia espanyola i catalana tenien una major dependència energètica del petroli que altres països desenvolupats, i per això, era un moment en el qual calia repensar la nostra política energètica i apostar més que mai per les energies renovables i no fòssils.

En qualsevol cas però, la Sra. Blanco va reiterar que calia garantir que aquesta crisi no anés més enllà, i que l'administració podés garantir el seu nivell de serveis envers la ciutadania, raó per la qual calia tenir molta cura amb els discursos un xic demagògics que parlaven de baixar els impostos, quan en la pràctica el que això representava era retallar els serveis públics. Justament el que es podia extraure d'aquesta fallida del sistema econòmic, era que l'estat havia de tenir més cura del sector privat, vigilant que no es cometessin actes que per tal d'enriquir-se encara més uns pocs, podessin empobrir a tot el conjunt de la societat. Seguidament, la Sra. Blanco va dir que volien fer esment dels aspectes més rellevants de la proposta d'ordenances fiscals pel seu grup, indicant en aquest sentit que d'una banda volien subratllar les subvencions que s'introduïen en l'IBI respecte de les famílies monoparentals, que venien a sumar-se a les subvencions que ja s'aplicaven a les famílies nombroses, afegint que l'any 2001 les famílies monoparentals representaven el 9,1 %, dada que s'havia incrementat força aquests darrers anys; d'aquestes llars unipersonals, el 82 % eren monomarentals, indicant que aquest era un fet important, ja que a més de tenir persones al seu càrrec, s'hi havien d'afegir situacions de no igualtat en l'accés al mercat laboral o de diferència salarial, la qual cosa donava lloc a que mesures d'ajut o de recolzament a les famílies, fos una de les tres que consideraven més importants en quan a la incidència social que tindrien, ja que el que intentaven en el fons era aportar mesures positives a una situació que moltes vegades provocava desigualtat, de la mateixa manera que consideraven també molt importants les subvencions incorporades a l'IBI per a persones de més de 65 anys. Un dels altres temes prioritaris, va dir la Sra. Blanco, era afavorir en aquest moment les activitats econòmiques i fomentar l'empresariat, i d'aquí la proposta de bonificació del 20 % de la taxa de llicència d'obertures per a aquelles persones que es trobessin en situació d'atur i fossin de la nostra ciutat, indicant que pensaven que era una bona iniciativa per incentivar la promoció econòmica. Així mateix, la Sra. Blanco va dir que ICV-EUiA volia destacar la continuació de les bonificacions mediambientals, on se seguien recolzant alternatives com el compostatge casolà, la preservació del medi o l'estalvi energètic. Per això, per tal de no tornar a repetir el discurs presentat i un cop explicades per la Sra. Tinenta d'Alcalde les ordenances amb profunditat, la Sra. Blanco va concloure la seva intervenció com a membre de l'equip de govern indicant que ICV-EUiA considerava que eren unes

ordenances socials i sostenibles, i per tant, consideraven que era una de les millors propostes possibles per a la ciutat de Gavà.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, el qual va començar la seva intervenció indicant que l'anàlisi global sobre la situació econòmica el deixaria per quan es parlés dels pressupostos per a l'any 2009, mentre que pel que feia a la qüestió de les ordenances fiscals, va dir que partiria d'una anàlisi de Benjamin Franklin, el qual deia que la única segura en aquesta vida era el pagar impostos i la mort. Doncs bé, qualsevol ciutadà de Gavà sabia que avui dia tenia de pagar impostos, afegint que això no formava part del debat que alguns semblava que volien portar als parlaments o a les sales de plens dels municipis. Tanmateix però, el que era evident era que aquella persona que pagava impostos li resultava molt més gravós fer-ho en temps de crisi, però a la vegada, també era cert que el ciutadà sabia que d'aquesta recollida d'impostos, en sortien les prestacions del sistema. Ara bé, va dir el Sr. Reyes, calia també tenir en compte que en temps de crisi, bé fossin ordenances fiscals o qualsevol altre tipus d'imposició, tot plegat implicava dos factors més enllà de la seva realitat intrínseca, un el factor econòmic de recaptar diners per després administrar-los, i l'altre, el factor psicològic de la pròpia magnitud de cadascun dels impostos.

En aquest sentit doncs, el Sr. Reyes va dir que ERC havia intentat fugir tant d'una posició demagògica, demanant una imposició molt més baixa, però a la vegada sí que havien tingut en compte que tampoc la ciutadania acabaria d'entendre que tancant les comptes el mes d'agost es fes una rebaixa, i que ja sabia que en els mesos de setembre i octubre l'IPC havia baixat d'una manera molt clara, i que probablement aquesta era la tendència que es mantindria fins a final d'any, tant per la pròpia situació de la crisi econòmica, com també, lligada a l'anterior, per la caiguda de l'activitat industrial i del consum que feia que també baixessin els preus del petroli. Aleshores, un càlcul ajustat a la realitat ens portaria que amb tota probabilitat l'IPC a 31 de desembre acabés amb un 4,2 % o un 4,4 %. D'altra banda, si a més a més estàvem parlant d'uns impostos que el ciutadà aniria liquidant al llarg de l'any 2009 i que la notícia de l'IPC del tancament anual a 31 de desembre es publicaria el mes de gener, en un moment en el que hi havien poques notícies, i aquesta sortiria doncs urbi et orbe, molts ciutadans tampoc entendrien que en una situació difícil hagués de pagar unes dècimes més per sobre de la inflació prevista, i més encara perquè probablement el diferencial no fos tant gran com per posar en perill les inversions ni les prestacions que hauria de rebre aquest mateix ciutadà, i això perquè moltes de les inversions en el camp de la promoció econòmica o de les prestacions socials eren també, en sí, un factor de riquesa, de creació d'activitat econòmica. A aquests efectes, el Sr. Reyes va puntualitzar que si havia dit l'anterior era per defugir de la caritat de les dretes, que alhora volien conjuminar caritat i hipotèticament rebaixes d'impostos, afegint que en tot cas, sabien el que tenia com a conseqüència, indicant que l'exemple més clar el teníem als EEUU o al Regne Unit, és a dir, màxim diferencial entre les classes socials, poques prestacions i la major part d'elles privatitzades. En aquest sentit, el Sr. Reyes va dir que ERC proposava com un element genèric que afectaria totes les ordenances, tancar amb un 4,3 % l'increment de totes les ordenances fiscals per a l'any 2009. A partir d'aquest exercici, el Sr. Reyes va dir que el seu grup havia intentat enfocar la resta tenint en compte el posicionament d'ERC al llarg dels anteriors anys per tal d'anar fixant la seva posició i anar veient quines propostes noves es podrien incloure.

Així doncs, analitzant també els canvis que havia fet el govern, afegint que en alguna cosa estaven francament d'acord, com per exemple el pagament fraccionat o l'ICIO i el tema de les piscines, ni que fos anecdòtic, també era veritat que hi havien algunes qüestions

que com a filosofia semblaven bé, però que en la pràctica no semblava tant encertada, com per exemple el cas d'algunes bonificacions, que semblaven minses per la càrrega burocràtica i per la suma de requisits que es demanaven al ciutadà, amb la qual cosa de ben segur que s'estava generant un element dissuassori per la seva pròpia aplicació, de tal manera que si a una persona se li deia que se li rebaixarien 60 € però a la vegada ha de reunir no se sabia quants requisits i a la vegada havia de justificar cinquanta mil coses, al capdavall, després de fer uns càlculs, el ciutadà acabava pensant que per això no pagava la pena fer tants passos i tantes històries, o limitacions, en el sentit de que estava molt bé lo de la família monoparental, però perquè tancar en els sis anys, com si a partir del set els nens no gastessin. Així doncs, a partir d'aquestes qüestions, que si es volia es podien considerar menors, EERC havia arribat a la conclusió de que potser per a l'exercici de 2009, a més de demanar un tipus impositiu més baix, però que fos a l'hora realista i més acord amb l'IPC al qual s'hauria de tancar l'any, calia situar tres qüestions, dues de les quals consideraven que guardaven relació directa amb les ordenances fiscals, i una que més discutible, que pensaven deixar sobre la taula. D'una banda, ERC havia entès que la qüestió dels IBI's locals, pel que estava previst a l'any 2009, semblava que només tindriem l'inici de les obres a la Torre Lluch, i potser seria possible també, encara no era molt segur, que s'iniciessin pel 2009 les obres del mercat de la Plaça Major. Si això fos així, el Sr. Reyes va dir que el seu grup considerava que hi hauria d'haver una reducció del 50 % en l'IBI, d'aquests llocs on es provocaven obres de llarga durada, amb un seguit d'inconveniències i talls als carrers o desviacions en el trànsit, provocant molèsties i pèrdues en l'accessibilitat. A la vegada, el Sr. Reyes va dir que una cosa que ja havien proposat l'any passat, que per una qüestió d'accés cultural i per analogia amb el que es feia sense anar més lluny a Barcelona, que els preus públics del Parc arqueològic mantinguessin l'entrada gratuïta tots els diumenges de cada mes.

Així les coses, el Sr. Reyes va dir que entenien que finalment, la ciutadania hauria de tenir la garantia de tots plegats de fer-li entendre un missatge que al seu entendre era prou important, que no era altra que fer-li arribar que certament, estàvem en un exercici econòmic en el qual l'impacte de la crisi seria dur, afegint que seria un error voler fer creure que no seria així, de la mateixa manera que seria bo de fer entendre a la ciutadania de que en les qüestions relatives a aquesta situació de crisi, en la qual un ciutadà normal i corrent podia estar en perill de perdre la seva llar o el seu lloc de treball, que més enllà de les diferències polítiques, intentéssim tot concertar d'alguna forma el missatge general, i també més enllà del que avui es votés en aquest ple, anar trobant la llarg de l'any vinent i més enllà perquè probablement la crisi duri un parell o tres d'anys, aquelles accions, aquelles actuacions o aquells projectes mitjançant els quals la ciutadania veies que no només no se l'enganyava, sinó que a més a més, els polítics locals tampoc perdien els nervis, i estaven disposats a arribar a situacions de consens que, encara que ens vinguessin per una crisi aliena, els cops els acabàvem rebent tota la ciutadania de Gavà, i que si el camí era llarg i complicat i no se'ls enganyava, que sabessin també al mateix temps que com a mínim, encara que no estiguéssim a un cent per cent d'acord, teníem un codi o un mapa de situació o de camí a fer que en general, estàvem en disposició d'acordar i de saber fer arribar a la ciutadania. En cas contrari, si només ens muguéssim per l'interès partidari, o també ideològic, i uns per demagògia i altres no se sap per ben bé què, es deien coses inassolibles, incertes, complicades o impossibles, no només no ajudaríem en res a l'estat d'ànim general de la població gavanenca, sinó que a més probablement, d'una forma indirecta, posaríem pals a les rodes en contra de la reactivació de l'economia local, i a més, aprenent de les dificultats presents.

De la seva part el Sr. Sergi Engli, en nom del PPC, va començar la seva intervenció

indicant que en primer lloc, seguint la línia de tots els partits que l'havien precedit, el que tothom sabia per fi, després de mesos de negar-ho, era que ens trobàvem en plena crisi econòmica, crisi que pel que es veia, no només seria molt més dura del que en principi semblava, sinó que hi havien persones com els especialistes de Funcas o altres especialistes en l'àmbit econòmic, inclòs Bankprime, que ja deien que en aquests moments estàvem en recessió econòmica, tot i que això no ho sabríem del cert fins d'aquí a sis mesos. En qualsevol cas, el que era cert era que la situació estava molt malament, i en aquest sentit, la línia que defensava el PPC en aquest moment era que les Administracions públiques havien de fer tot el possible per intentar redreçar la situació econòmica, per tal de que la crisi actual esdevingués en una situació de bonança econòmica, i si això no fos possible, que al menys es donessin facilitats per tal d'ajudar a aconseguir que els efectes de la crisi no es manifestessin amb tota la seva cruïa. Així doncs, davant d'aquesta situació, i atès que pel que tot feia pensar, la inflació estaria finalment d'any per sota de la xifra actual, i per bé que no es podés precisar amb exactitud, els estudis que abans havia assenyalat indicaven que l'any vinent la inflació es mouria en valors de l'1,7 % al 2 %. En aquest sentit doncs, davant l'obligació dels poders públics de redreçar la situació i de intentar fer-la el més fàcil possible, tot i la seva gravetat, el Sr. Engli va dir que el PPC havia plantejat tot un seguit d'esmenes amb aquesta finalitat. Així les coses, el Sr. Engli va recordar que feia potser ja un mes, el PPC ja s'havia ofert a l'equip de govern a negociar tant el tema de taxes com el tema de pressupostos, a fi i efecte d'arribar a una posició comuna, o com a mínim d'ajudar a fer més passable la situació actual, per bé que fins avui, ningú de l'equip de govern s'havia posat en contacte amb ell.

De totes maneres, en la línia del que acabava de comentar, el PPC havia presentat un conjunt d'esmenes que en primer lloc, atesa la situació de crisi econòmica, anaven en la línia de considerar que l'increment a aplicar hauria de ser només del 2 %, llevat de l'ordenança núm. 9, relativa a les llicències d'obertura, que d'acord amb el mateix criteri que acabava de comentar, en aquest cas s'hauria de congelar, per tal de facilitar l'obertura de nous negocis dins de la localitat, mentre que d'altra banda, pel que feia a l'ordenança núm. 7, expedició de documents, els preus plantejats per l'equip de govern eren raonables tenint en compte que s'aproximaven força al cost real que representava produir els documents previstos en aquella. En definitiva, el Sr. Engli va manifestar que el seu grup anava tant en la direcció de reduir impostos per ajudar a la ciutadania, com al mateix temps, atesa la situació econòmica de l'ajuntament, consideraven que no se'l podia deixar sense ingressos, ja que el que tenia molt clar el PPC, i a més, hi havien dos partits que també ho havien dit, era que el pretenia el seu grup no era pas una reducció d'impostos, sinó un increment inferior d'aquests, cosa ben diferent, i en segon lloc, que el plantejament de l'equip de govern de dir que la reducció d'impostos equivalia a reducció de despesa social, era una veritable fal·làcia, ja que no es volia tenir en compte que pel mig hi havien moltes més despeses que es podien retallar, afegint que el PPC mai havia estat a favor d'una retallada de la despesa social. D'altra banda, i pel que feia a la resta d'ordenances, en l'ordenança relativa a l'IBI, el seu grup considerava que el plantejament que feia l'equip de govern en el sentit de crear uns tipus diferenciats per a comerços, indústries, oficines, oci i hosteleria, etc., no era acceptable, ja que un increment del 45 % sobre l'IBI per als comerços que tinguessin un valor cadastral a 160.000 € era atacar, era donar el cop de gràcia a gent que en aquest moments ho començava a passar malament, a petites empreses que començaven a patir els efectes directes de la crisi, afegint que el que no es podia fer era matar el teixit comercial d'aquest poble. En idèntic sentit passava el mateix a nivell industrial: de ben segur que Roca tenia molts diners, de ben segur que algunes empreses de Gavà estaven molt bé, però un increment d'un 45 % en l'IBI, fos Roca o una altra, i especialment, per les empreses de Gavà que tenien un valor cadastral superior als 620.000 € significava altra vegada un donar un nou cop de gràcia, seria acabar de rematar aquell que estava patint. Després, va dir el Sr. Engli, ens podem queixar tots plegats de que l'atur estava augmentat, de què algunes famílies començaven a patir de

valent, però si a sobre augmentàvem els impostos d'aquesta manera, lògicament encara patiríem més.

D'altra banda, incrementar l'IBI a altres instal·lacions com per exemple oficines que tinguessin un valor cadastral superior a 600.000 € potser no hi havien masses oficines a la nostra població que es trobessin en aquesta situació, però si n'hi havia alguna, estaríem en les mateixes. En aquest sentit, el Sr. Engli va dir que el que calia en primer lloc era intentar assegurar que l'ocupació es mantingués, ja que aquest ciutadà també pagava impostos, però si es quedava a l'atur, no els podria pas pagar. Per altra banda, seguint en el mateix impost, el Sr. Engli va manifestar que les bonificacions que es plantejaven per l'equip de govern cap a les famílies monoparental, el PPC havia arribat a la conclusió que no es podia acceptar aquesta línia de desgravació no perquè fos dolenta, que no ho era, sinó perquè era discriminatòria, atès que hi havien moltes altres tipologies de famílies que no tenien dret a aquesta reducció per no ser monoparentals, però pel contrari podrien estar econòmicament pitjor, amb la qual cosa dita discriminació no tenia raó de ser per part del PPC, per més que les famílies monoparentals tinguessin dret a aquesta reducció, exactament igual que les demés famílies. Així mateix, i pel que feia a la subvenció de 60 € que es plantejava per a les persones de més de 65 anys, el Sr. Engli va dir que el seu grup hi afegiria els pensionistes, tinguessin o no 65 anys, ja que era una qüestió de situació econòmica. Per això, el Sr. Engli va dir que proposaven incrementar aquesta línia d'actuació a tots els pensionistes. Així mateix, per atorgar aquesta subvenció es demanava no tenir un segon habitatge, punt que el PPC considerava també discriminatori respecte de les famílies nombroses, a qui també es donaven aquestes subvencions, i en canvi, no se'ls demanava si disposaven o no d'un segon habitatge. Per altra banda, consideraven també que s'hauria d'incrementar el període de sol·licitud d'aquestes subvencions fins el 28 de febrer, en comptes del 31 de gener, com ara es plantejava, i més parlant de gent gran.

Pel que feia a l'ordenança núm. 4 (plusvàlua), el PPC considerava que s'hauria d'afegir en l'apartat d'exempcions i bonificacions, un text que digués més o menys el que segueix: "Quan els beneficiaris de la bonificació transmetin l'habitatge habitual abans de cinc anys des de la realització del fet imposable, hauran d'abonar a l'ajuntament l'import de la bonificació practicada i els interessos de demora. Quedaran exemptes d'aquest abonament les transmissions realitzades en entitats financeres pel sistema d'hipoteca inversa o per la compra d'habitatge de tamany menor en al menys en un 25 % pels conjugues beneficiaris". En aquí la única cosa que es demanava era que la gent gran, quan quedessin vidus i vídues, es podessin aprofitar d'una bonificació que ja es donava, però que després no possessin a la venda immediatament aquest habitatge, aprofitant-se de l'esmentada bonificació, llevat del cas de la venda de l'habitatge per adquirir un habitatge més petit. Pel que feia a l'ordenança fiscal núm. 5 (IAE), el Sr. Engli va dir que el PPC plantejava una bonificació i un increment a una bonificació que ja s'aplicava. En aquest sentit, quan es produís un increment d'ocupació en una empresa, hauria de tenir dret a una bonificació que el PPC incrementava substancialment a les xifres que existien en aquests moments, i això perquè el que es volia era crear ocupació, ajudar a que l'atur disminuís, i no que s'anés incrementant, com tot semblava indicar que passaria en els propers mesos. D'altra banda, s'havia plantejat per part del PPC una bonificació en la quota de l'IAE, que tot sigui dit, havia estat transaccionada amb l'equip de govern, i que en concret consistia en una bonificació en la quota de l'IAE del 10 % per als subjectes passius que tributessin per quota municipal i utilitzessin o produïssin energia a partir d'instal·lacions per a l'aprofitament d'energies renovables, considerant-se instal·lacions d'energies renovables a aquests efectes les contemplades i definides com a tals en el Pla de foment de les energies renovables. Pel que feia a l'ordenança núm. 9 (llicències d'obertura), el Sr. Engli plantejava una congelació d'aquesta llicència, a fi i efecte d'intentar afavorir la creació d'activitat econòmica i generar ocupació, plantejant al mateix temps dins de les exempcions i bonificacions, que aquesta reducció s'apliqués a tots els locals, sempre que

es trobessin en el nucli urbà, i ni com proposava l'equip de govern d'aplicar-la als locals que no superessin els 200 m², i fora del nucli urbà, que s'incrementés fins els 500 m².

Respecte de l'ordenança fiscal núm. 15, el Sr. Engli va dir que el seu grup proposava que pel cas que s'haguessin de fer obres dins del nucli urbà o fora, i es veiés afectat l'arbrat, que es fes un estudi econòmic del seu valor davant l'eventualitat de que alguns arbres es morissin. En definitiva, va dir el Sr. Engli, el que es pretenia amb la presentació d'aquestes esmenes, com ja havia indicat abans, no era altra que la d'intentar millorar la situació econòmica de la ciutadania i de les empreses de la localitat, facilitar la implantació de noves activitats, amb la única finalitat de que Gavà podés seguir endavant. Tot i amb això, va precisar el Sr. Engli, l'anterior no volia dir pas que la proposta d'ordenances presentada per l'equip de govern no anés en aquesta mateixa direcció, però des del punt de vista del PPC, el fet d'augmentar els impostos dels ciutadans no era, evidentment, la millor manera d'aconseguir-ho, i en aquest sentit, per bé que els impostos constituïen un mecanisme de distribució de la riquesa, quan augmentava la pressió impositiva i disminuïen els ingressos, la ciutadania ho acabava passant malament.

Obert un segon torn d'intervencions, va tornar a fer ús de la paraula la Sra. Raquel Sánchez, la qual va dir que donaria resposta a cadascuna de les intervencions dels diferents portaveus dels grups municipals, per bé que va dir que faria també una referència genèrica a l'esmena que s'havia presentat per part de tots els grups, relativa a l'increment de l'IPC en un 4,5 %. Així les coses, i com a consideració de caràcter general, indicant que valia també per a tots els grups, la Sra. Sánchez va manifestar que l'equip de govern havia estat molt conscient a l'hora d'elaborar la proposta, tenint molt en compte l'actual situació de crisi per la qual estàvem travessant, una conjuntura econòmica que ens situava quasi bé en una situació de recessió, i a aquests efectes, va recordar que en la seva anterior intervenció havia fet referència a totes les mesures introduïdes per l'equip de govern per tal de pal·liar en la mesura de les seves possibilitats els efectes de la crisi, per bé que calia també ser conscients que la capacitat d'acció dels ajuntament era la que era, afegint que per molta dosi de voluntarisme, no es podia canviar la realitat, la qual no exclouïa tampoc la possibilitat d'incidir en els seus efectes, impulsant mesures de tipus socials o de foment de l'activitat econòmica com les que s'havien introduït en la modificació de les ordenances pel 2009. D'altra banda, i pel que feia a la referència que s'havia fet per tots els grups respecte de l'increment del 4,5 % de l'IPC, calia dir que l'IPC que s'havia aplicat els darrers quatre o cinc anys per actualitzar o modificar les ordenances, havia estat sempre l'aprovat el mes d'agost, assenyalant que aquest IPC era un índex cert, indicant que no ens podíem moure en hipòtesi respecte de quin seria l'IPC del mes de novembre o desembre, reiterant novament que l'IPC que es venia aplicant era el conegut i cert corresponent al mes d'agost. En tot cas però, la Sra. Sánchez va dir que volia fer una reflexió, en el sentit de que de la mateixa manera de que aquest any es proposava un augment del 4,5 %, declaradament inferior al del mes d'agost, que havia estat d'un 4,9 %, l'any passat es va aplicar també l'IPC del mes d'agost, que va de ser d'un 2,2 %, i al cap de l'any l'IPC real va ser d'un 4,2 %, i en aquest sentit, si es feia una mitja de l'IPC que s'havia aplicat a les ordenances els darrers quatre o cinc anys, ens trobaven en què la mitja aplicada havia estat d'un 3,12 %, afegint que si haguessin aplicat l'IPC previst en el tancament de cadascun d'aquest anys, l'IPC hauria estat d'un 3,45 %, amb la qual cosa es podia concloure que l'aplicació de l'IPC corresponent al mes d'agost havia estat més avantatjós pels ciutadans i ciutadanes de Gavà.

Així mateix, i en relació a l'anterior intervenció del portaveu d'ERC, la Sra. Sánchez va dir que volia fer també una segona reflexió, en el sentit de que si bé es podria entendre en

certa manera la proposta rebaixar unes dècimes, pel contrari, la Sra. Sánchez no acabava de veure clara l'afirmació del Sr. Reyes segons la qual la ciutadania es podés acabar qüestionant la puja del 4,5 %, si al cap i a la fi, es tractava només d'unes dècimes de diferència entre una i altra proposta, afegint que la diferència era amb prou feines significativa, de tal manera que tampoc tindria una incidència real i efectiva sobre els tributs que haurien de pagar els ciutadans.

Dit això, i en relació a les esmenes presentades per cadascun dels diversos grups, la Sra. Sánchez va dir que respecte de les esmenes presentades pel grup municipal de CiU, calia fer diverses precisions. Primer, que respecte de l'esmena relativa a joves emprenedors, que defensava una bonificació del 50 % el primer any, i del 25 % el segon any, es plantejava el dubte de que calia entendre per jove emprenedor, el jove aquell que obtenia una feina i marxava de casa, aquell que endegava la seva pròpia empresa, el que es feia càrrec de la seva família sense tenir en compte el seu nivell de rendes, etc. En tot cas, va dir la Sra. Sánchez, considerava que no era aquest el tribut en el qual s'havien de contemplar dites bonificacions, i menys encara d'una manera universal i indiscriminada, tot i que el fet de tractar-se d'una persona jove no exclouïa la possibilitat de que estès en una situació econòmica molt més favorable que altres persones de més edat, reiterant doncs que les bonificacions no s'haurien de contemplar en aquesta ordenança referent a l'Ibi, sinó per exemple la que s'havia establert aquest any a la taxa sobre l'obertura d'establiments, per tal de fomentar l'empresariat. D'altra banda, respecte de la segona de les esmenes presentades, relativa a l'increment del valor de les bases imposables per família nombrosa a 47.463 €, el grup de CiU parlava de límit simbòlic, però l'equip de govern no jugava amb límits simbòlics, sinó que considerava que calia emprar límits certs, afegint que sempre s'havia aplicat el límit de rendes mínimes establertes, i s'aplicava amb l'actualització de l'IPC; a més, va dir la Sra. Sánchez, l'increment proposat per CiU tampoc tenia una incidència directa sobre la ciutadania. Pel que feia a l'ordenança fiscal núm. 7 (taxa per expedició de documents), la bonificació d'un 50 % proposada per CiU en el drets d'examen per aquelles persones que no accedissin a la plaça, calia dir que el cost del servei establia que la taxa s'imposava tant si s'aprojava com si no, indicant que la tarifa en aquest cas s'havia unificat i s'havia baixat el seu cost, tot i que va recordar que la taxa servia per satisfer el cost de la tramitació de l'expedient de selecció. Respecte de l'esmena relativa als traspessos de comerços de tipus familiars, proposant que el cost fos zero, la Sra. Sánchez va dir que no es podia eximir el seu pagament, atès que aquest tràmit també generava un cost al servei, tot i que a més, ja estava bonificat, en el sentit de que els canvis de titularitat entre familiars directes tenia una tarifa inferior als supòsits de traspessos entre no familiars. D'altra banda, i en relació a l'esmena a l'ordenança núm. 8 (plaques de guals), el canvi de placa antiga en castellà a placa nova en català a cost de 0 € va dir que tampoc es podia eximir, ja que el canvi de placa i la seva tramitació també generaven un cost, i a més, s'estava parlant d'una quantitat que no era pas massa elevada, ja que s'estava parlant al voltant d'uns 30 €. Pel que feia a l'ordenança sobre activitats, proposant un augment extraordinari del 2,5 % sobre caixes, salons de joc, bingos, etc., la Sra. Sánchez va dir que aquests tipus d'establiments ja tenien unes tarifes especials i sensiblement més altes que la resta de tarifes de qualsevol altra tipus d'activitats, indicant que ja s'havia incrementat amb l'IPC, i a més, calia tenir en compte que es tractava d'una taxa, i per tant, calia ajustar-la al cost real del servei. Pel que feia a l'ordenança núm. 9 (autorització sanitària per centres d'estètica, etc.), la Sra. Sánchez va dir que en aquest cas ens trobàvem amb un límit legal, que no era altra que la Llei de protecció i salut que regulava les autoritzacions sanitàries, només s'havia desenvolupat en dos reglaments, que era el de carnisseries i tatuatges i piercings afegint que els centres d'estètica, comandats per un servei mèdic, generaven una autorització específica que es regulava per part de la Generalitat, i per tant, no era competència de l'ajuntament. Així mateix, i pel que feia a aquesta mateixa ordenança, l'esmena proposada al punt tercer sobre el foment de l'empresariat, de la supressió de l'obligació d'estar empadronat a Gavà, la Sra. Sánchez va

dir que ja li agradaria, però la filosofia d'aquesta bonificació que s'introduïa per primera vegada aquest any era bonificar a les persones de Gavà, a l'igual que es feia en el cas d'empreses per a la contractació de personal, ja que, reiterava, la filosofia era beneficiar als ciutadans i ciutadanes de Gavà. Respecte de l'ordenança fiscal núm. 11, relativa a concessions funeràries, demanant una bonificació del 25 % sobre la segona ocupació no superior als dos anys en el cas del mateix titular, la Sra. Sánchez va dir que, a més de que no s'acabava d'entendre ben bé el sentit de l'esmena, en qualsevol cas s'havia de dir que això era inviable, ja que no podia existir mai una ocupació inferior als dos anys per qüestions de prescripció sanitària i de legalitat. Pel que feia a l'ordenança fiscal núm. 17 (aprofitament del domini públic), proposant-se per part de CiU que la base imposable fos el 100 % de nombre total d'habitants del municipi, la Sra. Sánchez va dir que, certament, hi havien persones que tenien més d'un mòbil, però d'altres no en tenien cap, com era el cas dels infants, persones molt grans, etc., i d'aquí que considerar només el 95 % de la població era considerar a la vegada el nombre de mòbils operatius a la nostra ciutat, estimació raonada i equilibrada, de tal manera que no procedia estimar el 100 %. Respecte de l'esmena presentada a l'ordenança fiscal núm. 18 (parades de venda en mercats municipals), la Sra. Sánchez va dir que ja s'havia previst pel 2009 la congelació general de tots els traspessos dels mercats, però no dels drets d'ocupació, als quals se'ls aplicava l'increment de l'IPC, a més de considerar que la proposta de CiU era discriminatòria, ja que només es demanava pel mercat de la Plaça Major, però en canvi no es demanava per l'altra mercat de la Plaça Catalunya.

Pel que feia a les esmenes presentades pel grup municipal d'ERC, la Sra., Raquel Sánchez va dir en primer lloc que no reiteraria el que ja havia dit respecte de l'increment del 4,5 %, afegint que en relació a la segona esmena referent a la bonificació del 50 % de l'IBI dels locals comercials situats en carrers en obres, la Sra. Sánchez va dir que entenien que això significava una discriminació o un greuge comparatiu respecte dels habitatges o de la resta d'usos, per bé que en aquest sentit, s'intentaria que en el moment en que comencessin les obres, no s'interrompis la circulació, ocasionant-se les mínimes molèsties als ciutadans, no només als usos comercials, a la vegada que a l'invers, també es podria fer la interpretació contrària, és a dir, una vegada acabades les obres, de ben segur que les millores redundarien en l'activitat comercial, amb una major afluència de persones, i per tant, amb un major nivell de vendes, no entenent-se que en aquest cas, es tingués d'aplicar un tipus superior pel fet d'haver-se beneficiat d'aquestes obres. Finalment, la Sra. Sánchez va dir que volia fer una petita reflexió respecte de l'afirmació de que, de vegades, al ciutadà no el compensava haver de tramitar tot un seguit de paperassa per obtenir una bonificació de només 50 ó 80 € indicant en aquest sentit que els serveis de l'ajuntament o dels patronats ja fien tot l'esforç possible per simplificar els tràmits als ciutadans i ciutadanes, per bé que qualsevol persona que tingués interès en beneficiar-se d'aquesta subvenció, segur que no li seria cap molèstia haver de presentar la documentació sol·licitada.

Per altra banda, i pèl que feia a les esmenes presentades pel PPC, la Sra. Sánchez va manifestar que tampoc pensava reiterar la referència que ja havia fet respecte de l'increment del 4,5 %, però sí que va dir que es detindria amb una major atenció sobre les esmenes del PPC a l'IBI, indicant a aquests efectes que ho sentia molt, però que no podia deixar de titllar el discurs del Sr. Engli de demagògic, ja que semblava que del seu discurs aquest equip de govern no tenia en consideració les dificultats que podrien tenir els ciutadans i ciutadanes de Gavà, els industrials, el comerciants o els empresaris de la nostra localitat, quan el cert era que no s'afectava a les persones que estaven patint la situació de crisi, sinó que s'afectava només a les persones que tenien una determinada capacitat impositiva, afegint que per primera vegada es feia servir la capacitat normativa de fixar un tipus impositiu específic, que permetia fins i tot anar al 10 % dels valors superiors dels usos esmentats, de tal manera que no s'agafaven el 100 % de totes les finques, sinó només

l'indicat 10 %, que era el que permetia la llei, però fins i tot, el cert era que aquest equip de govern havia agafat tant sols el 5 %, la qual cosa representava només el 0,6 % de rebuts totals de l'IBI, i el 17 % dels rebuts totals que serien susceptibles de ser gravats amb aquests usos. Per això, va dir la Sra. Sánchez, no s'hi valia de confondre a la ciutadania amb el discurs que feia el PPC, afegint que tampoc es gravava en aquest sentit l'ús de l'aparcament de poca base liquidable, conjunta i molt lligada a l'ús residencial, indicant que s'havia tingut aquesta especial sensibilitat: es tractava de finques grans, amb subjectes passius de molt elevada capacitat econòmica que en la majoria dels casos, i això havia estat objecte de comprovació, es tractava de societats limitades o anònimes, per les quals la quota de l'IBI era deduïble de la base de l'impost de societats, de forma que s'apaivagava i neutralitzava l'import de la quota en un 30 %. En qualsevol cas, i a diferència del que opinava el Sr. Engli, la Sra. Sánchez va dir que amb aquest tipus s'aconseguia l'equitat impositiva entre els contribuents, principi essencial de la política fiscal, de tal manera que no semblava va just que un contribuent que tributés pel seu habitatge, hagués de suportar major esforç fiscal que una societat que s'ho podés desgravar en un 30 %, no entenent perquè en una tributació anàloga aquests subjectes que tenien una capacitat econòmica més elevada, es veiessin beneficiats respecte dels que tenien una capacitat econòmica més baixa. Així mateix, la Sra. Sánchez va dir que en molts municipis on el PPC governava, sol o en coalició amb altres forces, com per exemple a Sant Cugat, on ja governaven en coalició amb CiU, ja estaven establerts aquestes tipus des de feia molt de temps, i en percentatges molt superiors, com per exemple un 1,05 % en el cas d'aparcaments, un 1,04 % en el cas de solars, un 0,91 % en el cas d'indústries, etc. i això sense tenir en compte els percentatges aplicats a municipis de la Comunitat de Madrid, etc. D'altra banda, i pel que feia a les esmenes de l'IBI relatives a famílies monoparentals, l'equip de govern entenia que en cap cas es podia parlar de discriminació, afegint que no acabava d'entendre el seu discurs, ja que no proposava que s'apliqués a altres tipus de famílies, sinó que s'anul·lés per les monoparentals, indicant en aquest sentit que per exemple, un matrimoni acostumava a ingressar dos sous, i per tant, es tractava d'una situació completament diferent, i no es podia generalitzar, estudiant-se cas per cas, de tal manera que si des dels serveis socials es considerava que hi havia matrimonis que podien tenir veritables dificultats, també s'atenien aquestes situacions. Pel que feia a l'esmena d'atorgar també un ajut de 50 € als que rebessin una prestació de la Seguretat social com a pensionistes, es podria dir que inicialment en aquí el que es pretenia subvencionar era el mateix col·lectiu pel qual estava concedida ja la subvenció pel pagament d'escombraries. A més a més, va dir la Sra. Sánchez, el terme pensionistes era un terme que podia englobar persones que tot i ser pensionistes i tributaris d'una incapacitat parcial, normalment desenvolupaven una altra feina que els permetia obtenir altres beneficis, mentre que la filosofia que introduïa aquesta subvenció era beneficiar determinats col·lectius que podien tenir unes majors dificultats econòmiques. Per altra part, i pel que feia a l'esmena consistent en l'anul·lació del punt mitjançant el qual el beneficiari no pot ser titular de cap altra habitatge, el fet de que no estigui inclòs en aquest requisit per altres col·lectius no volia dir que no es demanés, ja que com havia comentat en la seva exposició, seria en les bases reguladores on s'haurien d'aclarir tots els requisits que es demanarien per tal d'acollir-se a dita subvenció, i era evident que si aquest requisit es demanava per aquest col·lectiu, també es demanaria per altres col·lectius, per tal de no incórrer en discriminació. Respecte de l'esmena relativa a l'allargament del termini de sol·licitud d'aquestes subvencions fins el dia 28 de febrer, la Sra. Sánchez va dir que això responia a una situació material, ja que no hi hauria temps per tramitar aquestes sol·licituds, atès que s'havien d'aprovar abans de l'emissió del padró, a fi de que quedessin reflectits, ja que l'aprovació del padró es feia a primers de mars, s'havia de publicar en el Butlletí Oficial de la Província i sortir a informació pública 15 dies abans de l'inici del període de cobrament, que començaria el dia 7 d'abril, i per tant, seria impossible poder complir amb aquests terminis, sense perjudici de que l'equip de govern es comprometia a donar la màxima publicitat i

divulgació d'aquesta subvenció. Pel que respecta a l'ordenança fiscal núm. 4 (plusvàlues), l'exempció del retorn de la bonificació a l'ajuntament per transmissió de l'habitatge habitual abans dels cinc anys, relacionat amb el tema de l'hipoteca inversa, la Sra. Sánchez va dir que considerava que en aquesta qüestió la transmissió a entitats financeres, el procediment no finalitzava fins la mort del subjecte passiu, essent en aquest moment quan es produïa la transmissió a l'entitat o quan es podia optar per la repercussió de l'habitatge pels hereus, previ abonament dels pagaments efectuats pel banc; d'altra banda, en el cas de la compra d'un habitatge de tamany menor, suposava la venda prèvia del de major mida, i els corresponents beneficis que repercutirien al venedor, encara que efectués la compra d'un altra habitatge que lògicament seria d'un preu inferior, és a dir, ja tenia una via de benefici al vendre un habitatge per un preu superior, al ser més gran, i el canviava per un altra més petit, afegint que a més, el fet de comprar un habitatge més petit tampoc era un fet indicatiu com per atorgar una bonificació, ja que es podria deure a molts altres motius. Pel que feia a l'esmena relacionada amb l'IAE, demanat un increment de la bonificació en el cas d'increments de plantilla, atès que només pagaven IAE les activitats empresarials que declaraven ingressos superiors al milió d'euros, aquesta bonificació introduïda el 2007 no havia tingut incidència, i per tant, consideraven que ja era ajustada, havent-se constatat a més que els ajuts existents i les deduccions que venien de la Seguretat Social estaven resultant bastant més efectives. Respecte de l'esmena referent a la bonificació per instal·lacions d'empreses incloses en el Pla de foment d'energies renovables, la Sra. Sánchez va dir que havia estat transaccionada, i en aquest sentit, l'esmena s'incorporaria al text, acceptant-se l'emmena transaccionada. En relació a la ordenança fiscal núm. 9 (llicència d'obertura), la Sra. Sánchez va dir que respecte de la primera esmena, demanant la congelació de tarifes per facilitar la instal·lació de noves activitats, va dir que ja estava prevista al preveure's subvencions per al foment de l'empresariat, mentre que la segona esmena, relativa a ampliar fins a 500 m² la superfície dels locals fora del nucli urbà, la Sra. Sánchez va dir que la consideraven positiva i encertada, i per tant, la mateixa seria acceptada per part de l'equip de govern. Finalment, i pel que feia a l'ordenança fiscal núm. 15 (sondatges i rases), referent a la valoració d'arbres de 10 metres a 1800 €, va dir que considerava que la previsió establerta per trams de 10 a 15 metres era més que ajustada, afegint que en qualsevol cas, la tarifa per la poda d'arbres s'havia de fer atenent al càlcul del cost del servei de la poda, i no del cost de l'arbre davant l'eventualitat de la possible mort d'aquest.

Acabada la intervenció de la Sra. Sánchez, el Sr. Alcalde va assenyalar que per una qüestió de caràcter personal, el regidor Sr. Miguel Ángel Ibáñez, portaveu del grup de Ciutadans, no havia pogut assistir al ple, però en canvi, constava la presentació d'esmenes per part del seu grup a les ordenances fiscals, demanat per això a la Sra. Sánchez com a portaveu de l'equip de govern, que fes una exposició envers l'acceptació o no de les esmenes presentades per Ciutadans.

Així les coses, la Sra. Raquel Sánchez va manifestar que, efectivament, com havia indicat el Sr. Alcalde, el grup de Ciutadans havia presentat un conjunt d'esmenes, que seguidament passaria a tractar. En aquest sentit, i respecte de l'esmena presentada a l'ordenança fiscal núm. 1 (IBI), demanant la modificació del valor cadastral mínim dels usos comercial i industrial, en el sentit de proposar un increment del valor que estava contemplat en aquest nou ús que s'imposa, considerant-se en aquest cas per l'equip de govern que l'increment del valor mínim pels usos comercial i industrial, suposaria una discriminació per a la resta dels usos gravats amb el tipus del 0'896%, afegint que s'havia de tenir en compte que la llei autoritzava l'establiment de tipus diferenciats per usos diferents del residencial al 10% dels immobles urbans del terme municipal de valors més alts; així doncs, la Sra. Sánchez va dir que d'aquest 10% només s'havia agafat el 50%, és a dir, el 5 % del total dels béns immobles afectats, i per tant, agafar un

altre valor per a aquests usos es podria considerar discriminatori. D'altra banda, i pel que feia a l'import de la rectificació de l'import de la quantitat per fill en les bonificacions per a famílies nombroses, la Sra. Sánchez va dir que s'havia produït un error de transcripció, i en aquest sentit, es rectificava el valor de 6.970 € pel de 7.075 € i per tant, s'acceptava l'esmena presentada. Pel que feia a l'ordenança fiscal núm. 4 (plusvàlua), demanant-se un increment del coeficient o percentatge anual a 3'75%, la Sra. Sánchez va manifestar que en aquest cas no respectava l'increment de l'IPC, la qual cosa suposava un greuge comparatiu en funció dels altres períodes que sí s'ajustaven a aquest increment, a banda de que s'havia de tenir en compte que era el període més curt i per tant, el que suposava un increment de valor del terreny més baix. A més, calia també indicar que s'havia de considerar la moderació en l'increment, ja que el límit del coeficient que permetia la llei era del 4 %. En relació a l'esmena presentada a l'ordenança fiscal núm. 5 (IAE) demanant una disminució del coeficient aplicable a la 4ª categoria de carrer, calia dir que els coeficients de situació aplicables als carrers segons categoria, s'havien incrementat per sota de l'IPC a totes les categories, per estimar-se excessivament gravosos, per bé que es podria considerar positiva la rebaixa demanada pel grup de Ciutadans i per tant, s'acceptava la proposta per considerar-la més lineal i més coherent. Respecte de l'ordenança fiscal núm. 7 (expedició de documents), en relació a la qual s'havia presentat una esmena sol·licitant la tarifa gratuïta pels drets d' examen, la Sra. Sánchez va dir que la sol·licitud per inscriure's a un procés per aconseguir un lloc de treball, implicava un tràmit administratiu, i en igual que sentit que s'havia fet en el cas de l'esmena presentada per CiU, s'entenia que s'havia de cobrir, ni que fos en una mínima part, el cost del servei, i per tant, l'esmena s'havia de desestimar. Pel que feia a l'esmena proposant un increment del preu de les fotocopies dels plànols del cadastre municipal i llistes de dades, s'havia de dir que l'increment proposat no s'ajustava al cost del servei, que es limitava a treure per l'impressora un full a través de l'oficina virtual del Cadastre. Igualment, les llistes de dades eren simples impressions, i per tant, tampoc es podien incrementar a 9 € atès que superava el cost del servei. Per altra banda, en relació a l'esmena proposant la rebaixa del preu dels visats i altres documents a 1 € tampoc es podia acceptar, fonamentalment per criteris d'unificació de tarifes. Així mateix, en relació a l'esmena proposant l'exempció en el cas de canvis de titularitat mortis causa, la Sra. Sánchez va manifestar que no es podia eximir del pagament, donat que el tràmit del procediment generava un cost del servei; tanmateix, ja estava bonificat en el sentit de que els canvis de titularitat, com s'havia dit abans també en el cas de l'esmena de CiU, entre familiars directes tenia una tarifa inferior que entre no familiars. Pel que feia a l'ordenança fiscal núm. 9 (llicència d'obertura), Ciutadans demanava la supressió de l'apartat "en el cas de les carnisseries" per la tarifa per Sucursal, indicant-se per la Sra. Sánchez en aquest cas que no es podia acceptar per una qüestió de caràcter legal, ja que les "sucursals" eren diferents punts de venda que depenien d'un obrador únic a on es preparaven els aliments i que ostentaven la mateixa titularitat. Pel que feia al cas dels piercings i tatuatges, es consideraven altres negocis, encara que fossin del mateix propietari i no tenien tarifa com a sucursal. En relació a l'esmena per la qual es proposava afegir els autònoms a bonificacions pel foment de l'empresariat, calia dir que la bonificació que s'establí ho era per fomentar a persones que es trobessin a l'atur per a què podessin instal·lar el seu propi negoci i que iniciessin la seva activitat, afegint que no era el sentit ni l'esperit de la bonificació introduïda bonificar a persones que ja treballaven com a autònoms i que constituïen una societat, possiblement a efectes de beneficis fiscals i, per tant, tampoc iniciaven l'activitat de manera efectiva en aquest moment. Respecte de l'ordenança fiscal núm. 14 (utilització de la via pública), i més concretament, l'esmena relativa a l'apartat de tribunes i cossos sortints a la via pública, la Sra. Sánchez va indicar que s'acceptava l'esmena, atès que clarificava la redacció i el sentit era el mateix que el de la proposta presentada per l'equip de govern. En relació a l'ordenança fiscal núm. 15 (sondatges i rases), i respecte de l'esmena que proposava

una rebaixa de tarifa de les preses del clavegueram, s'havia de dir que l' informe de serveis tècnics sobre el cost del servei reflectia que l' índex de cobertura no arribava al 20%; tenint en compte que qui normalment pagava aquesta taxa eren els constructors i promotors i no la generalitat de contribuents s'havia aplicat un augment per sobre de l'IPC atenent al cost real del servei. Així mateix, i respecte de l'ordenança fiscal núm. 17 (aprofitament domini local), demanant-se també, a l'igual que ho havia demanat CiU, que es tingués en compte el 100% del número d'habitants del municipi, es desestimaria l'esmena pels mateixos arguments ja exposats abans. Finalment, i pel que feia a l'ordenança fiscal núm. 23, relativa a la taxa per serveis urbanístics, demanant-se una rebaixa en el cas de la construcció de cartelleres per m² fins a 20 €, la Sra. Sánchez va dir que no es podia acceptar, atès que ja es considerava prou ajustada la proposta que es feia des de l'equip de govern, no apreciànt-se la procedència de la rebaixa plantejada. En últim terme, respecte de l'esmena relativa a inspeccions sense informe escrit, la Sra. Sánchez va dir que no es podia acceptar, ja que més que ajudar a clarificar, el que donaria seria lloc a confusions, i per tant, es considerava que no calia fer l'acotació proposada.

Seguidament va tornar a fer ús de la paraula el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, el qual va manifestar que volia deixar clar que la proposta del 3,5 % que havia proposat CiU, es basava en essència en l'increment de l'IPC del darrer any, considerant la inflació prevista davant la situació actual de crisi. D'altra banda, va dir que lamentava que la Sra. Sánchez no acabés d'entendre el concepte de joves emprenedors, atès que el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, conjuntament amb la Direcció General de la Joventut, definien el jove emprenedor com un jove entre els divuit i els trenta i pocs anys que, o bé estant en situació laboral a càrrec de tercers, o bé acabant els estudis, decidien llogar un local, contractar un telèfon mòbil, pagar-se autònoms i iniciar l'aventura d'emprendre una activitat econòmica, fet aquest bastant complicat avui dia per una persona jove, i més en la situació de crisi que patíem; d'aquí que el grup de CiU hagués proposat la necessitat de donar suport a aquests joves, facilitant-los aquesta nova tasca. Així mateix, i respecte de l'esmena referent a les plaques de gual, el Sr. Castellano va dir que ja sabia que cada placa de gual tenia un cost mínim, però a la vegada calia recordar que es tractava d'un supòsit que es podia encabir perfectament dins de la normalització lingüística, atès que en el cas que ell plantejava, es tractava de plaques de gual escrites en llengua castellana, algunes d'elles probablement dels anys seixanta del segle passat; precisament per això, atesa la necessitat de "normalitzar-les", i a la vegada, millorar l'imatge estètica de la ciutat, havien demanat una bonificació en el sentit indicat. Per últim, i pel que feia a l'esmena referent als nínxols, el Sr. Castellano va dir que no se l'havia entès en absolut, indicant en aquest sentit que ell feia referència a aquell titular de drets funeraris que en el termini de dos anys havia de fer front a dos enterraments, amb el cost econòmic que això representava si optava per un nínxol nou, la qual cosa havia portat al grup de CiU a demanar de l'ajuntament una atenció especial a tots aquells gavanencs i gavanenques que es podessin veure en aquesta situació. En tot cas, el Sr. Castellano va dir que li havia sabut greu que la Sra. Sánchez digués que la última esmena presentada pel seu grup, referent a les parades de venda en els mercats municipals, volés discriminar un mercat respecte de l'altra, ja que simplement el que volia posar de manifest era la situació lamentable i patètica que estava vivint el mercat de la Plaça Major, ja que a la vista de la situació actual en que es trobava un paradista d'aquest mercat, la situació de deixadesa de les instal·lacions, etc., quan d'altra banda es parlava des del govern municipal de la seva reforma o remodelació total, però que mai acabava d'arribar, el més prudent semblava la congelació de les tarifes actuals en concepte de traspàs i d'ocupació.

De la seva banda la Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA, va dir que no tornaria a repetir els arguments ja exposats per la Sra. Sánchez respecte de les esmenes presentades pels diversos grups municipals, però sí que va dir que volia fer un comentari a l'anterior intervenció del portaveu del PPC en relació a la subvenció en favor de les famílies monoparentals, indicant a aquests efectes que el que li agradaria en realitat seria fer una pregunta, ja que durant els plenaris, mai havia sentit dir al PPC, per exemple, que les bonificacions a les famílies nombroses fos una discriminació, quan això es feia ja des de fa molts anys, bonificant-se a un tipus específic de família. Per això, va dir la Sra. Blanco, no entenia que quan a l'anterior se li sumava una bonificació a les famílies monoparentals, aleshores es deia que s'estava davant d'una discriminació, afegint que considerava que era un avanç molt important que havien fet com a govern a l'atorgar dites subvencions. Efectivament, moltes d'aquestes famílies, la immensa majoria eren monomarentals, amb una capacitat econòmica bastant més reduïda, i la major part de les vegades amb unes condicions de desigualtat social molt gran, sense que això, d'altra banda, suposés una discriminació envers la resta de les famílies, ja que si s'examinava el pressupost, es veuria que en general, les subvencions a les famílies s'havien incrementat. En definitiva, la Sra. Blanco va dir que en la seva opinió, es podia veure aquesta proposta des d'un altra punt de vista, recordant en aquest sentit la idea, compartida quasi bé per tothom quan es parlava de drets socials, de que l'important era anar aconseguint que la major part de la gent que tenia unes determinades necessitats específiques i unes possibilitats d'exclusió, tingués una major sortida i unes majors bonificacions. Per això, la Sra. Blanco va demanar al PPC que s'ho mirassin des d'aquest punt de vista, i no des d'un de vista de discriminació perquè a banda, la major part de les vegades, les famílies biparentals solien tenir una doble entrada de recursos econòmics, i per tant, la seva possibilitat d'exclusió no era tant gran, i això, sense perjudici de que, com es veuria després en el pressupost, hi havien ajuts en aquest sentit. En definitiva, va dir la Sra. Blanco, no es tractava d'establir una competició entre diversos tipus de famílies, sinó d'anar avançant en els drets socials de les persones.

Seguidament el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que darrerament, en algunes comissions, quan es parlava de temes econòmics, i més en concret, de compliment de pressupostos, es venia la idea d'un cert relativisme, en el sentit de dir que moltes vegades es tractava d'estimacions, que ja es veuria, etc., de tal manera que si això era així, perquè ara que ERC havia presentat una proposta realista i ajustada, a més d'un cert valor pedagògic davant del ciutadà, en el sentit de fer creïble un cert moviment cap a l'austeritat, se'ls contestava d'una manera fonamentalista sobre l'IPC, calculat a l'agost perquè feia quatre anys que es venia fent de la mateixa manera; però encara era més xocant quan a més, es venia a argumentar que "para tal viaje no hacían falta tantas alforjas", perquè a l'hora de la veritat, la diferencia entre la proposta de l'equip de govern i la d'ERC no era tant gran. Doncs bé, ja posats en aquesta tessitura, haver dit que sí, i així el grup d'ERC estaria més content, i es faria una abstenció global a la proposta. Així les coses, la veritat era que la diferència no era especialment important: un 5 % sobre el total. Però ho era o no ho era? La qüestió era relativa o era fonamental? Potser convindria, va dir el Sr. Reyes, que ens aclaríssim tots plegats, ja que no podien ser les dues coses al mateix temps. En segon lloc, el Sr. Reyes va dir que havia escoltat un argument que tampoc li havia agradat gens, i encara que no era la persona a qui s'adreçava el retret, sí que volia dir que l'exemple que s'havia donat no era bo. Efectivament, s'havia dit que si es donava el cas d'una desviació perquè un any l'IPC s'havia disparat a finals d'any, després no es revisava a l'alça. Doncs bé, només faltaria que al ciutadà castigat per la inflació, després se li digués per part de l'ajuntament,

d'aquest o d'un altre, que la inflació prevista d'un 2,2 % havia passat a un 4,2 %, i que la diferència se li giraria el mes de febrer, ja que això poc menys que podria provocar una insurrecció popular. A més, hi havia molta gent que no tenia revisió de conveni quan l'IPC es desmarxava, tot i que sempre hi havien dubtes respecte de qui calculava l'IPC i com es feia. En últim terme, va dir el Sr. Reyes, si la diferència de tot plegat no era més que una qüestió simbòlica, el cert era que no es podia deixar de donar una certa importància als símbols, perquè sinó la temptació era canviar poc perquè no s'arriscava. En aquest sentit, el Sr. Reyes va dir que era un risc menor, i molt fàcil d'entendre pel ciutadà. En qualsevol cas, en no acceptar-se una cosa tant insignificant com la que s'havia proposat, si ell també es comportés com un fonamentalista, no sobre l'IPC, sinó sobre les esmenes presentades, podria dir que pensava votar que no a tot, per bé que no pensava fer-ho, no perquè fos una cosa insignificant, sinó per sentit comú. Així les coses, el Sr. Reyes va dir quines eren les propostes que pensava votar en contra, que no eren altres que aquelles en les quals hi havia una càrrega addicional sobre la taxa o l'impost en concret, amb una excepció: l'ICIO. Certament, en aquest cas va dir que sí, però seria la única, mentre que respecte de la resta es mouria entre l'abstenció tradicional i el vot negatiu, seguint la lògica del que havien fet i defensat altres anys, tot i que en algun cas, li havien arribat a acceptar alguna esmena. Així doncs, en les ordenances en les quals pensaven que hi havia un increment, ni que fos molt minso, però que no veien del tot satisfactori i defensable com sí que ho era en el cas de l'ICIO, va dir que votarien en contra, i en la resta òbviament, la posició d'ERC seria la de l'abstenció. A la vegada, respecte de l'IBI, el Sr. Reyes va dir que en el seu cas, no els hi acceptaven les esmenes perquè seria discriminatori, però en canvi, després criticaven al portaveu del PPC, perquè feia servir el mateix argument que l'equip de govern feia servir des de la taula, preguntant-se en aquest cas si no s'havia parlat en alguna ocasió de fer discriminacions positives. A aquests efectes el Sr. Reyes va dir que si a un ciutadà li foradaven el carrer durant vuit o nou mesos, per fer un aparcament, per exemple, aquest fet podria ser objecte perfectament d'una discriminació positiva, a l'igual que moltes que s'aplicaven en les presents ordenances fiscals, ja que l'argument de que després se'n beneficiaria directament, es podia contrarestar amb l'argument de que també se'n beneficiaria tota la ciutat. En tot cas, el cert era que aquest ciutadà en patia les conseqüències directament, no només per les importants molèsties derivades de les obres, sinó de vegades per la fuga de clients, que després costava de tornar a recuperar. A més, va dir el Sr. Reyes, que després li sortissin amb l'argument de que ERC feia coses diferents a altres municipis va dir que li era absolutament indiferent, ja que a ell només el preocupava la ciutat de Gavà, entre d'altres coses perquè determinats electors l'havien votat i es devia a l'electorat de Gavà, no al d'altres llocs. Però a més, va dir el Sr. Reyes, la qüestió de l'IBI s'estava debatent també en aquests moments a Barcelona, i no només la defensava ERC, sinó altres grups, sense perjudici de que a Mataró o qui sap quin altre municipi es podés debatre una cosa ben diferent. En qualsevol cas, a Gavà ja havia passat alguna cosa semblant amb les obres de la Rambla, i no era precisament per no tenir-ho en comte, i a més, l'import global en cap cas faria trontollar l'economia municipal.

De la seva banda el Sr. Sergi Engli, en nom del PPC, va començar aquest segon torn d'intervencions indicant que pel seu grup municipal, un bon governant no era aquell que gastava més, sinó aquell que gastava millor, afegint que partint d'aquest plantejament es podien fer moltes coses. A continuació, el Sr. Engli va dir que l'argument exposat per la Sra. Sánchez en relació a l'IBI havia estat el de dir que l'equip de govern havia optat per una imposició reforçada a aquells que tenien una superior capacitat impositiva. Tanmateix, el Sr. Engli es va interrogar si algunes d'aquestes empreses a les quals se les

suposava una major capacitat impositiva, no estaven en aquests moments en una situació de pèrdues? A més, va dir que se li havia indicat que només representaven un 0,5 % del total dels rebuts que es generaven a Gavà, cert, però no es podia oblidar que representaven el 30 % del treball generat a la nostra població, indicant que no només era una imposició directa cap a l'empresa, sinó també una imposició indirecta cap els empleats. Així mateix, va dir el Sr. Engli, se li havia indicat que era desgravable, però hi quan hi havien pèrdues? A aquests efectes, el Sr. Engli va dir que l'increment de l'IBI significava que si l'empresa tenia pèrdues no era desgravable, sinó acumulable. Per altra banda, i respecte de les ciutats que s'havien esmentat en les quals el PPC governava, va puntualitzar que el seu partit no governava a Sant Cugat, i a més, respecte de l'afirmació de que segons en quines ciutats el PP havia recolzat l'increment de l'IBI, el Sr. Engli va dir que contra el costum que teníem en aquest plenari, de retreure sempre altres llocs o citats, el Sr. Engli va dir que a ell només el preocupava Gavà, afegint que el que es podés fer a Madrid, València o qualsevol altre ciutat li era també indiferent. És més, va dir, parlant de ciutats properes, en aquests moments començava un plenari a Castelldefels, en el qual es proposava una congelació de les tarifes, cosa que en aquí també podia haver fet. Pel que feia a l'esmena de les famílies monoparentals, el Sr. Engli va admetre que de vegades no s'explicava o no s'expressava prou bé. Així doncs, si el que havia dit no havia estat prou entès, va reiterar que tenia molt clar que el PPC no demanava l'anul·lació de la bonificació a les famílies monoparentals, sinó que el que deien era que o bé s'estenia a tothom, o bé calia pensar si es feien les coses on corresponia. Al mateix temps, atès que la Sra. Blanco també havia fet un comentari en aquest sentit, va aprofitar per dir que una família nombrosa també podia ser monoparental, i que una família monoparental podia ser nombrosa, fet aquest que calia tenir molt present. Així mateix, el Sr. Engli va dir que havia utilitzat l'expressió matrimoni en sentit ampli, com a relació de convivència, però que en el fons, tant li era si estaven o no estaven casats, ja que en definitiva, el que importava era que constituïen una família. D'altra banda, i pel que feia a la gent major de 65 anys, el Sr. Engli va recordar que el seu grup havia pretès era incloure la gent que estava rebent una pensió, però no des de la perspectiva de si això els permetia treballar o no en un altre lloc, sinó des de la perspectiva de que l'important a l'hora d'atorgar una bonificació d'aquest tipus, era la de conèixer la situació econòmica de la persona, fet aquest que consideraven essencial, ja que una família nombrosa podia tenir molts diners, però en canvi també tenia dret a la bonificació. Finalment, i pel que feia a l'impost sobre el valor dels terrenys, el Sr. Engli va recordar que el PPC proposava que les bonificacions que ja es donaven, es perdrien si el beneficiari venia el seu habitatge, llevat que ho fos per comprar un habitatge més petit, o per constituir una hipoteca inversa, atès que el que es pretenia no era altra cosa que ningú fes negoci amb els impostos municipals.

En darrer terme, va tornar a prendre la paraula la Sra. Raquel Sánchez, indicant que es limitaria a fer un breu comentari sobre les anteriors intervencions. Així, i en relació a la intervenció del Sr. Ramon Castellano, la Sra. Sánchez va manifestar que no era cert que l'equip de govern desconegués que volia dir l'expressió "jove emprenedor", sinó que més senzillament, el que passava era que no s'havia acabat d'entendre el sentit que des de CiU se li volia donar a l'esmena, atès que quan es plantejava la bonificació es feia a l'IBI, però si el que es volia subvencionar era aquell jove emprenedor que començava una nova activitat econòmica, industrial o empresarial, calia recordar que precisament en aquest mateix sentit, aquest equip de govern proposava en la taxa d'obertura d'establiments una bonificació del 20 % pel foment de l'empresariat per a totes aquelles persones, joves o no joves, que iniciessin una nova activitat. Així mateix, la Sra. Sánchez va dir que tampoc es podia compartir la descripció que es feia per part de CiU

del mercat de la Plaça Major, atès que ni era patètic, ni desastrós ni tampoc estava en uns condicions deplorables, i més quan aquest equip de govern havia fet i feia un esforç molt important per mantenir aquest mercat, a l'igual que el de la Plaça Catalunya, en les millors condicions. Però a més, com era conegut, aquest ajuntament havia endegat la reforma d'aquest mercat de la Plaça Major, com després es veuria al parlar del pressupost, per bé que en cap cas es podia admetre que el grup de CiU digués que l'equip de govern no era conscient de la situació de dit mercat. Pel que feia a la intervenció del grup d'ERC, la Sra. Sánchez va dir que només volia fer un petit aclariment, indicant que l'equip de govern no era fonamentalista en els plantejaments i raonaments que feia a l'hora d'intentar explicar perquè s'havia agafat el tipus impositiu o l'increment del 4,5 %, de la mateixa manera que no es podia considerar que ni en aquest ple ni quan es debatien en comissions informatives o es tractaven temes econòmics, es fes amb un cert relativisme, sinó que com sempre, es feia amb rigorositat i serietat. En qualsevol cas, la Sra. Sánchez va dir que el que havia intentat, però potser no ho havia aconseguit, era justificar, amb els criteris més objectius possibles, perquè s'utilitzava l'IPC d'agost, perquè calí fer servir un IPC com a referència interanual per justificar l'increment del 4,5 % aplicat. Finalment, i pel que feia al PPC, la Sra. Sánchez va dir que no tornaria a fer la reflexió que ja havia fet sobre el tipus d'IBI, per bé que tornava a insistir en que eren només el 17 % dels rebuts susceptibles de ser gravats, i en el 0,5 % dels rebuts total de l'IBI que s'emeten al municipi, recalcant que en cap cas havia parlat d'imposició reforçada, sinó d'equitat impositiva, que era el que es pretenia aconseguir amb el tipus esmentat, ja que no era de rebut que una persona física que tributava com la majoria de tots nosaltres pel seu habitatge, que tenia un ús residencial, al final acabés pagant més que una societat que s'ho podia desgravar a l'impost de societats. En darrer terme, la Sra. Sánchez va dir que volia aclarir que les societats, si tenien pèrdues, no s'ho podrien aplicar, però ho podrien compensar en exercicis posteriors que tinguessin guanys, però no ho perdien. En darrer terme, la Sra. Sánchez va precisar que a Sant Cugat, el PPC governava en coalició.

Finalment, el Sr. Alcalde va prendre la paraula, agraint als membres de la Corporació i als respectius ponents el to de les intervencions, així com les aportacions que s'havien fet en aquest ple per part dels diversos grups municipals, indicant a aquests efectes que, conjuntament amb el debat de pressupostos que tindríem dintre d'una estona, era un dels més importants de l'any, recordant al mateix temps que governar era prendre decisions, i que de vegades, aquestes no eren unànimes, assenyalant al Sr. Reyes que potser més que fonamentalisme, el que calia era parlar d'eclecticisme, i en aquest sentit, va dir que per fer coses, per donar serveis, calia ingressar. En tot cas, el Sr. Alcalde va recordar que les ordenances que avui s'aproven, no representaven la totalitat dels recursos públics, sinó només un percentatge d'aquests.

Una vegada el Sr. Alcalde va donar per acabat el debat, va dir que es procediria a la votació dels diferents expedients de modificació de les Ordenances, amb el resultat que ha estat transcrit a continuació de l'acord. Tanmateix, en els casos en que havien estat presentades esmenes pels diversos grups municipals, es va votar prèviament la incorporació o rebuig del contingut d'aquestes al text de l'Ordenança corresponent, i tot seguit es reflecteix el resultat de la votació de les esmenes:

✍ Esmena de caràcter general o global presentada pel Grup municipal del PP que, en síntesi, consistia en l'aplicació d'un increment del 2 % en totes les taxes i impostos municipals, amb dues excepcions (OF nº 7 i nº 9), en lloc del 4,5 % proposat per l'equip de govern. Vots a favor 3 (3 PP), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 3 (2 ERC i 1 CiU).

- ✍ *Esmena de caràcter general o global presentada pel Grup municipal d'ERC que, en síntesi, consistia en l'aplicació d'un increment en totes les taxes i impostos municipals del 4,3 % en lloc del 4,5 % proposat per l'equip de govern. Vots a favor 2 (2 ERC), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 4 (3 PP i 1 CiU).*

- ✍ *Esmena de caràcter general o global presentada pel Grup municipal de CiU que, en síntesi, consistia en l'aplicació d'un increment en totes les taxes i impostos municipals del 3,50 % en lloc del 4,5 % proposat per l'equip de govern. Vots a favor 1 (CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 5 (3 PP i 2 ERC).*

- ✍ *Esmenes formulades pel PP en relació als arts. 8è, 10è.6 i 10è.7, 10è.7 apart. d) i f) de l'Ordenança N° 1 Impost sobre Bens Immobles. Vots a favor 3 (3 PP), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 3 (2 ERC i 1 CiU).*

- ✍ *Esmena formulada pel grup d'ERC proposant bonificació del 50 % per als locals comercials en carrers en obres, en l'Ordenança N° 1 Impost sobre Bens Immobles. Vots a favor 3 (2 ERC i 1 CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 3 (3 PP).*

- ✍ *Esmenes formulades per CiU en relació a l'art. 8è.4 i a l'art. 10è.5 c) de l'Ordenança N° 1 Impost sobre Bens Immobles. Vots a favor 1 (CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 5 (3PP i 2 ERC).*

- ✍ *Esmena formulada per C's en relació a l'art.8è.4 de l'Ordenança N° 1 Impost sobre Bens Immobles. Vots a favor cap, vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 6 (3 PP, 2 ERC i 1 CiU). L'esmena formulada per C's en relació a l'art.10.5.c) de la mateixa Ordenança N° 1 Impost sobre Bens Immobles no va ser objecte de votació en ser acceptada prèviament per la ponent en nom de l'equip de govern.*

- ✍ *Esmena formulada pel PP en relació a l'art. 3 de l'Ordenança N°. 4 – Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (Plusvàlues). Vots a favor 3 (3 PP), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 3 (2 ERC i 1 CiU).*

- ✍ *Esmena formulada per C's en relació a l'art.5.2 de l'Ordenança N°. 4 – Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (Plusvàlues). Vots a favor cap, vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 6 (3 PP, 2 ERC i 1 CiU).*

- ✍ *Esmena formulada pel PP en relació a l'art. 6è.b) de l' Ordenança N°. 5 - Impost sobre Activitats Econòmiques. Carrerer Fiscal. Vots a favor 3 (3 PP), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 3 (2 ERC i 1 CiU). Una altra esmena formulada també en relació a l'art.6.c) de la mateixa Ordenança no va ser objecte de votació en ser acceptada prèviament per la ponent en nom de l'equip de govern.*

- ✍ *Una altra esmena formulada per C's en relació a l'art.10 de la mateixa Ordenança N°. 5 - Impost sobre Activitats Econòmiques. Carrerer Fiscal. no va ser objecte de votació en ser acceptada prèviament per la ponent en nom de l'equip de govern.*

- ✍ *Esmenes formulades per CiU en relació a l'art.5è. A.4 i D.5 de l'Ordenança N° 7 - Taxa per l'expedició de documents administratius. Documents que expedixen i en els quals són competents l'Administració o les autoritats municipals, a instància de*

part. Vots a favor 1 (CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 5 (3PP i 2 ERC).

- ✍ Esmenes formulades per C's en relació a l'art.5è. punts A. 4., B.3 i 4, D 1 i 2, i D 5 de l'Ordenança N° 7 - *Taxa per l'expedició de documents administratius. Documents que expedixen i en els quals són competents l'Administració o les autoritats municipals, a instància de part.* Vots a favor cap, vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 6 (3PP, 2 ERC i 1 CiU).
- ✍ Esmena formulada per CiU en relació a l'art.5è. A) de l'Ordenança N° 8 - *Taxa per la concessió de plaques, patents i altres distintius anàlegs.* Vots a favor 1 (CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 5 (3PP i 2 ERC).
- ✍ Esmena formulada pel PP en relació a l'art. 7, punt c) de l'Ordenança N° 9 - *Taxa per l'obertura d'establiments i control d'activitats.* No va ser objecte de votació en ser acceptada prèviament per la ponent en nom de l'equip de govern.
- ✍ Esmenes formulades per CiU en relació a l'art. 5è, punt 1.E i 1.G, 2.C i a art. 7è punt C de l'Ordenança N° 9 - *Taxa per l'obertura d'establiments i control d'activitats.* Vots a favor 1 (CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 5 (3PP i 2 ERC).
- ✍ Esmenes formulades per C's en relació a l'art. 5è, punt c) i 7è punt c) de l'Ordenança N° 9 - *Taxa per l'obertura d'establiments i control d'activitats.* Vots a favor cap, vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 6 (3PP, 2 ERC i 1 CiU).
- ✍ Esmena formulada per CiU en relació a l'art. 5è, punt b) de l'Ordenança N° 11- *Taxa del cementiri municipal.* Vots a favor 1 (CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 5 (3PP i 2 ERC).
- ✍ Esmena formulada per C'S en relació a l'art. 3è, punt k) de l'Ordenança N° 14 - *Taxa per la utilització privativa o l'aprofitament especial de la via pública.* No va ser objecte de votació en ser acceptada prèviament per la ponent en nom de l'equip de govern.
- ✍ Esmena formulada pel PP en relació a l'art. 3è punt 3 de l'Ordenança núm. 15.- *Taxa per obertura de sondatges o rases en els terrenys d'ús públic i per qualsevol remoció del paviment o de les voreres a la via pública.* Vots a favor 4 (3 PP i 1 CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 2 (2 ERC).
- ✍ Esmena formulada per C's en relació a l'art. 3è punt d) de l'Ordenança núm. 15.- *Taxa per obertura de sondatges o rases en els terrenys d'ús públic i per qualsevol remoció del paviment o de les voreres a la via pública.* Vots a favor cap, vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 6 (3PP, 2 ERC i 1 CiU).
- ✍ Dues esmenes – una de CiU i altra de C's – en el mateix sentit, en relació a l'art. 6è de l'Ordenança N° 17-*Taxa per l'aprofitament especial del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministrament d'interès general.* Vots a favor 1 (CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 5 (3PP i 2 ERC).
- ✍ Esmenes formulades per CiU en relació a l'art. 3è, punt A 1 i punt B de l'Ordenança N° 19 - *Taxa per l'ocupació de parades de venda en el mercats*

municipals. Vots a favor 1 (CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 5 (3PP i 2 ERC).

✍ Esmenes formulades per C'S en relació a l'apartat II, punt 3.8.1 i apartat III de l'Annex Tarifes de l'Ordenança N° 23 - Taxa per la prestació de serveis urbanístics i inspeccions. Vots a favor cap, vots en contra 16 (12 PSC, 2 ICV-EUiA i 2 ERC), abstencions 4 (3PP i 1 CiU).

Acabada la votació de les ordenances fiscals, el Sr. Alcalde va dir que es faria un recés de cinc minuts i es tornaria a prosseguir el ple.

2 - PRESSUPOST GENERAL ANY 2009

PRIMER.- Aprovar inicialment, tal com es disposa en l'Art. 162 i ss. del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, el **PRESSUPOST GENERAL per l'any 2009** i les seves Bases d'Execució, que compren el Pressupost de l'Ajuntament, el dels Organismes Autònoms que del mateix depenen (Patronat de Serveis Comunitaris, Patronat Municipal d'Esports, Institut Municipal de Gestió del Patrimoni Cultural i Natural, Institut Municipal per la Promoció i Activació de la Ciutat, "IMPAC"), i les previsions d'ingressos i despeses de les Empreses Municipals (Prestació de Serveis al Ciutadà, SA, Gavanenca de Terrenys i Immobles, SA, Gavanenca d'Obres, SL i Gavà Televisió, SL).

El resum numèric, per capítols, dels diferents Pressupostos que s'integren en el Pressupost General és el següent:

PRESSUPOST DE L'AJUNTAMENT

ESTAT DE DESPESES

CAPÍTOL I	- Despeses de personal.....	12.961.636,59 €
CAPÍTOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	6.106.476,00 €
CAPÍTOL III	- Despeses financeres.....	1.622.000,00 €
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	19.641.238,41 €
CAPÍTOL VI	- Inversions Reals.....	7.901.391,31 €
CAPÍTOL VII	- Transferències de capital.....	724.250,00 €
CAPÍTOL IX	- Passius Financers.....	687.650,00 €
	TOTAL:.....	49.644.642,31 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPÍTOL I	- Impostos Directes.....	19.361.000,00 €
CAPÍTOL II	- Impostos Indirectes.....	1.000.000,00 €
CAPÍTOL III	- Taxes i altres ingressos.....	6.004.900,00 €
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	13.124.101,00 €
CAPÍTOL V	- Ingressos Patrimonials.....	1.529.000,00 €
CAPÍTOL VI	- Alienació d'Inversions reals.....	- - -
CAPÍTOL VII	- Transferències de capital.....	4.725.641,31 €
CAPÍTOL IX	- Passius Financers.....	3.900.000,00 €
	TOTAL:.....	49.644.642,31 €

**PRESSUPOST DEL PATRONAT
DE SERVEIS COMUNITARIS**

ESTAT DE DESPESES

CAPÍTOL I	- Despeses de personal.....	3.010.898,00 €
CAPÍTOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.887.150,00 €
CAPÍTOL III	- Despeses financeres.....	- - -
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	562.602,00 €
CAPÍTOL VI	- Inversions reals.....	20.250,00 €
CAPÍTOL IX	- Passius Financers.....	- - - -
	TOTAL:.....	<u>5.480.900,00 €</u>

ESTAT D'INGRESSOS

CAPÍTOL III	- Taxes i altres ingressos.....	214.500,00 €
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	5.245.150,00 €
CAPÍTOL V	- Ingressos Patrimonials.....	1.000,00 €
CAPÍTOL VII	- Transferències de capital.....	20.250,00 €
	TOTAL:.....	<u>5.480.900,00 €</u>

PRESSUPOST DEL PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

ESTAT DE DESPESES

CAPÍTOL I	- Despeses de personal.....	1.278.300,00 €
CAPÍTOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.576.937,00 €
CAPÍTOL III	- Despeses financeres.....	5.300,00 €
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	106.700,00 €
CAPÍTOL VI	- Inversions reals.....	- - -
CAPÍTOL IX	- Passius Financers.....	- - -
	TOTAL:.....	<u>2.967.237,00 €</u>

ESTAT D'INGRESSOS

CAPÍTOL III	- Taxes i altres ingressos.....	1.732.237,00 €
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	1.225.000,00 €
CAPÍTOL V	- Ingressos Patrimonials.....	10.000,00 €
CAPÍTOL VII	- Transferències de capital.....	- - -
	TOTAL:.....	<u>2.967.237,00 €</u>

**PRESSUPOST DE L'INSTITUT MUNICIPAL DE GESTIÓ DEL
PATRIMONI CULTURAL I NATURAL**

ESTAT DE DESPESES

CAPÍTOL I	- Despeses de personal.....	666.585,00 €
CAPÍTOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	231.815,00 €

CAPÍTOL III	- Despeses financeres.....	- - -
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	2.000,00 €
CAPÍTOL VI	- Inversions reals.....	- - -
CAPÍTOL IX	- Passius Financers.....	- - -
	TOTAL:.....	900.400,00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPÍTOL III	- Taxes i altres ingressos.....	78.700,00 €
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	820.700,00 €
CAPÍTOL V	- Ingressos patrimonials.....	1.000,00 €
	TOTAL:.....	900.400,00 €

PRESSUPOST DE L'INSTITUT MUNICIPAL
PER A LA PROMOCIO I ACTIVACIO DE LA CIUTAT
"IMPAC"

ESTAT DE DESPESES

CAPÍTOL I	- Despeses de personal.....	1.379.600,00 €
CAPÍTOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	939.880,00 €
CAPÍTOL III	- Despeses financeres.....	300,00 €
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	75.020,00 €
CAPÍTOL VI	- Inversions reals.....	4.000,00 €
CAPÍTOL IX	- Passius Financers.....	- - -
	TOTAL:.....	2.398.800,00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPÍTOL III	- Taxes i altres ingressos.....	161.700,00 €
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	2.140.950,00 €
CAPÍTOL V	- Ingressos patrimonials.....	92.150,00 €
CAPÍTOL VII	- Transferències de capital.....	4.000,00 €
	TOTAL:.....	2.398.800,00 €

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL "PRESEC,S.A."

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal.....	7.501.565,00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	2.008.843,00 €
- Despeses financeres.....	76.000,00 €
- Inversions reals.....	300.000,00 -€
- Passius Financers.....	153.592,00 €
TOTAL:.....	10.040.000,00 €

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Taxes i altres ingressos.....	490.000,00 €
- Transferències corrents	9.250.000,00 €
- Transferències de capital	300.000,00 €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>10.040.000,00 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL "GTLSA"

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal	1.405.000,00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.007.000,00 €
- Despeses financeres	856.000,00 €
- Transferències corrents	105.000,00 €
- Inversions reals.....	9.470.000,00 €
- Passius financers	7.758.000,00 €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>20.601.000,00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Ingressos Patrimoniais.....	20.148.000,00 €
- Alienació d'Inversions reals.....	75.000,00 €
- Passius financers	378.000,00 €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>20.601.000,00 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL
"GAVANENCA D'OBRES, SL"

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal	128.350,00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	2.014.000,00 €
- Despeses financeres	93.000,00 €
- Inversions reals.....	- - - €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>2.235.350,00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Taxes i altres ingressos.....	2.235.350,00 €
- Alienació d'inversions reals	- - - - €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>2.235.350,00 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL "GAVA TELEVISIO,SL"

PREVISIONS DE DESPESES

- <i>Despeses de personal</i>	563.400,00 €
- <i>Despeses en béns corrents i serveis</i>	135.600,00 €
- <i>Despeses financeres</i>	1.000,00 €
- <i>Inversions reals</i>	50.000,00 €
- <i>Passius financers</i>	- - - €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>750.000,00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- <i>Taxes i altres ingressos</i>	150.000,00 €
- <i>Transferències corrents</i>	550.000,00 €
- <i>Transferències de capital</i>	50.000,00 €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>750.000,00 €</u>

A l'esmentat Pressupost, i com document incorporat al mateix conforme al que disposa l'Art. 90 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, s'acompanya la **PLANTILLA DE L'AJUNTAMENT DE GAVÀ per a l'exercici de l'any 2009** que compren els llocs de treball reservats a funcionaris de carrera, personal eventual i personal contractat en règim de dret laboral.

S'acompanya també les **PLANTILLES DELS ORGANISMES AUTÒNOMS**.

TERCER- **Exposar el Pressupost al públic per termini de 15 dies**, comptats a partir del següent al de publicació en el Butlletí Oficial de la província del corresponent anunci (art. 20.1 Reial Decret 500/1990, de 20 d'abril), durant los quals els **interessats** (artº 169.1 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova la Llei Reguladora de les Hisendes Locals) podran **examinar-lo** i presentar reclamacions (art. 170.2 del mateix Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març) davant el Ple.

QUART- **El Pressupost es considerarà definitivament aprovat** si no s'haguessin presentat reclamacions; en cas contrari, el Ple disposarà del termini d'un mes per a resoldre-les (Artº 169.1 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març).

L'acord va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA) i sis (6) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PP, sr. Reyes i sra. Jiménez d'ERC, i sr. Castellano de CiU), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Transcorreguts els cinc minuts, el Sr. Alcalde va dir que es tornava a reemprendre la sessió, per tal de passar a tractar el punt segon de l'ordre del dia, corresponent al pressupost general per a l'exercici del 2009.

Seguidament va fer ús de la paraula la Sra. Raquel Sánchez, indicant que com cada any, es presentava en aquest Ple extraordinari el Pressupost de l'ajuntament de Gavà de 2009, integrat pel pressupost de la corporació, dels seus organismes autònoms i els de la societat municipals. afegint que com cada any també, calia agrair la coordinació i esforç de tots els àmbits per proveir en temps i forma la informació reclamada i proposar tots aquells programes o activitats que s'havia acordat du a terme, ajustant-los als recursos econòmics fixats en cada cas. Dit això, la Sra. Sánchez va manifestar que els elements que integraven el Pressupost General de l'Ajuntament de Gavà per a l'any 2009 eren els següents: en primer lloc, el Pressupost General pròpiament dit, que incloïa el pressupost de la pròpia entitat, on hi constaven els estats de despeses, els de ingressos i també les Bases d'execució aplicables tant a l'Ajuntament com als Organismes Autònoms municipals, els pressupostos de cadascun dels quatre organismes autònoms dependents de l'Ajuntament, els estats de previsió de despeses i ingressos de les quatre societats mercantils municipals, el capital social de les quals pertanyia íntegrament a l'entitat local; en segon lloc, la Documentació annexa al pressupost general, que comprenia els programes anuals d'actuació, inversions i finançament de les societats mercantils municipals, l'estat de consolidació del pressupost de l'Ajuntament amb els pressupostos dels seus organismes autònoms i els estats de previsió de les seves societats mercantils, i l'estat de previsió de moviments i situació del deute comprensiu del detall d'operacions de crèdit pendents de reembors al principi de 2009, de las noves operacions previstes de fer durant l'exercici, i del volum d'endeutament al tancament de l'exercici, distingint operacions a curt i llarg termini, així com de les amortitzacions que es preveu atendre durant el mateix període; en tercer lloc, la Documentació complementària, composta de la Memòria subscripta pel President, explicativa del contingut del pressupost 2009 i de les principals modificacions que presentava amb relació al vigent, la liquidació del Pressupost de 2007 i avanç de la liquidació de 2008 referida als sis primers mesos de l'any, el qual consta de dues parts, la liquidació esmentada de la primera meitat de l'exercici i l'estimació de la liquidació a 31 de desembre, l'Annex de personal de l'Entitat local, i finalment l'Annex de les inversions a executar a 2009, l'Informe econòmic-financer on s'exposen les bases preses per avaluar els ingressos i les operacions de crèdit previstes, la suficiència dels crèdits de despesa per atendre les obligacions exigibles i el funcionament dels serveis, i, per tant, l'anivellament del pressupost.

A continuació, al Sra. Sánchez va assenyalar que procediria a donar unes breus explicacions sobre l'entorn macroeconòmic del pressupost, indicant en aquest sentit que la gestació del pressupost havia estat condicionada per l'actual situació de recessió econòmica, indicant que la aturada dràstica en la concessió de crèdits hipotecaris, l'augment de tipus d'interès, la crisi del sector de la construcció, la davallada de ocupació que se'n deriva i la baixada de confiança perjudicaven el consum sensiblement, instaurant l'actual clima de recessió i incertitud de caràcter general; aquestes circumstàncies influïen en l'elaboració de la proposta dels pressupostos, tant en la vessant dels ingressos com en el de les despeses. Així, i en quant els ingressos, s'havien tingut en compte l'expectativa confirmada de davallada en la liquidació dels tributs relacionats amb la promoció, construcció i comercialització d'immobles nous i de segona mà, i les taxes relacionades amb l'obertura d'establiments i l'IAE, la qual cosa obligava a fer, més que mai, una estimació dels ingressos, tributaris o no, amb la màxima prudència, a la vista de la liquidació de 2007, l'estat d'execució de 2008, les modificacions de les ordenances fiscals previstes per a 2009, i la actualització planificada de les seves tarifes en un 4,5 %. D'altra banda, va dir la Sra. Sánchez també el criteri de la contenció s'havia aplicat en la previsió del increment de la transferència corrent provinent de la participació en els tributs de

l'Estat, el qual també patia desequilibris en els seus ingressos, producte de la crisi econòmica. A més s'estimava una tònica constant dels ingressos patrimonials en la seva quantia i els que derivaven de la posada en marxa de convenis amb empreses privades. Per això doncs, amb aquest entorn i tot i que la capacitat d'acció dels Ajuntaments per modificar aquesta realitat era limitada, sí que tocava, però, impulsar aquelles polítiques municipals de contingut clarament social o de promoció econòmica, mantenint la capacitat inversora per garantir l'execució dels projectes estratègics de ciutat i els més petits de microubanisme. Per tant, aquests eren uns pressupostos coherents amb el context econòmic en el qual es presentava, apropiats i útils per complir els compromisos d'aquest equip de govern amb la ciutadania.

Així doncs, des d'aquesta perspectiva, i pel que feia al Pressupost d'ingressos corrents, la Sra. Sánchez va assenyalar que els ingressos ordinaris experimentaven un increment del 3.77 %, indicant que les bases del càlcul es derivaven, com era habitual, de les ordenances fiscals aprovades per a 2009 i de l'evolució dels ingressos experimentada en els darrers exercicis. A aquests efectes, va manifestar que ja s'havia esmentat que la pèrdua de vigor de l'economia implicaria davallades significatives en els tributs municipals que gravaven l'activitat econòmica, com ara l'Impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres, etc. A més, el suau increment del Capítol I es devia, com abans explicava, a la potenciació de l'Impost sobre Béns Immobles de naturalesa urbana. Pel que feia a les transferències corrents, es contemplava una substancial millora (19,26%) motivada per la puntual maduració de convenis amb empreses privades, tot i que es mantenien reserves aplicant un criteri de prudència sobre la variació de la transferència més important, la Participació en Tributs de l'Estat, que podia veure limitat el seu creixement habitual. Per la seva banda, els ingressos patrimonials es preveia que baixarien (-2,36%), sobre tot degut a la baixada dels ingressos financers, conseqüència del menors dipòsits a bancs i caixes que es preveia tingués la corporació municipal. Per altra banda, el pressupost ordinari de l'Ajuntament, tant pel que feia als ingressos com a les despeses, ascendia a la quantitat de 41.019.001€ raó per la qual s'estava proposant un pressupost anivellat. En definitiva, segons la Sra. Sánchez, es feien previsions modestes, a la baixa, dels tributs i ingressos que, per la seva naturalesa, resultaven més sensibles al difícil moment econòmic actual, i es reforçaven les figures més potents i indiferents als efectes dels cicles de l'economia, per donar major estabilitat a llarg termini als ingressos. També s'ajustaven tarifes de tributs per sota l'IPC i s'actuava en determinades taxes per tal d'augmentar els percentatges de cobertura del seu cost. Pel que feia al Pressupost d'ingressos de Capital, calia assenyalar que els ingressos que finançaven les inversions procedien principalment del crèdit (3,9 milions), del pla de concertació XBMQ (Xarxa Barcelona Municipis de Qualitat, amb 1,2 milions), del POV (Programa d'Operacions Vertebradores, de la MMAMB, amb 0,7 milions), i convenis amb privats (2,7 milions), entre d'altres.

Respecte de les Despeses, i més en concret, respecte de les despeses corrents i amortització del deute, la Sra. Sánchez va manifestar que al pressupost de despeses corrents es recollien els crèdits necessaris per a afrontar el conjunt d'obligacions assumides per l'Ajuntament i les despeses de funcionament, mentre que pel que feia a les despeses de personal (Capítol I) experimentaven una variació del 8,74% ajustada als termes del conveni laboral vigent, a les modificacions d'horari laboral, categoria o altres condicions de treball que es produïssin per necessitats del servei, i a la incorporació dels nous efectius previstos de proveir a 2009. Malgrat això, la Sra. Sánchez va recalcar que el pressupost preveia la congelació salarial del càrrecs electes i del personal eventual. Per altra banda, les despeses en béns corrents i serveis (Capítol II) s'incrementaven en un controlat 3.68%, la qual cosa, tenint en compte l'IPC esperat (4,9%) i el major nombre, amplitud i qualitat dels serveis a prestar, el manteniment i reparació de l'immobilitzat, o el consum en subministraments, comportava un bon esforç de racionalització i austeritat. Així, pel que feia als serveis generals, i als informàtics, es plantejava una política de contenció, rebaixant mitjanes del 10% de la

despesa, sense descuidar programes concrets de renovació de maquinaris i també de programaris, algun dels quals havia de millorar significativament la productivitat del PAC i de tota la organització actuant en la gestió de cues i d'expedients. Per la seva banda, l'Alcaldia reduïa els recursos destinats a difusió i divulgació de programes i estudis i treballs tècnics, mentre que en l'àmbit de governació i espai públic també es racionalitzava la despesa, intentant mantenir-la constant nominalment, no sense dificultat, atès que es tractava en alguns casos de serveis exteriors, com ara transports, subministraments, grua, ambulàncies, etc., on calia cercar contractacions a bon preu i millor qualitat de servei. De la seva banda, les transferències corrents (Capítol IV) augmentaven en un 8,42%. Els receptors majoritaris eren, entre d'altres, organismes autònoms i societats municipals, respecte dels seus estats de despeses totals. Enguany, a més dels habituals serveis que desenvolupen, calia fer esment singular dels següents: PRESEC, SA rebria un 12% més de transferència corrent per tal d'ajustar millor els seus mitjans a la sempre creixent magnitud tant dels elements que tenia encomanats mantenir com de l'exigència de qualitat i eficiència en la prestació del servei. Calia assolir un equilibri pressupostari sostenible, atenent a la dimensió de l'empresa i el cost dels seus factors de producció. Les activitats que feia la societat municipal tenint cura de la jardineria, la neteja viària, la recollida de residus i neteja d'edificis municipals, el manteniment de les instal·lacions, l'enllumenat, els paviments, el clavegueram i el mobiliari urbà, la senyalització de l'espai públic, entre d'altres que sobrevenien en la gestió del dia a dia, no deixaven d'augmentar en la mesura que Gavà creixia en nous barris, en major superfície urbanitzada, en nous equipaments i parcs, als que calia dedicar el mateix zel al realitzar el servei.

De la seva banda l'IMPAC duria a terme un Pla especial d'activació econòmica com a resposta anticíclica a la conjuntura econòmica actual, incidint decididament en programes pel foment de la ocupació, la autoocupació, la consolidació d'empreses de nova creació i els serveis a les empreses. D'altra banda, aquest organisme autònom publicaria més números de la revista Bruguers per tal de divulgar de forma centralitzada bona part dels esdeveniments i programes municipals, la qual cosa abans es feia per mitjà d'accions específiques. Així mateix, el Patronat Municipals de Serveis Comunitaris refermava notablement a 2009 la despesa social en molts dels seus programes, que més tard es detallarien, com ara el de Servei d'atenció Domiciliària (SAD) per tal d'ésser al costat de les persones que el necessitaven i, a la vegada, donar acompliment gradual a la Llei de Dependència. A més, la Sra. Sánchez va fer esment de la nova partida "Reserva per a programes de garantia social", dotada amb gairebé 320.000€ dins d'aquest Capítol de transferències corrents, la qual seria gestionada exclusivament per l'Alcaldia, i els seus recursos es destinarien a proporcionar protecció i promoció social en casos excepcionals, prèvia valoració i informe positiu de l'Àmbit de Benestar i Serveis a la Persona sempre que aquest àmbit no veïés possible aplicar-hi recursos de les seves pròpies partides de despesa. En tot cas, la Sra. Sánchez va dir que havia motivat la consignació de majors recursos en el Capítol IV, tot i el plantejament restrictiu i d'estalvi amb que s'afrontaria la majoria d'accions a executar. Per altra part, els quatre primers capítols, més el Capítol IX, és a dir, el pressupost corrent de despeses més la amortització del deute, sumaven un total de 41.019.001€ que constituïa el pressupost ordinari de despeses, anivellat amb el d'ingressos. Pel que feia a les despeses de capital (inversions), la Sra. Sánchez va manifestar que el pressupost d'inversions ascendia a la quantitat de 8.625.641,31€, es a dir, el 17,37% del pressupost de l'entitat, i el 15,41 % del pressupost consolidat (GTI a banda), i representava un augment del 1,24 % respecte del exercici anterior.

A aquests efectes, la Sra. Sánchez va assenyalar que les línies d'actuació primordials eren: primer, en matèria d'inversions plurianuals, la canalització de les línies d'enllumenat públic a l'Avinguda de les Bòbiles, per un import de 50.000€ a executar en l'exercici 2009; actuacions del Pla de Barris, que eren actuacions de reurbanització de la via pública per a les que es consignava a 2009 més de 2.300.000€ a executar usualment mitjançant

encàrrecs concrets a la Societat mercantil municipal Gavanenca d'Obres, SL; el pla es desplegava durant el mandat i constava de múltiples actuacions de microurbanisme distribuïdes per cada barri de Gavà, incidint, per exemple, en la millora de places i parcs públics, la replantació d'arbrat, l'ampliació i millora de parcs infantils, la urbanització de carrers i renovació, si s'escau, dels seus serveis; l'inici de la construcció del nou parc de Bombers, la inversió calculada per aquests treballs a 2009 és de 925.000 € el Pla de manteniment i millora de Col·legis Públics, que continuava el seu curs amb una dotació per a 2009 de 750.000€, afegint que com era sabut, duia a terme reparacions d'importància, millores i obres d'adequació que havien de generar entorns idonis per a professors i alumnes; obres de integració del tren al municipi, indicant que era la primera anualitat, dotada amb 500.000€, de l'actuació que havia de permetre connectar el tram inferior de la Rambla amb la estació de ferrocarril, emmarcada en un conveni entre l'Ajuntament i la ADIF, i que a més, havia de modernitzar l'estació, duent a terme un nou pas inferior per millorar la permeabilitat amb la zona industrial i l'accés a les vies, amb reurbanització de l'entorn de l'estació que dóna façana al c/ Salamanca; l'impuls a l'adaptació de l'edifici que esdevindria el Centre de Recursos per a les Famílies, destinant un import de 1.241.391,31€ en aquesta anualitat; i els projectes tècnics referits al nou Polisportiu a Ponent, que es duïen a terme mitjançant conveni amb la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, afegint que la consignació per a 2009 era de 150.000€ i en segon lloc, i pel que feia a la resta d'actuacions, calia esmentar l'adquisició de terrenys i béns naturals, amb 60.000€, l'actuació de Reforma integral del mercat del Centre, amb consignació de 300.000€, la millora en edificis públics municipals per 300.000€, en equipaments municipals del Patronat Municipal d'Esports per 50.000€ i en edificis del Patronat Municipal de serveis comunitaris amb 150.000€, l'aplicatiu informàtic per la millora de gestió d'expedient pel Punt d'Atenció al Ciutadà (PAC) per 50.000€, la continuació de la línia d'ajuts de la campanya d'ascensors amb 200.000€ i finalment a més de les inversions específiques exposades, el pressupost d'inversions contemplava novament els esforços necessaris en l'arranjament i millora de l'enllumenat públic, l'adquisició nova i de reposició de vehicles pels diferents serveis, etc., afegint que era important, en conclusió, mantenir aquesta línia de progrés constant de Gavà, dels diferents barris que el composaven, dotar la ciutat amb els equipaments públics que necessitava, mantenint-los i renovant-los d'acord a l'evolució dels seus requeriments, fomentar la dinamització econòmica i comercial local, i vetllar pel dret del ciutadà a l'habitatge.

En definitiva, va dir la Sra. Sánchez, l'assoliment d'aquestes fites primordials s'aconseguia dia a dia per mitjà de la combinació d'unes accions inversores noves i molt específiques dotades amb notables recursos econòmics i d'unes altres accions, segurament més modestes i recurrents però igualment importants, dedicades bàsicament a inversió de reposició i millora del patrimoni existent al servei de gavanencs i gavanenques. Per altra banda, i pel que feia al programa d'inversions de GTI, SA, es contemplava pel 2009 el següent: completar la urbanització de Mas Bruguers II, de la qual mancaven únicament actuacions de xarxa elèctrica per part de la companyia subministradora; aprovar definitivament els Projectes de Reparcel·lació i de Urbanització del Pla de Ponent, i començar la primera fase de les obres d'urbanització, de les que es preveia fer treballs per valor de 3.000.000€ construir l'aparcament subterrani de 268 places al subsòl del parc de la Torre Lluch, amb l'arranjament dels espais públics adjacents, la millora dels equipaments del parc i de la seva integració amb la Rambla; i continuar l'activitat promotora d'habitatges al nucli urbà, als solars de la Rambla Casas, 104. Això no obstant, la Sra. Sánchez va fer a continuació una breu exposició sobre les prioritats polítiques més destacades del pressupost de 2009, indicant en aquest sentit que les prioritats polítiques que determinaven les actuacions en què es basava el pressupost de 2009 eren, d'una banda, l'augment dels bons serveis per a les persones, reforçant els dirigits a col·lectius més vulnerables, com ara la infància, la gent gran, la dona, la població aturada, etc., amb increments a les seves partides d'una forma extraordinària; sense deixar de banda tampoc el comerç i els emprenedors i els treballadors,

a través de totes les actuacions que es portarien a terme des de l'IMPAC amb el seu principal exponent el Pla d'Activació Econòmica; i a més, la política social i sostenible d'habitatge; el manteniment de la ciutat i del seu medi ambient; l'adequació sistemàtica dels barris de Gavà, que juntament amb els grans projectes de ciutat aporten cohesió social; i per últim, el compromís social amb el civisme, la participació ciutadana i la cooperació internacional.

En aquest sentit, la Sra. Sánchez va manifestar que el Pressupost feia palès el compromís de l'equip de govern amb la ciutadania, al servei del Gavà de demà, assolint majors fites de progrés, de modernitat, de participació, de pluralitat i de justícia social, mantenint controlat l'esforç fiscal de la ciutadania a la que servia. Així mateix, va dir volien respondre als problemes del dia a dia dels gavanencs i gavanenques, formulats des de les entitats i des dels barris, amb diàleg, per mitjà d'actuacions realistes en el moment oportú i en el context actual. Per això, més de 28,5 milions d'euros, és a dir, el 61,77% de les despeses del pressupost ordinari consolidat de l'Ajuntament i els seus ens dependents, exclos GTI,SA, es destinaven al manteniment de la ciutat i als serveis a la persona, a les famílies, a polítiques socials, etc., A més, també a serveis com els de neteja, recollida de residus, manteniment i enllumenat dels parcs, jardins i carrers on vivim. I també a serveis que fomentaven l'accés universal a l'esport, per mitjà de programes que facilitaven a tothom la pràctica de l'esport ben a prop del barri, per tal que els nostres fills aprenguessin bons hàbits esportius a l'escola. A serveis que promovien la cultura, la llengua catalana, la lectura, el coneixement de la nostra història, del nostre medi. A serveis pels quals els gavanencs i les gavanenques gaudien d'un programa d'espectacles, de creació artística i musical, de suport a l'associacionisme i al voluntariat. I també a serveis de protecció civil, de policia municipal, d'ordenació de la mobilitat, de prevenció i seguretat ciutadana. En aquest sentit doncs, aquest eix d'actuació, que se centrava en els serveis de proximitat i els serveis a la persona, dedicava una important part de recursos del pressupost ordinari a finançar polítiques socials en pro de la igualtat d'oportunitats i del benestar, del suport a les necessitats de les famílies de Gavà, atenent les peculiaritats dels seus components, ja fossin infants, joves, adults o gent gran, dones o homes, col·lectius que en definitiva necessitaven el suport de l'administració local per desenvolupar-se millor personalment. Per altra banda, i pel que feia a Benestar, Família i Educació, la Sra. Sánchez va indicar que, novament, el pressupost mostrava la inequívoca voluntat social d'aquest govern, atès l'increment de recursos transferits al Patronat Municipal de Serveis Comunitaris, que destinaria un augment de més del 100% en recursos destinats a l'àmbit social i amb nous programes i serveis adreçats a assolir aquest objectiu.

Així doncs, pel que fa a Benestar i Família, calia destacar el següent: augmentaven un 23 % les prestacions familiars a l'atenció primària; augmentaven un 71 % els ajuts a famílies, incrementant-se els col·lectius objecte d'especial atenció, com eren la gent gran i famílies monoparentals; augmentaven també un 16% l'assessoria jurídica, dirigida a les persones que necessitaven resoldre dubtes legals; un 400% els serveis d'ajut a domicili, garantint que els gavanencs i gavanenques dependents rebien l'ajut i suport que necessitaven; un 318 % els programes de família, incorporant nous programes com eren els Minuts Menuts i l'Espai Menut, amb funcions de suport a la conciliació familiar i laboral i de suport a les funcions de criança dels infants, com eren el servei de guarda i custòdia del Minuts Menuts i el servei d'assessorament a pares i mares, Espai Nadó; un 186% els programes d'infància entre els que destacaven la constitució del Consell d'Infància i el servei de suport a l'estudi per a escolars de primària, reforçant els hàbits i tècniques d'estudi dels nostres infants i oferint un suport a les tasques associades als seus processos educatius; augmentava també un 13% les beques de llibres a escolars de la nostra ciutat, ampliant també el suport als programes de socialització de llibres de text; i finalment, augmentava també un 43 % les beques de menjador per atendre aquelles necessitats socials que no fossin ateses per administracions superiors. Certament, va dir la Sra. Sánchez, alguns d'aquests nous serveis

es portarien a terme en equipaments que habitualment no els havien acollit: així, els Minuts Menuts, el servei de suport a l'estudi i l'ampliació de les aules d'estudi es desenvoluparia al pavelló de Can Tintorer, iniciant així el desplegament del projecte de Centre de Recursos per a les Famílies, optimitzant la polivalència dels diferents equipaments municipals de la nostra ciutat. De l seua banda, el nou servei de suport a la funció de pares i mares durant els primers anys de criança, que es desenvoluparia a l'equipament de les entitat socials situat al c/Mestre Falla, 11. era una de les quatre parts dels nous serveis a infants per 2009; les altres eren els programes Benvingut Nadó, Nascuts per llegir, i Minuts Menuts. Per altra banda, les necessitats socials dels diferents barris de la ciutat no era la mateixa. Així es farien projectes d'actuació i intervenció específics en aquells barris on les necessitats socials així ho requerissin. (Masia Espinós i Ausias March). A més, les propostes, serveis i activitats contemplades al pressupost de 2009 per a la gent gran tenien presència fonamental, amb accions de dinamització per aquest col·lectiu, el suport a les seves entitats de la ciutat, la participació al cicle festiu popular, noves propostes d'activitat física, i la celebració de festes pròpies com la Setmana de la Gent Gran o el Dia Internacional de la Gent Gran.

Pel que feia a l'educació, seguint en l'àrea del benestar, família i educació, la Sra. Sánchez va dir que se centraria en aquesta última, i al seu respecte, el pressupost del 2009 destacava els següents trets en els seus programes i activitats :augment del 42 % en activitats de l'Escola d'Educació Especial Maria Felip; augment del 400% en la dinamització dels agents educatius de la ciutat, entre ells, el Consell Escolar Municipal; augment del 11% en la formació d'adults, orientada a la inserció en un context de dificultats econòmiques; augment del 100% en dinàmica educativa, augmentant i consolidant la cobertura de la guia d'activitats educatives oferta anualment als centres educatius de la ciutat; i augment d'un 108% al projecte Educatiu de Ciutat, que esdevenia l'eina clau pel desenvolupament dels programes educatius de la ciutat. A Aquests efectes, calia assenyalar que aquest darrer augment es concentrava en l'obertura de centres educatius en cap de setmana per a potenciar espais de lleure pels infants i joves de la nostra ciutat i la posada en marxa del programa de Camins Escolars Segurs, potenciant que els nostres alumnes es desplaressin a peu per la ciutat i garantint que aquesta mobilitat fos del tot segura. A més, calia destacar també un 102 % d'augment en la Xarxa Gavà Educa, amb una nova proposta pel premi Llacuna de la Murtra, major suport a la important tasca que feien les Ampa's de la ciutat i amb la potenciació de programes d'educació en el temps lliure per mitjà de la col·laboració amb les entitats de lleure de la ciutat. Augment també del 25% en les subvencions a les entitats que duïen a terme accions de foment de l'educació i la formació, i finalment, un 100% d'augment al suport a accions educatives encapçalades per entitats de la nostra ciutat. Pel que respecta a la cultura, la Sra. Sánchez va destacar que es refermava en l'àmbit de la cultura patrimonial, la voluntat de comptar amb les entitats de la ciutat per a la dinamització i desenvolupament cultural, afegint en aquest sentit que el treball al voltant de les necessitats del Castell de l'Eramprunyà, la seva inclusió en les rutes culturals del país, el treball de recerca i difusió de la nostra història des del Centre d'Història de la Ciutat, i la promoció interior i exterior del Parc Arqueològic Mines de Gavà, eren fites que estaven marcades i reflectides entre els objectius i pressupostos per a l'any 2009. A més, el 2009 seria també l'any del Pla Estratègic de Cultura, un pla participatiu i participat que definiria a mig i llarg termini els eixos i estratègies culturals que es desenvoluparien a la nostra ciutat. Es donaria també suport al naixement i consolidació de les indústries culturals locals, assessorant-les amb la cessió d'espais i recursos i oferint-les l'assessorament tècnic necessari.

Per altra banda, va dir la Sra. Sánchez, mentre que el 2008 havia estat l'any del disseny del sistema escènic, 2009 seria el del seu desenvolupament, consensuant amb entitats i grups amateurs el futur de la mostra de teatre amateur, la confecció del nou festival i les accions complementàries per a seguir al capdavant en producció de teatre amateur. Així mateix, el cicle festiu de la ciutat crearia i recuperaria elements que fessin de les nostres festes unes

festes úniques i genuïnes de Gavà. Pel que feia a l'àmbit de l'esport, el 2009 es reforçaria la promoció de l'activitat física escolar i els serveis del Centre de Medicina de l'Esport, adreçats tant al sector esportiu com a tota la ciutat, esdevenint la referència mèdica per a la pràctica de l'activitat física. En idèntic sentit, 2009 veuria el naixement de noves propostes d'activitat física per a totes les edats, unes a l'entorn natural, altres adreçades a famílies en el seu temps de lleure, altres emmarcades al cycle festiu de Gavà: tothom trobaria activitats a la seva mida. A la vegada, es donaria també suport a les entitats esportives gavanenques, dinamitzadores de la nostra ciutat i d'importància primordial en l'educació física de la nostra ciutadania. A més, el 2009 donaria els primers passos el Centre d'interpretació del territori i el paisatge, amb el disseny de rutes de passeig a peu i/o bicicleta al ric entorn natural de la nostra ciutat. En definitiva, va dir la Sra. Sánchez, tot formava part del nou projecte de foment de l'activitat física a Gavà, mitjançant un repertori de propostes per a gent gran, joves, famílies, infants, per fer a la platja, a l'entorn natural, a les places i carrers, que permetia fer esport i activitat física mentre gaudíem de la nostra ciutat. D'altra banda, i el que feia a la joventut, calia assenyalar que en el sector jove, el 2009 encetaria el nou Pla Jove de la Ciutat, definint el què volia la joventut de la ciutat, quina ciutat somiaven i quins serveis necessitaven. A més, començaria la construcció d'habitatges de lloguer per a joves en el barri de les Bòbiles, però abans d'això, a principis de l'any els i les joves de la ciutat tindrien l'oportunitat d'accedir a habitatges de lloguer al barri de les Farreres, en una nova promoció d'habitatges a punt d'acabar. També s'iniciaria el projecte d'obertura dels patis dels centres educatius en cap de setmana, oferint un espai de lleure lúdic dirigit, a l'hora que posaria a disposició d'infants i joves unes instal·lacions esportives en cap de setmana. També es posaria en marxa l'oferta de lleure per a joves les nits del dissabte, obrint un equipament esportiu, un equipament cultural i oferint un espai on el jovent podés dissenyar i practicar l'oci que decidís.

Respecte de la cooperació, el civisme i els drets civils, la Sra. Sánchez va manifestar que com a cada exercici, s'adreçaven recursos procedents en part de l'1% dels ingressos propis de l'Ajuntament, per a fomentar la cooperació internacional, impulsar el civisme o els drets civils de la ciutadania, a integrar la immigració, a la salut, als drets dels consumidors i l'atenció ciutadana o a estimular la participació ciutadana. Quant a cooperació, es donaria un any més suport a les iniciatives que ens presentaven les entitats gavanenques a través de la convocatòria de projectes de cooperació, a la vegada que es potenciaria la presència d'aquestes interessants experiències en el marc de la fira d'entitats i la participació d'aquestes entitats en els processos de sensibilització. Així mateix, el civisme seguiria en primer pla a Gavà, una ciutat que havia fet una clara aposta cívica i en la que es consolidaven les accions per incrementar cada vegada més el nivell de civisme; si l'any 2008 va ser l'any dels cendres, de la sensibilització amb la neteja i el civisme a la via pública, el 2009 seria el de la implicació dels escolars de la ciutat en aquestes campanyes, tot dient-hi la seva i esdevenint els veritables protagonistes de la jornada cívica de primavera amb la participació del Departament d'educació. D'altra banda, la Sra. Sánchez va esmentar que de cada 100€ del pressupost ordinari consolidat de l'Ajuntament i els seus ens dependents, exclos GTI,SA, 61,77 € es destinaven a finançar programes i projectes de manteniment de la ciutat i a serveis a les persones, a facilitar la vida quotidiana dels ciutadans. A més, d'altra banda es destinaven també gairebé 6,86 euros a polítiques públiques per a fomentar l'ocupació i la creació d'empreses, a l'actualització i millora de la formació de treballadors i treballadores, a l'estímul de l'economia de la ciutat, a la promoció de la ciutat a través d'accions de suport al comerç de Gavà o d'altres tan arrelades i estimades per la ciutadania com la Fira d'Espàrrecs.

Respecte de la promoció econòmica, es feia avinent remarcar el pla especial d'activació econòmica que l'IMPAC, a través del Centre de Recursos a l'Empresa, posaria en pràctica per tal de contrarestar l'alentiment de l'economia, que afectava negativament a l'ocupació i a les empreses. Ens trobàvem en un moment complex en que el flux d'empreses que

s'instal·laven a Gavà disminuïa, la taxa d'atur era elevada i creixia, i el consum minvava, cosa que notaven comerciants i proveïdors de serveis: es palpava una situació de incertesa. Doncs bé, la Sra. Sánchez va indicar que la programació tenia tres línies: els serveis per a l'ocupació, els serveis per a les empreses i la dinamització econòmica. Així, el servei per a l'ocupació actuava en 4 vies: ajudant a trobar feina, mitjançant la pròpia borsa de treball, el Servei d'informació i orientació, la definició d'itineraris personalitzats individuals, el club de feina, el programa "incorpora" en col·laboració amb la creu Roja i el programa formatiu "enganxa't, no perdis el tren de la feina"; millorant la qualificació professional, que oferia cursos de Formació Ocupacional per a persones en situació d'atur, cursos de reciclatge professional per a les persones que tenien feina i volien millorar, i cursos de formació reglada oferts des de l'Àrea de Benestar, Família i educació; ajudant a la inserció, mitjançant els Plans de Ocupació per a les persones en atur amb més dificultat per trobar feina i el Programa de Formació i Ocupació per majors de 25 anys; i finalment, creant el propi lloc de treball, amb l'assessorament per elaborar un pla d'empresa, facilitant microcrèdits, amb un conveni amb CTAC (Confederació de treballadors Autònoms de Catalunya). Els serveis per a les empreses actuava amb el programa de consolidació d'empreses, el programa Mentor de serveis a les empreses, el servei de informació a l'empresa d'ajuts i subvencions, i les accions formatives per a empreses de Gavà. La dinamització de l'activitat econòmica es pretenia fomentar amb l'estudi de les necessitats formatives de les empreses a Gavà en l'actualitat, la creació d'un consell de la formació professional, etc., Es podia concloure, doncs, que més de dos terços del pressupost (68,63%) s'adreçaven directament a millorar la vida quotidiana de la ciutadania. Del terç restant, el 26,3% es dedicava als serveis relacionats amb el funcionament global de la ciutat, i la resta, el 4,98%, s'utilitza per amortitzar préstecs, interessos i serveis bancaris.

Per acabar, la Sra. Sánchez va dir que 2009 havia de ser un any de contenció de la despesa corrent, en primer lloc perquè la gestió pressupostària perseguia els principis d'eficàcia, eficiència i també d'economia; també perquè els ingressos corrents tendien cojunturalment a l'estancament; i en darrer lloc, perquè era necessari atendre especialment a determinats programes d'índole social i d'activació econòmica, bé per acostar-nos a lleis superiors com la de dependència, bé per aportar el nostre gra de sorra perquè la ciutadania de Gavà tolerés millor i disposés de majors eines per afrontar la crisi, afegint que aquesta era l'obligació de l'equip de govern i amb aquest esperit s'havia confeccionat el pressupost pel 2009. Aquest esforç suplementari hauria de coexistir amb l'execució de molts programes habituals que es finançaven amb recursos més limitats, per bé que l'austeritat no els desviaria de seguir construint la ciutat cohesionada, ben equipada i mantinguda, idònia pel vianant i no evitaria que es desenvolupessin les múltiples activitats socials, educatives, lúdiques i esportives que ens feien créixer individualment i com a col·lectiu, i que feia de Gavà, en definitiva, un lloc ideal per viure, per treballar, i sortosament també, per gaudir de l'entorn adient i condicionat per fer-ho.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, el qual va indicar que davant la presentació d'aquest pressupost pel 2009 per la ciutat de Gavà, des del grup de CiU es volia deixar palès que es vivia en un escenari de crisi econòmica, del que derivava ja i encara derivaria molt més una important demanda d'assistència social, no desitjada ni pel ciutadà ni per l'Administració. Tanmateix, era cert que en aquest pressupost hi havia hagut una ampliació de despesa social, per bé que des de CiU es pensava i es tenia la convicció de que hauria d'haver estat més real. D'altra banda, va dir el Sr. Castellano, l'Ajuntament de Gavà presentava un pressupost que entre el propi i els dels organismes i societats estava al voltant dels setanta cinc milions d'euros, a la vegada que patia un grau d'endeutament considerable que els preocupava, atès que s'acostava als límits màxims

fixats legalment. A la vegada, el Sr. Castellano va dir que compartia la convicció de l'equip de govern de que no augmentarien els ingressos per Gavà provinents d'altres Administracions, a la vegada que compartia que hi hauria menys recaptació provinent de l'activitat econòmica, sobre tot del sector de la construcció, a la vegada que compartia també, com ja abans ho havia dit, que hi hauria una important demanda d'ajut social. Així mateix, el Sr. Castellano va dir que estava d'acord amb la congelació de les retribucions dels càrrecs electes, i amb l'increment d'un 13 % del pressupost del Patronat de serveis Comunitaris, i més quan bona part d'aquest augment se l'emportava la partida de la llei de dependència, raó per la qual felicitava a l'equip de govern, o la creació d'uns fons de garantia a l'àmbit d'Alcaldia de prop de 320.000 € malgrat que els preocupava que no s'hagués consensuat entre totes les forces polítiques aquests darrers dies, i més amb els debats que hi havien hagut en comissions informatives, el mecanisme d'utilització d'aquest fons i encara no s'hagués reglamentat el seu ús, o el menys no havia quedat clar ni tampoc els aportava la tranquil·litat necessària el fet de no saber com es faria.

D'altra banda, el Sr. Castellano va dir que les esmenes que presentava el grup municipal de CiU, no mostraven en un 100 % el desacord en la distribució pressupostària que presentava aquest govern, indicant en aquest sentit que venien a ser un abstracte del model que el nacionalisme demòcrata cristià que ell representava amb CiU, volien per l'estat del benestar. Entrant en la relació d'aquest exemple de partides pressupostàries, el Sr. Castellano va dir que apostaven per una reducció exemplar en quan als alts càrrecs de l'Ajuntament de Gavà de 85.000 € en front de 661.000 € previstos pel govern, de personal eventual de 152.000 € enfront del 1.265.000 €, de premsa, revistes i altres publicacions de 19.500 € davant de 79.500 € a la vegada que en matèria d'inversió en obra pública es defensava que no s'aturés i que en aquest sentit, l'ajuntament afrontés com era la seva obligació la inversió i el manteniment previst, per bé que davant una previsió pressupostària de 2.300.000 € sí que es podia considerar que un estalvi de 60.000 € simbòlics podia suposar una petita contribució. per després destinar-les a altres partides. En matèria de protocol i despeses de representació, el grup de CiU proposava una reducció de 20.500 € davant de 135.000; mentre que en difusió i divulgació de programes municipals, 24.000 € davant de 174.000 €, de les aportacions de l'Ajuntament a de Gavà Televisió, de 550.000 € també consideraven que es podria rebaixar aquesta partida en 20.000 €, en la revista Bruguers, el que era fotografia, maquetació i infografia, dels 86.100 € es podria aconseguir una rebaixa de 12.000 € del treball d'impressió i publicacions municipals, de 139.000 € caldria fer un ajust important per tal d'intentar rebaixar la partida en 50.000 € pel que feia a la Festa Major, Sant Nicasi i Carnestoltes, aquestes tres partides haurien de ser objecte de retallades de 20.000 €, 10.000 € i 5.000 € respectivament, per tal de destinar-les a ajut social; d'altra banda, i pel que respecta a la partida corresponent al programa de Camins escolars segurs, que fins ara no havia existit en el pressupost municipal, des de CiU no s'havia acabat d'entendre quina era la seva finalitat, tot i les preguntes que s'havien formulat sobre la mateixa, i per tant des de CiU es proposava la anul·lació de dita partida, dotada amb 14.000 € mentre que finalment, en activitats en matèria de drets civils, la partida de 38.000 € s'hauria de reduir en 8.000 €

Això, va dir el Sr. Castellano, venia a conformar un estalvi global de 500.000 € que podien anar destinats a altres partides que en opinió de CiU tindrien més utilitat, com per exemple les adreçades a ancianitat, en l'apartat d'ajuts a domicili, on el govern feia una previsió de 550.000 €, mentre que des de CiU es considerava que caldria incrementar-la en 200.000 € més; d'altra banda, i pel que feia a discapacitats, la previsió del govern de 35.000 € s'hauria de doblar en 35.000 € més, ja que no era la més adequada ni suficient per la quantitat, però sobre tot, per la vivència del dia a dia de la situació de les famílies que tenien al seu càrrec discapacitats a casa seva, i dels propis discapacitats pels seus projectes i les seves ambicions, a l'igual que qualsevol altra ciutadà. En ajuts a famílies, dels 60.000 € previstos pel govern municipal, s'hauria de passar a 90.000 € mentre que pel que feia al consorci de

normalització lingüística, amb una partida de 35.000 € CiU considerava que s'hauria d'incrementar en 10.000€ més, per seguir avançant en el fet de la normalització lingüística de la nostra llengua; els 10.000 € previstos en programes de formació per a la inserció era manifestament insuficient, raó per la qual el seu grup municipal proposava de doblar també dita partida; pel que feia al Pla de nova ciutadania, CiU apostava per incrementar en 15.000 € la partida prevista de 45.000 € finalment, es proposava la creació de tres partides noves, que no havia vist reflectides en el pressupost, consistents la primera en la dotació de 50.000 € de suport a malalts crònics, ja que aquests havien de destinar part dels seus ingressos a fer front a despeses sanitàries i farmacèutiques que de vegades ni la Seguretat Social ni l'Administració hi feien front, la qual cosa feia aconsellable la redacció d'un pla amb aquesta finalitat; una segona partida destinada al soterrament de contenidors, però que aniria englobada a medi ambient, per tal de fomentar amb caràcter urgent la qüestió del reciclatge i de les energies renovables, atès que malgrat que ja existia normativa de cara als edificis de nova construcció, caldria fer extensiva també a tots els edificis preexistents, especialment el més antics; i finalment una partida de 60.000 € per tal de millorar el centre de salut de Gavamar. En definitiva, el Sr. Castellano va dir que aquestes eren les esmenes que el grup municipal de CiU presentava al pressupost del 2009, afegint que volia deixar clar que es tractava només d'un exemple de la voluntat del seu grup d'intentar incrementar les polítiques socials, les de medi ambient i la de la potenciació i defensa de la llengua catalana.

A continuació va fer ús de la paraula la Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV- EUiA, indicant que a l'igual que ja ho havien comentat les persones que l'havien precedit, el context en el qual estàvem immersos ens obligava a adaptar-nos a una nova realitat, caracteritzada per una retallada d'ingressos previstos i una conjuntura especialment marcada per una crisi econòmica que exigia austeritat, però també responsabilitat, a la vegada que calia esmentar també una proposta de Pressupostos Generals de l'Estat en la qual es contemplava una congelació dels fons destinats als governs locals, respecte de pressupostos anteriors. En aquest context doncs, els ens locals, com a ens de proximitat i coneixedors de les demandes i necessitats reals de la ciutadania, havien de donar una resposta que atorgués més protagonisme a les polítiques socials i de proximitat, i per tant, la tònica general no podia ser una retallada de les mateixes, sinó un increment de les partides adreçades a aquesta finalitat, en detriment d'altres més prescindibles. Sota aquests paràmetres es presentava la proposta de pressupost elaborada pel govern municipal, havent-se de ressaltar d'una banda el control de la despesa corrent i de la contenció econòmica, especialment en algunes partides, i també un fet que el seu grup considerava molt important, com era la congelació i reducció de partides de difusió, o de treballs d'alcaldia i també la contenció d'alguns capítols, però sense que això podés anar en detriment dels bons serveis que es donava a la ciutadania, i a més a més, la congelació salarial dels càrrecs electes i del personal eventual, ja que havien de ser aquests els primers a donar exemple a la ciutadania.

D'altra banda, la Sra. Blanco va dir que un dels aspectes més importants del pressupost que es presentava era l'increment de la despesa social, serveis de proximitat que havien de garantir les cobertures socials tradicionals de Gavà, ampliant-les, però alhora reforçant totes aquelles actuacions més ambicioses que també ens havien de permetre emprendre accions per pal·liar la crisi i garantir els drets socials en matèria d'autonomia personal i igualtat. En aquest sentit, la Sra. Blanco va dir que volia destacar l'increment de les partides destinades a serveis de benestar a les persones, l'increment de 550.000 € en atenció a les persones complementant el desplegament de la llei de dependència, l'aportació d'un 400 % a l'ajut a domicili, fet que repercutia directament en la millora de l'atenció a l'ancianitat i a les famílies, i també en aquest sentit s'havia de parlar d'un fet que consideraven molt

important, com l'increment que es donava en beques de llibres del 13 % ó del 43 % en les beques de menjador, que es complementava amb el programa de reutilització de llibres de text, que havia de permetre a les famílies donar cobertura a les seves necessitats en aquestes matèries. Des de la responsabilitat, i per tal de poder avançar-nos a les necessitats que es podessin derivar del efectes de la crisi, que sempre acabaven pagant els treballadors i les treballadores i els sectors més vulnerables, la Sra., Blanco va dir que considerava molt destacable la reserva que es feia de la bossa de garantia social gestionada des de l'Alcaldia, garant de la cobertura de les necessitats socials que es podessin derivar, però amb el caràcter d'excepcional i de forma preventiva. Però a la vegada, s'havia de dir també que en el moment actual, no es podia plantejar exclusivament actuacions de caràcter assistencial, perquè actuar com es pretenia, d'acord amb algunes de les esmenes que s'havien presentat, o també rebaixar, com s'havia vist en l'anterior debat de les ordenances, les aportacions econòmiques col·lectives, que condemnarien als ajuntaments a no donar respostes en matèria social, i que l'únic que ocasionaria seria un col·lapse dels propis serveis d'atenció i un increment de les demandes socials.

Per això, va dir la Sra. Blanco, el que consideraven que era molt equilibrat era el fet de donar d'una banda cobertura als drets socials, però alhora establir mesures que evitessin l'exclusió social i afavorissin la justícia social. En aquest sentit, el pla d'activació econòmica proposat pel govern local i el reforçament dels serveis d'ocupació i consolidació de noves empreses, havien de ser conjuntament amb les mesures d'igualtat i mediambientals, aquelles que ens permetessin donar una garantia a la ciutadania de bon govern, i que es podien adaptar a les necessitats que sorgissin a mida que la crisi anés destruint llocs de treball, permetent-nos anticipar a les problemàtiques. Així les coses, per ICV-EUiA, la millor manera de combatre qualsevol efecte d'exclusió social era creant alternatives, creant possibilitats econòmiques i laborals que incidissin en l'arrel dels problemes de l'exclusió social per motius de classe, ètnia o sexe. En aquest sentit, incentivant mesures d'acció positiva i contra la discriminació, enfortint a la ciutadania, es lluitava contra la discriminació social que provocava la desigualtat, i per tant, ajudava també a enfortir la democràcia. Al mateix temps, la Sra. Blanco va dir que una de les coses que volia destacar era la nova partida de polítiques de gènere, que havia de permetre el desplegament de les propostes recollides de manera participativa en el pla d'igualtat. A aquesta nova partida se li havien de sumar els programes a les dones, i més, si es tenia en compte com eren les divergències que sumaven en temes de discriminació salarial, responsabilitat o coeducació. D'altra banda, a més de permetre ampliar i donar un millor servei en temes com la cobertura d'atenció a víctimes de violència, atenció personalitzada i serveis jurídics i psicològics, aquestes mesures, conjuntament amb els programes de corresponsabilitat i conciliació que es treballaven des de diferents departaments, havien de permetre a les persones i a les famílies contribuir a la generació d'alternatives per tal de facilitar els seus temps de vida i de participació. En matèria de nova ciutadania, s'havia d'avançar de cara a tenir noves eines que permetessin la inclusió general i la generació de respostes positives i de convivència i evitessin en moments com l'actual la conflictivitat social. Així mateix, consideraven també molt important ressaltar les partides relacionades amb el manteniment de la ciutat, però també amb els drets mediambientals, destacant un increment del pressupost que permetia avançar en alternatives al canvi climàtic per la ciutat de Gavà, caminant cap a una ciutat més sostenible, en la qual es contemplaven campanyes de reducció de les emissions contaminants i un canvi de model en l'ús de l'energia, per tal d'aportar una cultura de l'estalvi i de la sostenibilitat. En temes de residus eren importants les campanyes adreçades a canviar el canvi de model de societat de consum, contribuint a la reducció i reciclatge dels residus de cara a la seva reutilització.

Tanmateix, va dir la Sra. Blanco, el govern municipal presentava una proposta mitjançant la qual, tot i la situació econòmica dels ajuntaments, no es volien descartar les inversions, considerant-se especialment prioritàries les emmarcades en el pla de barris, que englobaven

el manteniment i millora dels barris de la ciutat, o el pla de manteniment i millora dels col·legis públics, ja que l'educació pública pel grup d'ICV-EUiA era una prioritat. D'altra banda, calia esmentar també un projecte molt ambiciós que s'havia d'acabar de definir, com era el centre de recursos per a les famílies. En definitiva, va dir la Sra. Blanco, el que ICV-EUiA volia treballar eren mesures que contribuïssin a millorar la qualitat de vida dels nostres ciutadans, avançant en el sistema de generació d'alternatives, hàbits i patrons que garantissin els drets socials, però que avancessin al mateix temps en els drets d'igualtat i mediambientals, però que en permetessin també en perspectiva en el temps, avançar cap a un model econòmic que no destruís ni consumés tots els recursos del medi natural. En aquest sentit, des de la formació ICV-EUiA es volia aprofitar l'ocasió per recordar que la millor manera de pal·liar qualsevol crisi, era un canvi en el sistema econòmic, en el qual es plantegessin les mesures alternatives de generació de fons, que no ens fessin tant dependents de les actuals, provocant fluctuacions econòmiques i eren realment una hipoteca. Així mateix, la Sra. Blanco va dir que també apostaven per l'avançament en els drets socials i laborals, amb polítiques d'inclusió i d'igualtat d'oportunitats, amb un nou model de repartiment de la riquesa i de la justícia social, on la classe, l'ètnia o el sexe no fossin factors de disgregació social ni de discriminació. Així, des de ICV-EUiA es considerava que la proposta de pressupost municipal era acurada i responsable, entenent-la com un primer pas per cobrir les necessitats i demandes de la ciutadania, i avançar cap a un pressupost diferencial social, participatiu i sostenible.

Immediatament a continuació va prendre la paraula el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC. el qual va començar la seva intervenció indicant que es podria remuntar a les mines neolítiques i a la bariscita, però va dir que parlaria de la crisi i no aniria tant lluny, dient que es quedaria a l'època de la Grècia clàssica de Plató. Així les coses, el Sr. Reyes va dir que segons el que s'havia transcrit de les obres de Plató, un dia els seus deixebles li van preguntar una cosa així com "quina causa té la pobresa", i la resposta que ell va donar, plenament vigent, tot i que ell pensava en els propietaris de les naus i dels magatzems de l'època, , va venir a dir que no es produïa perquè de sobte disminuís la riquesa, sinó perquè augmentaven les ànsies d'acumulació dels rics. Així, si féssim la transposició als dies d'avui, si penséssim en els darrers anys, les stock options, les "punto com", els bancs financers, l'especulació immobiliària etc., veuríem que l'únic que havia canviat eren els factors del poder econòmic, i abans, on hi havia una síntesi o una confabulació oligàrquica entre el propietari de les terres, el propietari de les naus i el que emmagatzemava, avui dia teníem aquests altres indicadors. Arribats a aquest punt, ens trobàvem també que la crisi havia arribat a Gavà, i això, com havia dit el ministre Solbes, tenia efectes negatius, però també en tenia algun de positiu. Entre aquests darrers, va dir el Sr. Reyes, es podia veure el fet de que enguany, les posicions del grup d'ERC i les del govern municipal s'havien aproximat en molts temes, perquè allò que abans era impossible, no tocava, era inviable, o realitats que no s'acceptaven, avui dia es veien d'altra manera, en part gràcies a la crisi que ens arribava per motius aliens a Gavà.

Així les coses, si hom pensava que alguns, amb una certa ingenuïtat, per allò de venir del món de les lletres, havíem entès sempre que si l'economia podia arribar a ser ciència, era perquè podia servir per escapar allò que sobrava, allò que era innecessari o especulatiu, doncs encara més ara si ens havíem d'allunyar d'allò que era ambició desbocada, de tot aquest gran engany mundial en que s'havia convertit l'economia lliure de mercat, que segons allò que es deia, s'autoregulava d'una manera perfecte, recordant també que en aquí en el ple s'havia dit alguna vegada que el mercat ho arreglaria tot, que no calia fer res d'intervencionisme, doncs ja es podia veure a on havia arribat to això. A la vegada el Sr. Reyes va assenyalar que calia dir que la crisi també havia portat també a mesures que, tot i

que després ja hi entraria en algun detall, es podien qualificar de clarament positives. Així les coses, la primera cosa que s'acudia al Sr. Reyes era la de preguntar-se si no hi hagués crisi, o quan aquesta desaparegués, tot això que ara se'ns presentava com el cercle virtuós, desapareixeria? es canviaria cap a una altra manera de fer?. A aquests efectes, el Sr. Reyes va recordar que el seu grup havia repetit durant varies anualitats que el Bruguers podria incorporar una guia, i així ens estalviaríem prospectes, havent-se respost des de l'equip de govern que això era inviable, impossible, que cadascú havia de fer el seu prospecte, i a poder ser, que cada partit integrant de l'equip de govern fes el seu propi prospecte, per competir amb l'altre partit del govern, i així ad infinitum, fins acabar tot el pressupost fent prospectes de diferents colors. Perfecte. O quan es deia per exemple que aquí no feien falta programes de garantia social, perquè semblava que el sistema econòmic anava tant bé que, amb titulació o sense, tothom acabava treballant, encara que de qualsevol manera, per bé que no tothom pensava el mateix, ara se'ns acudia parlar de programes de garantia social, ara que ja ni es parlava d'aquest concepte, sinó d'altres tipus de programes.

D'altra banda, el Sr. Reyes va manifestar que li semblava bé que aquest pressupost els aproximés, que ampliés la sensibilitat social, atès que invertir en tema social era un inversió productiva, apart de que era just i necessari i era el que tocava en aquests moments, però tanmateix, ERC va dir que lamentaria que després de la crisi es tornés al model anterior, aquell model que per l'oposició, tot i que ell, va dir, no havia intentat jugar-hi gaire, Gavà era com un suburbi de Bangladesh, i si s'escoltava el govern municipal, semblava que es parlés de l'Arcàdia, aquella terra paradisiàca que es trobava a Grècia. Bé, atès que no era ni una cosa ni l'altre, i que ara que teníem la crisi a sobre, semblava que tothom tocava de peus a terra, probablement tot plegat ens hauria de portar a preguntar-nos, mentrestant els altres que han fet?, és a dir, entenent pels altres els pobles i ciutats dels voltants. Doncs bé, amb crisi o sense crisi, tothom havia optat per una marca de gènere i per un model de ciutat o de població, assolint unes prioritats i buscant unes especificitats, mentre que a Gavà, a part d'ocupar immobiliàriament el territori, no havia vist res d'això. En qualsevol cas, el Sr. Reyes va dir que calia deixar molt clar que no pretenia qüestionar coses que s'havien fet bé, tot i que no s'esperessin tampoc que des de l'oposició els en hi digués gaires, perquè això no tocava, reiterant que no era aquesta la seva intenció, atès que per exemple, ell mateix, que portava treballant a Viladecans prop de set anys, hi havien coses horroroses, però sí que era veritat, va dir, que feia set o vuit anys, i ens ho vàrem prendre a broma, van parlar de l'indústria aeroespacial, i això ben aviat, d'aquí no gaires anys, crearia deu mil llocs de treball. Castelldefels, de la seva banda, que semblava que només sortia als diaris per la prostitució, un bon dia algú amb bon criteri va pensar en buscar una altra especificitat, més digne i de més futur, i ara hi havia un campus d'una Universitat. Potser ara, amb crisi, li convindria a Gavà pensar quina podria ser la seva especificitat, perquè l'espàrrec ja no donava més de si, i a més, no semblava que amb aquest producte sol ens en podéssim sortir.

Entrant en el pressupost en sí, el Sr. Reyes va dir en primer lloc que el que havia de fer era assenyalar un cas que podia ser paradigmàtic. És a dir, si un fos un ciutadà normal, podria pensar com era possible que li estaven parlant de contenció de la despesa, fins i tot els càrrecs polítics es congelaven el sou, i ara, en canvi, resultava que hi havia un augment d'un 27% en càrrecs de confiança. Clar, en comptaven uns, però ens en deixàvem d'altres. Era veritat també, i ja ha sabien d'altres anys, que sobre el tema del deute no en feia gaire èmfasi, que no importava tant si s'administrava bé, però la realitat pura i dura era que el pes del deute municipal pujava un 165%, i que les inversions baixaven el 9%. Aleshores, no deixava de ser un element a tenir en compte, i un element preocupant. Sobre el tema de la reutilització de llibres, les quantitats en les quals es movia l'equip de govern eren clarament insuficients, parlant en aquest sentit, va dir el Sr. Reyes, per coneixença directe del que s'estava fent a Viladecans feia anys, indicant que amb trenta o quaranta mil euros, tenint en compte l'alumnat que tenia Gavà, no era creïble ni possible avançar gaire, afegint que probablement faria falta com a mínim el doble durant quatre anualitats. D'altra banda, si es

pensava en operacions d'urbanisme, de microurbanisme, apart de que com oposició encara no acabaven de saber quins eren els projectes, i a on, etc., trobaven a faltar un cert equilibri en el territori de la ciutat, i d'aquí que algunes de les propostes que feia ERC el que buscaven era que tot estès una mica més repartit entre tots els barris. Per altra banda, dels elements problemàtics, i esperava que el Sr. Engli li ratifiqués, ja que a més d'expert, li dedicava bastant més de temps que ell mateix, l'endeutament municipal era un dels que requeria més atenció, ja que si es tenien en compte les pòlisses de crèdit i el deute a llarg termini, es passava dels 53 milions del 2008 a més de 67 milions, però amb una característica, que igual que aquest edifici que avui ens allotjava havia estat abans el tret de sortida de l'endeutament, ara teníem la dèria, perquè l'ajuntament havia de posar el carro davant dels bous, del Pla de Ponent.

De totes maneres, el que era evident era que amb la política seguida aquest últim any i escaig, el cost amb interessos i amortitzacions augmentava un 165 % respecte del previst el 2008, i tot sumat, com semblava que havia insinuat en Ramon Castellano, si no s'arribava al 110 %, estariem a tocar, fet aquest de ben segur que el Sr. Engli ens ho acabaria de ratificar. Així mateix, mirant qüestions concretes, hi havia contenció però el pressupost, sense empreses ni organismes, augmentava gaire bé dos milions d'euros, que venia a recaure en el Capítol I, personal, i en part, era degut als càrrecs de confiança, i això es veia quan les retribucions dels alts càrrecs passaven de 917.000 € a 1.265.000 € mentre que si es parlava de percentatges, equivalia a un 37 %, i els del regidors, de 563.000 € a 661.000 € és a dir, 1 milió d'euros que pujava aquest Capítol i un 40 % eren sots d'alts càrrecs i regidors dels de primera divisió. Pel que feia al tema dels interessos de préstecs, passaven de 125.500 € a 1.622.000 € mentre que el Capítol IX d'amortitzacions baixava de 2.350.000 € a 687.000 € és a dir, els préstecs demanats recentment, com que tenien períodes de carència, feia que l'amortització fos aparent, però no era més que un efecte òptic, ja que quan s'acabés el període de carència, ens trobaríem que començaríem a pagar realment l'amortització. Pel que feia al Capítol II, pagament empreses externes, també experimentava un creixement que el seu grup no acabava de tenir clar, però si que s'estava d'acord òbviament amb la reserva per a programes de garantia social, i sí que s'estava d'acord amb els 200.000 € de l'IMPAC per dinamització econòmica, i també semblava bé que en general, o potser molt bé, i si fos una votació a part, probablement podrien votar a favor, que el Patronat de Serveis Comunitaris augmentés les seves prestacions i que a més a més apliqués rigorosament el control de la despesa, però no semblava tant bé que la partida beques de llibres, per exemple, fosa insuficient, igual que podria ser insuficient la d'ajut a les famílies, encara que també es valorava positivament l'augment. Pel que feia al Patronat d'Esports es mantenia pràcticament igual, amb una política de contenció i que amb els objectius que tenia, també semblava correcte, mentre que el Patronat que englobava Museus, etc., era l'únic que baixava el pressupost general i quedava pràcticament congelat, a l'igual que Gavà Televisió, SL.

D'altra banda, i en relació a GTI, el Sr. Reyes va dir que el seu grup tenia posats sis plets al Pla de ponent, i en aquest sentit, GTI girava tota entorn d'aquest Pla, amb el benentès que la tasca de reparcel·lació, compensacions, hipotèticament, per crear a no se sabia quants anys vista, habitatge social, disposaria de 2.500.000 € que després ja es veuria en que s'aplicarien, tot i que se sospitava que aniria a despesa ordinària o a la Casa de les famílies. De la seva banda, Gavanenca d'Obres, que estava semiparalitzada, experimentava una baixada molt poc significativa, i a més es podia dir que totes aquestes empreses i patronats en general, augmentaven les dietes per assistències als consells d'administració i juntes de govern. A partir de tot plegat, el Sr. Reyes va dir que volia entendre que teníem l'oportunitat de que aquest pressupost servís per donar un gir realista i buscar una projecció de futur, raó per la qual ERC havia presentat tot un conjunt d'esmenes que passava a resumir: la creació d'una partida participativa, en la qual participessin, entre d'altres, les entitats de serveis socials; que per implementar el programa de socialització de llibres, es

passés a 75.000 € consignant-ne 40.000 € més dels previstos; que les beques per la formació d'adults en atur, amb aquells que s'impartien a les aules de formació permanent fossin bonificats, i en aquí s'hi destinaven 20.000 € com a cost de la partida; que atès que els cinemes que hi havien a Barnasud havien tancat, i davant la situació del cinema en català, es fessin passis de pel·lícules d'estrena en versions doblades en català; que hi hagués l'obertura d'aules d'estudi nocturn a la Casa Gran i al Centre Cívic de Gavamar; crear un partida per a la instal·lació de contenidors soterrats a la illa de vianants, al barri del centre; l'adequació del Parc Joan Miró, que no estava actualment en masses bones condicions i l'adequació de la plaça Blas Infante, per tal de fer-hi un petit aparcament per la gent que hi viu al costat, ambdues al barri de Can Tintorer; que s'estudiés l'adquisició de terres per a la instal·lació d'hortos lúdics per a la gent gran; que en el programari lliurem, malgrat que es feia alguna cosa, encara que de manera esporàdica, per tal de que el que avui podia ser una inversió, demà fos una font d'estalvi; que quan es fessin les obres al mercat de la Plaça Major, s'instal·lés una minideixalleria; mentre que en el cas de Gavamar, l'ampliació del Centre de salut, que ja havia estat objecte d'una declaració al Parlament de Catalunya, i que n'hi hauria prou amb l'enderroc d'un envà, i finalment dues mesures que no tenien cost econòmic, una d'elles proposada feia més d'un any, consistent en que la policia a Gavamar tingués una dotació permanent, i l'altra, a la vista de la situació de crisi, la creació del Consell econòmic i social. Tot plegat podia rondar la xifra de 780.000 € i que disminuint una sèrie de partides, es podria assolir sense masses dificultats.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Sergi Engli, en nom del P PC, el qual va començar la seva intervenció indicant que com s'havia admès per part de tothom, estàvem en crisi, fet que ja començava a ser repetitiu, afegint a més que s'havia presentat un pressupost en base a unes taxes que acabaven de ser aprovades, i respecte de les quals el seu grup no hi estava d'acord. A aquests efectes, el Sr. Engli va dir que el que era essencial en una situació econòmica com l'actual, a part de que els ajuntaments i tots els ens públics intervinguessin per tal d'intentar esmorteir els efectes de la crisi, fer que a més, socialment fos acceptable. Així les coses, i des del seu punt de vista, el Sr. Engli va dir que aquests pressupostos no feien la feina que haurien de fer, sinó tan sols una part, com després es veuria. En tot cas, i a propòsit dels comentaris que havia fet el Sr. Marcel·lí Reyes, el Sr. Engli va manifestar que hi havia un punt d'aquells en el qual hi estava totalment d'acord, i respecte del qual ja feia anys que hi venia insistint, que no era altra que la necessitat de que Gavà adoptés un model per sí mateix, a l'hora de determinar exactament que era el que volíem fer de Gavà, indicant que les poblacions del nostre entorn havien aconseguit un model, i nosaltres necessitàvem aquest model, que no estava encara establert, de tal manera que s'adoptaven polítiques erràtiques, sense un objectiu massa concret, afirmació que es feia en aquest cas, seguint els comentaris del Sr. Reyes, per un regidor de tercera. D'altra banda, el Sr. Engli va dir que la primera observació que es podia fer d'aquest pressupost era que no complia amb la Llei d'estabilitat pressupostària, ni tampoc amb un acord que feia tot just només tres mesos que s'havia adoptat, respecte de la necessitat de reconduir l'actual situació econòmica de l'ajuntament, a fi i efecte de normalitzar-la, i ara, com havia dit, només tres mesos després, s'aprovava un pressupost que no concordava amb l'anterior, fet aquest difícilment comprensible.

Seguidament, i pel que feia al tema dels ingressos, va dir que una part ja l'havia esmentat abans al parlar de les taxes municipals, i per tant, ara no tornaria a repetir-la, però sí que va voler puntualitzar alguns aspectes d'aquests, com per exemple el fet de la previsió d'un augment d'aquests per la via de la publicitat, indicant que era curiós que en una situació de recessió econòmica, en la qual una de les primeres coses que es feia era retallar les despeses de publicitat, aquí l'ajuntament obtindria més ingressos per aquesta banda, o per

exemple, es congelava la partida de multes, quan feia tres mesos, l'ajuntament ja havia arribat al seu objectiu en aquesta matèria, o també el fet de que a nivell d'empreses privades, es preveien ingressos que cridaven l'atenció, com per exemple ingressos per transferències d'empreses privades, i en un dels casos, una empresa que segons el conveni que s'havia signat amb la mateixa, estava subjecte a un canvi del planejament metropolità, fet que feia difícil d'entendre com es podia incloure aquest ingrés dins de les subvencions de l'ajuntament. Per altra part, i pel que feia a les transferències estatals, calia dir que segons el pressupost s'incrementava la partida en un 3,4 %, fet no especialment important, per bé que estava en discussió si al final s'augmentaria més poc, es congelaria o fins i tot, es podria reduir; en qualsevol cas però, i a rel d'aquestes transferències, el Sr. Engli va dir que ni tant sols cobria l'obligació que ens havia fixat la Llei de dependència, en quan a despeses per ajut a domicili, la qual cosa era curiosa, ja que l'ajut a domicili s'incrementava en 440.000 € i l'increment d'ingressos per subvencions estatals no arribava a aquesta xifra. Pel que feia a despeses, el Sr. Engli va dir que, evidentment, l'ajuntament no seguia el seu model, òbviament, tota vegada que com havia indicat reiteradament, el PPC era partidari de que l'increment dels impostos no fos tan gran, tota vegada que consideraven que d'aquesta manera s'ajudaria a no patir amb tanta intensitat els efectes de la crisi econòmica, fet aquest que seria possible si anava acompanyat d'una rebaixa de la despesa, afegint que segons els seus números, la reducció plantejada no arribava als 900.000 €. En definitiva, el Sr. Engli va dir que no s'havia fet tot l'esforç de contenció que hauria estat necessari, i en aquest sentit, per exemple, va recordar que s'havia parlat de la congelació en la despesa d'alts càrrecs, però aquesta o no la sabia veure, o no hi era, perquè la veritat era que no la veia en lloc. Així també a nivell de despesa, el gran perdedor d'aquesta crisi econòmica a nivell d'ajuntament i de les seves àrees, havia estat la cultura, ja que el pressupost del museu era l'únic que es reduïa clarament; esports quedava congelat, i també era despesa social, mentre que pel que feia a serveis comunitaris, la Sra. Sánchez havia fet esment especial de les partides que augmentaven, però en cap moment havia dit quines eren les que es retallaven, com per exemple les relatives a la Festa Major, a casals d'estiu, a l'estiu jove, activitats de civisme, al pla de nova ciutadania, llibres, American Lake, etc.

Així mateix, augmentaven determinades partides, però en realitat, la partida que de veritat augmentava era la d'ajuts a domicili, que estava emmarcada per la llei estatal que acabàvem de comentar, en una xifra de 440.000 €, xifra que realment feia que el Patronat de Serveis Comunitaris incrementés el seu pressupost, però la veritat era que la resta compensaven una cosa amb l'altra. D'altra banda, i pel que feia a les despeses a nivell global, el Sr. Engli va fer esment del tema de la reserva per a l'activació econòmica de la ciutat, així com la reserva per a programes de garantia social. Respecte de la primera va dir que ja ho havia comentat a l'IMPAC, que li semblava molt bé, tota vegada que semblava tenir un bon caire, per bé que la única cosa que li veia era que no acabava d'estar totalment arrodonida, indicant que potser li calia treballar-la només una mica més, mentre que pel que feia als programes de garantia social, el Sr. Engli va dir que el seu grup hi estava totalment d'acord, ja que era evident que es produïrien situacions que per determinades persones o alguns col·lectius, serien especialment difícils i conflictives; tanmateix, la crítica que es feia des del PPC, assenyalant que en tot cas ja ho va plantejar Ciutadans en el seu moment, i el seu grup hi estava totalment d'acord, era que aquesta partida no havia d'estar a l'àrea d'Alcaldia, ja que al tractar-se de despesa social, el seu lloc natural era a serveis comunitaris, afegint que no es tractava d'un problema de desconfiança, encara que sempre calia aplicar el refrany relatiu a la dona del Cèsar, reiterant que en cap moment pretenia insinuar que es podia donar un mal ús a aquests diners, i si fos així, no ho diria pas aquí, sinó que molt més senzillament, tota la ciutadania havia de saber com s'utilitzaven aquests diners.

Pel que feia a inversions, el Sr. Engli va dir que hi havia un canvi important, ja que per exemple, es deixava de banda la qüestió de la Comissaria, fet aquest una mica

incomprensible, però en canvi sí que es mantenia la Casa de les famílies, encara que amb un canvi de nom, però a la vegada també era sorprenent que encara es mantenia una partida per ascensors, quan tot just feia tres o quatre mesos que s'havia dit que no hi havia demanda en aquest sentit, mentre que pel que feia a l'endeutament, va dir que no entraria en la discussió de si era un 90 o un 95 %, o passava del 100 %, ja que això era irrellevant, per bé que tal com havia dit abans el Sr. Reyes, l'any vinent no, però d'aquí a dos anys, hauríem de començar a amortitzar els préstecs que havíem demanat aquest any, amb el perill de que si la situació econòmica no havia canviat, i tot feia pensar que el canvi de cicle es faria molt lentament, podríem començar a patir, i això sí que seria molt preocupant. En definitiva, va dir el Sr. Engli, no era tant preocupant saber si havíem arribat al 110 %, que encara no s'hi havia arribat, va dir el Sr. Engli, sinó el constatar la línia que havíem seguit fins ara, i que no havia parat de créixer. D'altra banda, el Sr. Engli va dir que com havia indicat, la línia del seu grup era la de una certa congelació dels impostos, amb un retall de certes partides de despesa, afegint que en aquest sentit, el seu grup no va presentar esmenes, atès que al demanar la congelació de les taxes, o més ben dit, moderar força el seu augment, ja s'havia indicat per l'equip de govern en comissió que no s'acceptaria, raó per la qual van considerar que ja no pagava la pena. En qualsevol cas però, perquè ningú podes pensar que el PPC no tenia un model de ciutat, el Sr. Engli va indicar determinats retalls que es podrien fer, com per exemple, la despesa en consultoria aeronàutica, ja que moltes vegades es preguntaven perquè servia, atès que la comissió corresponent no es reunia gaire sovint, ni tampoc es reunien els grups tècnics, etc.; o per exemple una externalització realitzada per medi ambient, que no veien massa clara, i s'estava parlant de 300.000 € el tema dels agents cívics, que en la seva opinió aportaven molt poca cosa a la ciutat, mentre que amb els diners que costaven, es podria fer molta més despesa social; tampoc es veia massa clar l'increment del Bruguers; i per últim, la partida de difusió i divulgació de programes municipals, que s'havia retallat per tornar a ser el que ja era el 2007, pel PPC s'havia d'haver retallat amb claredat. Així doncs, amb aquests retalls que acabava de comentar, el Sr. Engli va dir que s'estava parlant com qui no diu res de més de 500.000 €, la qual cosa significava que la seva proposta seria molt més fàcil del que semblava.

Abans de tornar a donar la paraula a la ponent per tal d'iniciar el segon torn d'intervencions, el Sr. Alcalde va voler fer un parell de puntualitzacions, la primera d'elles a la possible desconfiança envers l'Alcaldia respecte de la partida de garantia social, indicant en aquest sentit que qui tenia confiança cap a l'Alcaldia era la ciutat de Gavà, que l'havia votat, afegint que aquesta partida s'havia assignat a Presidència però amb destí per a qualsevol part de la ciutat que fos necessària, ja que per això eren fons excepcionals de garantia, no amb limitació o destinació, i per tant, amb tot el respecte, va pregar que no es llencessin segons quins tipus d'asseveracions. D'altra banda, el Sr. Alcalde va dir que tenia la sensació de que assistia sempre a la mateixa obra de teatre, discutir els pressuposts municipals oblidant que de model de ciutat, si alguns el tenien, no havien estat refrendats a les urnes, indicant a aquests efectes que el model de ciutat que s'estava desenvolupant era el model de ciutat que havia estat presentat obertament a la ciutadania, i que cada punt i ratlla dels que s'havia proposat s'estava desenvolupant; per tant, el Sr. Alcalde va dir que no entraria a comparar models de ciutat, i tampoc a buscar un model de ciutat titularitat només de Gavà, ni tampoc de l'especialització, sinó que el que es pretenia, molt més senzillament, era que la gent de Gavà se sentís orgullosa de viure a la seva ciutat, sentint com a pròpia i fent seva aquesta ciutat, i que el model que s'havia implantat era satisfer cada vegada amb major intensitat les necessitats dels ciutadans, indicant que aquesta era la voluntat del govern, i això era el que s'intentava fer, sense cap pretensió d'endevinar el futur, només la bona fe de treballar pels interessos d'aquesta ciutat, afegint que des de l'afabilitat, la comprensió, el respecte, etc. havia de respondre a la multitud de cites que

acostumava a esmentar el Sr. Reyes amb una altre cita, en aquest de Groucho Marx, aquella que deia “He disfrutado mucho de su obra de teatro, sobre tot en el descanso”, en el sentit de que sempre s’acabava fent la mateixa exposició, sempre s’acabava dient el mateix respecte dels models de ciutat, cadascú l’exposava, l’explicava, però al final era el ciutadà qui l’acabava refrendant.

Ja per acabar, el Sr. Alcalde va dir que convidava a no parlar tant de crisi, a no parlar tant de recessió, sinó a parlar de mesures i de solucions, i a aquests efectes, amb tota la modèstia del mon, aquest pressupost intentava aportar veritables solucions als problemes de la ciutat i dels seus ciutadans. Certament, hi podien haver contradiccions, però quina contradicció no era interposar sis plets al Pla de ponent, quan es tractava d’un pla refrendat pels ciutadans i aprovat pels òrgans competents, que en havia de portar a disposar de mes de 874 habitatges protegits per la ciutat, votar a favor del mateix o abstenir-se en aquesta qüestió en un consell d’administració, votar a favor en l’Àrea metropolitana i pel contrari, mantenir sis plets a Gavà, demanant un mínim de coherència en aquesta qüestió, i fer el que s’havia vingut fent durant molts any per part de tothom, que era intentar aportar el millor per la ciutat cadascú de nosaltres, pregant en darrer terme que no es digués més que l’equip de govern estava confós i que només es veia la llum quan es feia cas a les seves recomanacions, afegint que cm sempre s’havia fet, si les recomanacions de qualsevol grup de l’oposició eren bones, sempre eren tingudes en compte per l’equip de govern, ja que del que es tractava era de construir la ciutat entre tots i totes, i en això de ben segur que tothom hi estava d’acord.

Seguidament va tornar a prendre la paraula la Sra. Raquel Sánchez, assenyalant que el que li agradaria era congratular-se de l’esforç de l’equip de govern a l’hora de confeccionar aquest pressupost, perquè del to de les intervencions dels grups de l’oposició, es deduïa que, ni que fos només en part, es valorava la feina i l’esforç realitzat en la contenció de la despesa, afegint que per bé que no ho deien clarament, es deixava entreveure una mica de les intervencions. D’altra banda, i fent també una referència genèrica a la partida o al programa de garantia social, també es deduïa del contingut de les intervencions dels diferents portaveus, que també el valoraven molt positivament, atès que no podia ser d’altra manera, ja que el contrari seria anar en contra del sentit comú i dels interessos de la ciutadania, afegint que en tot cas, la crítica que es feia era la de posar en dubte el destí del fons, o el fet de que el millor hagués estat encabir-lo en el Patronat de Serveis Comunitaris. En definitiva, va dir la Sra. Sánchez, entenien i acceptaven les crítiques formulades, però en la seva opinió, tampoc eren massa encertades. A aquests efectes, la Sra. Sánchez va dir que potser l’equip de govern no havia estat massa didàctic a l’hora d’exposar el destí d’aquest fons, però la veritat, intentar desconfiar de l’equip de govern o d l’alcaldia a l’hora del destí d’aquell, no era de rebut. Tot i amb això, la Sra. Sánchez va dir que restaven a disposició dels diversos grups per donar els aclariments i les exposicions que fossin necessàries.

Per altra banda , i en relació a les esmenes presentades pel grup municipal de CiU, la Sra. Sánchez va manifestar que pel que feia a les rebaixes d’import que es proposaven, calia dir que les partides i els imports que es proposaven al pressupost presentat donaven resposta a les necessitats d’una ciutat com la nostra en un moment de crisi econòmica, enfortint els aspectes de benestar social, assegurant la cobertura de les necessitats que succeïssin, potenciant programes d’enfortiment econòmic de la ciutat i mantenint l’activitat en els altres àmbits, que si bé no tant prioritaris, no per això eren menys importants. A la vegada, va dir que tampoc volien renunciar a que els infants de la ciutat s’hi desplaressin de manera segura dia a dia per anar a l’escola, ni disminuir les

propostes de les dues festes majors de la ciutat i del carnestoltes o deixar de vetllar pel drets civils dels ciutadans o ciutadanes de Gavà, que no eren precisament les prioritats de l'equip de govern, però tal vegada sí les que defensa Convergència i Unió. A més, i en quant a les propostes de reducció de determinades partides relatives a la retribució de càrrecs electes i eventuais, la Sra. Sánchez va tornar a recordar la mesura ja adoptada per l'equip de govern de congelació d'aquests salaris i recordar que consideraven que les retribucions establertes als càrrecs eventuals eren apropiades a la dedicació i el treball desenvolupat per aquests qualificats professionals, sense que es podes parlar d'elles amb un to de vegades una mica despectiu, indicant que si ocupaven el llocs que ocupaven, ho era gràcies a la seva excel·lent qualificació professional. En aquest sentit, la Sra. Sánchez va dir que convidava als grups de l'oposició a que si volien renunciar a les retribucions que tenien com a càrrecs electes, o a les dels seus suports administratius que també era personal eventual, amb molt de gust els seria acceptada, si consideraven que això era coherent amb les peticions que feien a les seves esmenes. A la vegada, també va recordar els esforços importants que s'havien fet per minorar les partides relatives a difusió i divulgació de programes municipals, que havia resultat amb reduccions més que considerables en aquest pressupost presentat. Respecte de la resta de propostes d'augment, va dir que els hi semblaven bé totes les propostes, però les propostes d'ingrés i les propostes de despesa s'havien d'ajustar i els recursos eren els que eren. Les partides sobre les que es platejaven augments havien estat estudiades i valorades, i s'havia considerat que les xifres que figuraven al pressupost serien suficients per atendre la demanda esperada en aquests àmbits, i per bé que potser no es cobria tota la demanda en malalts crònics, sí que amb l'augment considerable que es feia en la partida dels serveis d'assistència a domicili, en part se'n podria beneficiar aquest col·lectiu, recordant que l'Ajuntament de Gavà era pioner en aquesta cobertura que donava a aquest col·lectiu. Respecte de les partides de reciclatge, la Sra. Sánchez va dir que en aquí calia ressaltar l'esforç i l'augment considerables que s'havien fet enguany en aquestes partides, ja que els programes del medi ambient se situaven a l'entorn dels 300.000 € especialment per les subvencions aconseguides gràcies al treball d'aquests professionals que de vegades es qüestionava. En definitiva, la Sra. Sánchez va dir que ja els hi agradaria poder atendre tot el que es demanava, però com havia dit, els recursos eren els que eren.

Pel que feia a l'anterior exposició d'ERC, va manifestar que li semblava que feia una certa valoració positiva dels esforços que s'havien fet en aquest pressupost, sense voler entrar en l'anàlisi de si això s'havia fet per estar en una situació de crisi, etc., reiterant a aquests efectes que l'equip de govern partia d'un anàlisi de la realitat i de l'estudi de les necessitats de la ciutadania, afegint que no els agradava fer previsions respecte d'hipòtesis que es podien complir o no, i que a l'hora de la veritat no portaven enlloc. Pel que feia a la situació de l'endeutament, va dir que aquest equip de govern era prou conscient del nivell d'endeutament que tenia, però a la vegada, també s'havia de dir que tot i la crisi, l'equip de govern no volia renunciar a continuar en l'activitat inversora, però sempre entesa des d'un punt de vista productiu, inversió social, i per això, va dir la Sra. Sánchez, no dubtarien a contractar les pòlisses de crèdit que fossin necessàries, sempre tenint en compte però les necessàries prudència i cautela. Per això es va fer també aquesta operació de refinançament, per alliberar recursos, per atendre millor les necessitats de la nostra ciutadania, afegint que quan es va aprovar l'operació de refinançament, no es va parlar d'un nou endeutament, sinó d'un allargament de la vida dels deutes, però que moltes vegades això sí que es feia coincidir amb la vida útil de les inversions, afegint que el que no era de rebut era que s'haguessin d'amortitzar els préstecs en un termini de deu anys, quan la vida útil de les inversions era molt més elevada, recordant que a l'igual que el PSC o ICV-EUiA, ERC era conscient que calia donar una nova volta de clau per reclamar aquells recursos que necessitaven els ajuntaments. D'altra banda, parlar de dèria de l'equip de govern envers el Pla de ponent, la Sra. Sánchez va dir que estava absolutament convençuda que no era així, i més quan

s'havia constatat que era un pla que conjuminava perfectament un desenvolupament sostenible de la ciutat, a la vegada que donava resposta a les necessitats d'habitatge de la ciutadania de Gavà, sense que es podés oblidar el percentatge d'habitatge protegida que s'havia de construir en aquest sector. Així mateix, el Sr. Reyes havia fet al·lusió a la situació de paràlisi en la que es trobava Gavanenca d'Obres, quan el cert era que feia totes les obres del pla de millora de barris, amb un volum de facturació per execució d'obres en els darrers tres anys d'uns deu milions d'euros, la qual cosa contradeia el que havia insinuat el Sr. Reyes.

Així les coses, la Sra. Sánchez va dir que donaria resposta a les esmenes presentades per ERC, indicant en aquest sentit en relació a la partida participativa que es tractava també de prioritats compartides per l'equip de govern, a la vegada que era evident que l'Ajuntament era sensible a les necessitats de la ciutat i a les reclamacions, demandes o suggeriments de les seves entitats en la confecció del pressupost anual, o quan participaven en el Consell de Ciutat, afegint a aquests efectes que tota vegada que el pressupost ja s'elaborava tenint en compte aquestes necessitats, consideraven que no calia la creació d'aquesta nova partida proposada per EREC. D'altra banda, i respecte de l'increment. Respecte de l'esmena relativa al fet d'incrementar la partida per a la implementació progressiva del programa de reutilització de llibres de text en els centres públics de primària i secundària, va dir que tal i com s'argumentava al text de l'esmena, l'objectiu de la mesura pressupostària era la "implementació progressiva del programa de reutilització de llibres de text", i per tant, i com a primer any d'execució del programa, es considerava que la quantitat assignada seria suficient, ampliant-se progressivament fins assolir els objectius. Així mateix, i respecte de les beques per a la formació d'adults en atur, la Sra. Sánchez va assenyalar que des de la Regidoria de Promoció econòmica s'estaven programant cursos per aturats i per a persones en actiu, però respecte de la demanda que es feia des d'ERC de que la formació d'adults fos gratuïta, ja es podia avançar que els cursos que s'oferien des de la Regidoria no tenien cap cost pels participants. Els cursos per aturats es feien en col·laboració amb l'OTG i s'escollien en funció de les necessitats del mercat. D'altra banda, i pel que feia al cicle de cinema en català, sense negar en cap moment la possibilitat d'exhibir cinema en català a l'Espai Maragall, calia considerar també que aquest equipament no estava concebut com a cinema, i per tant, el compromís d'exhibir totes les pel·lícules que s'estressin al país, atesa la programació escènica que s'hi desenvolupava i l'ús que d'aquest equipament en feien les entitats de la ciutat, de moment era inassumible. Respecte de l'obertura d'aules d'estudi nocturn, la Sra. Sánchez va dir que aquest seria un fet l'any 2009, consistent en l'ampliació de l'oferta d'aules d'estudi nocturn al pavelló de Can Tintorer, per be que no es coincidia en quan als emplaçaments. Pel que feia a la partida referent a les inversions, i més concretament, la partida de 200.000 € plurianuals, relativa als contenidors soterrats, en l'actualitat l'equip de govern no veia ni viable ni recomanable ni assumible aquesta mesura, atès que l'illa de vianants ja disposava a diferents punts de contenidors per a la recollida d'escombreries, i que era a més del tot efectiva, afegint que tal com ja s'havia comentat l'any passat en la presentació d'aquesta mateixa esmena, en aquesta zona, per les seves peculiaritats, es feia una recollida manual de les escombreries que era del tot efectiva. En relació a l'adequació del Parc Joan Miró, l'arranjament i adequació del Parc de Joan Miró era ja un projecte aprovat i adjudicat en Junta de Govern a Gavanenca d'Obres, aquesta societat que suposadament e mantenia inactiva, amb càrrec a partides de 2008, mentre que l'inici de les obres estava previst que fos imminent. D'altra banda, respecte de l'adequació de la pastilla situada davant del núm. 36 del carrer Roger de flor, per tal de convertir-la en un parc infantil, calia dir que l'Equip de Govern estava treballant en un projecte de remodelació integral del carrer Roger de Flor i dels espais annexes, dins del programa de barris, afegint que en aquest projecte s'estudiarien tots els possibles usos, i seria degudament presentat per a la seva aprovació en Junta de Govern. En relació a la proposta d'horts lúdics per a la gent gran, com havia indicat el Sr. Reyes,

es tractava de l'adquisició de terrenys que eren de propietat privada, i hores d'ara, l'Ajuntament no tenia capacitat per adquirir aquests terrenys, per bé que l'equip de govern estava treballant en iniciatives com les que es plantejaven i per això cercarien maneres i espais a la ciutat on es podessin desenvolupar aquesta activitat o d'altres de naturalesa similar. Respecte de la partida de 100.000 € per a la implantació del programari lliure a tots els departaments de l'Ajuntament, OOAA i empreses, s'havia de dir que la implantació de programes informàtics sempre s'havia fet triant la millor solució tècnica per garantir l'eficàcia, l'eficiència i la operativitat, i que partint d'aquesta premissa, l'Ajuntament havia adoptat solucions de programari lliure, com per exemple que a les estacions de treball ja s'havia instal·lat l'open office, també a la programació de serveis socials es feia servir el programari lliure anomenat PROXY, de tal manera que en tots aquells àmbits als quals el programari lliure era una solució ja s'havia incorporat, per bé que malgrat això, ens trobàvem en determinats àmbits als quals no hi havien solucions de programari lliure. En relació a la minideixalleria al nou mercat municipal de la Plaça Major, la Sra. Sánchez va dir que l'Equip de Govern podia garantir que el projecte de remodelació del mercat municipal inclouria criteris de sostenibilitat com ara la gestió dels seus propis residus, però ho faria de forma desvinculada del servei que oferia la deixalleria mòbil. Respecte de l'ampliació del Centre de Salut de Gavà Mar, va dir que com ja s'havia informat en resposta a una pregunta presentada per ERC, l'actual horari de prestació de serveis del Centre de Salut, així com la no necessitat d'ampliar les instal·lacions, eren matèries consensuades amb la direcció del Centre, per bé que aquest equip de govern no dubtaria pas, quan fos veritablement necessari per oferir una prestació de servei òptima, en afegir no només el vestidor, sinó qualsevol altre espai com ara la segona planta de l'equipament. Pel que feia al servei de policia municipal permanent a Gavà Mar, l'equip de govern volia remarcar la necessitat d'entendre que no hi havia pas una Policia permanent a cap barri de la ciutat sinó un cos Policia Local i de Mossos d'Esquadra per a tota la ciutat. Aquest era el model de seguretat que l'equip de govern volia per la ciutat, per entendre que era el millor, afegint que a partir d'aquest punt, els recursos s'assignaven en funció de les necessitats específiques, configurant-se un reforç estiuenc de sis agents de la Policia Local més dels que ja hi havien habitualment, que s'afegien per patricular per tots els barris de la ciutat, incloent-hi Gavà Mar. Respecte de la creació del Consell Econòmic i Social, la Sra. Sánchez va assenyalar que el pla d'activació econòmica que pensava posar en marxa aquest equip de govern, ja contemplava la creació d'aquest òrgan consultiu del govern en matèria socioeconòmica i laboral, a la vegada que esdevenia un punt de trobada entre els agents socials i els econòmics de la ciutat que havia de permetre treballar de forma conjunta i compenetrada els aspectes relacionats amb l'activitat econòmica, la de la ciutat i la del territori.

Per altra banda, i pel que feia a l'anterior intervenció del PPC, la Sra. Sánchez va manifestar que tot i que no havien presentat esmenes, sí que calia dir que respecte de la reducció proposada dels 900.000 € aquesta proposta no havia arribat a l'equip de govern, mentre que respecte de les afirmacions sobre el model de ciutat que tenia Gavà, la Sra. Sánchez va instar al Sr. Engli a llegir el programa electoral del PSC o el d'ICV-EUiA, per saber quin era el model de ciutat que estava desenvolupant aquest equip de govern, a la vegada que potser calia també que es llegís el Pla d'actuació municipal aprovat feia uns mesos, mentre que respecte de la crítica formulada als aspectes de contenció de la despesa, va dir que el Sr. Engli oferia una argumentació una mica contradictòria, ja que d'una banda havia admès que sí que hi havia contenció, esmentant fins i tot les partides en les quals aquesta es feia efectiva, però d'altra banda deia que no, de tal manera que no sabia com agafar-ho; així, sense haver d'anar partida per partida, calia dir que aquelles que no tenien una incidència directa sobre la ciutadania, s'havien aplicat reduccions importants, al voltant d'un 10 o d'un 15 % en alguns casos. En tot cas, la Sra. Sánchez va dir, per concloure la seva exposició, que la resta de la intervenció del Sr. Engli havia estat

ja contestada fent referència a les altres contestacions a la resta de grups, com per exemple la relativa a l'endeutament o la partida de garantia social.

A continuació, va fer ús novament de la paraula el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, el qual va indicar que havia tingut la percepció de que en la intervenció de la Sra. Sánchez, de que algunes de les esmenes formulades per CiU, com per exemple les referents a premsa, protocol, Bruguers, etc., no l'havia contestat, mentre que en altres sí que havia expressat la seva disconformitat, de tal manera que semblava que pretenia esquivar la resposta per tal de no parlar d'aquestes qüestions. D'altra banda, i en relació a la partida de mediambient referent a reciclatge i energia renovable que havia estat formulada pel seu grup, o el soterrament de contenidors, que no compartien, el Sr. Castellano va dir que no dubtava que l'equip de govern destinava ja una certa quantitat en aquestes qüestions, però que la quantitat destinada potser no era suficient, lamentant que el soterrament encara estès molt lluny, tot i que pel grup municipal de CiU el soterrament començava ja a ser una necessitat a la nostra ciutat. Respecte dels malalts crònics, el Sr. Castellano va dir que amb les noves partides se'n podrien beneficiar, però a la vegada els malalts crònics no es podien reduir a la gent gran o a la tercera edat, sinó que hi havia també molta gent jove i a la mitjana edat que es trobava en aquesta mateixa situació, sense que cap altra administració els tingués en compte. Ja per acabar, el Sr. Castellano va dir que no havia acabat d'entendre la intervenció de la Sra. Sánchez en relació als càrrecs electes i personal eventual, indicant que no sabia si el que es demanava era que es digués quines eren les seves retribucions, quan això era públic i notori, o be es volia fer referència a una altra cosa.

De la seva banda el Sr. Reyes va dir que seria breu, la qual cosa no volia dir que no contestés amb una certa passió, però no amb ira. Així, després d'escoltar les respostes donades, ERC es veuria obligada a votar que no, malgrat algunes aproximacions en aquests pressupostos. En tot cas, el Sr. Reyes va dir que la Llei de dependència, amb aquest partida de 440.000 €, havia revelat alguna d'aquelles coses que l'equip de govern es negava a acceptar fins no feia gaire, i que era que en aquí hi havia un contingent que era una mera estimació, no en dades de l'ajuntament, sinó en dades de la Generalitat de Catalunya, que explicitava el nombre de possibles usuaris, que ara amb l'efecte crida que havia generat la Llei de dependència, més la incidència inicial de la crisi, ens situava en un percentatge que l'equip de govern començava a dir i que ell no pensava repetir, simplement perquè l'avanç de la pròpia crisi els deixés ben lluny de la realitat. D'altra banda, i en relació a les aproximacions programàtiques, que a ell no el molestaven, o respecte de qui havia tingut primer les idees, n'hi havia prou amb mirar les webs, les actes, per tal de sortir de dubtes. Per altra part, i en relació a la frase de Groucho Marx, explicitada abans pel Sr. Alcalde, li feia pensar en un altra frase més lapidària, que era aquella d'Homer que deia que els Deus cegaven a aquells que volien perdre, indicant en aquest sentit que el partit socialista mai s'equivocava, tenien sempre les idees més brillants, eren perfectes, tot anava de conya, etc., però potser algun dia es trobarien amb la dura i trista realitat, i això el portava a la segona, indicant que ell potser havia entès allò que el portaveu de CiU, amb caritat cristiana, havia fet veure que no entenia, manifestant que acceptava el repte, que estava disposat a deixar de cobrar si els regidors de l'equip de govern, o al menys un de sol, deixés de cobrar, no tot, sinó només la part equivalent del que ell deixava de cobrar, perquè com era sabut, va dir el Sr. Reyes, ell no en vivia d'això, i els membres de l'equip de govern sí, afegint que aquesta era la

diferència, indicant a més que renunciava ja, de tal manera que en lloc de lliurar-ho al seu partit, ho donaria a la causa del Patronat de Serveis Comunitaris, demanat a veure qui s'hi apuntava. En darrer terme, i pel que feia al model de ciutat, el Sr. Reyes va dir que seria pietós, indicant que era evident que ERC tenia un model de ciutat, i que de vegades s'havien barallat en termes urbanístics respecte de la superfície de la ciutat, la seva extensió, la dispersió de la població, etc., però el que es deia avui anava més lligat amb el tema d'hisenda, que era el model de futur econòmic de la ciutat, que era una cosa ben diferent, afegint que diria una cosa que no agradaria gens al Sr. Alcalde, perquè abans semblava que ja s'havia sentit ofès, i que era al següent: el PSC tenia un programa, que el Sr. Reyes no havia votat, òbviament, i al Sr. Balsera li tocava governar, però si li deia que havia llegit el seu programa, que se l'havia llegit, en termes de futur econòmic de Gavà, més aviat semblava el programa que podria tenir un barri d'una ciutat, però no el propi d'una ciutat, i en tot cas, seria el d'una ciutat dormitori, perquè, sí, teníem dos o tres polígons industrials, i estaven plens, però quina activitat s'hi desenvolupava, pràcticament magatzems, i a on anava a treballar la gent de Gavà, quina era la marca Gavà en quant a futur econòmic. Probablement l'equip de govern no el tenia aquest model, i potser ERC tampoc el tenia, però si hi havia voluntat de parlar sobre el futur econòmic de Gavà, per crear llocs de treball aquí, per gent d'aquí, etc., EREC estava disposada a apuntar's-hi. Finalment, i en relació al Pla de ponent, el Sr. Reyes va dir que pel seu grup no hi havia cap contradicció, no s'oposarien a habitatge públic encara que estès al Pla de ponent, però a la vegada era evident, i l'equip de govern venia una altra cosa, que l'habitatge públic era la gran excusa per vendre pisos cars al Pla de ponent, mentre que la votació famosa a la metropolitana, que ja sabien que era una trampa, i així ja ho havien dit a GTI, que havien votat això junt amb un altra tema que sí que hi estaven d'acord, va dir que hi havien actes i ja es veuria, però en qualsevol cas, a ell li era exactament igual, manifestant que ja es podien invertir diners en un parc de bombers que no feia falta, que ja s'hi podien posar tots els serveis que volessin i construir habitatge públic en torres, etc., tot plegat per vendre pisos cars. En darrer terme igual que els deus cegaven a aquells que volien perdre, el Sr. Reyes va dir que quan fèiem comèdia la fèiem tots, i així podríem dir com aquell cèsar, que quan s'acabés el ple que ens aplaudissin, que ens votessin o que en enviessin a casa, cap problema i de bon rotllo.

Per la seva part el Sr. Engli va dir que en primer lloc, i que quedés ben clar per tothom, que en cap moment se li havia passat pel cap desconfiar del Sr. Alcalde en relació a la partida o el fons de garantia social, per bé que no costava gens allò de llum i taquígraf per a totes les partides del pressupost.

El Sr. Alcalde va interrompre un moment la intervenció del Sr. Engli, per dir que acceptava la matisació que havia fet, afegint que la transparència existia per a totes les partides del pressupost, i més a la vista dels processos legals existents en aquesta matèria.

D'altra banda, el Sr. Engli va prosseguir en la seva intervenció, indicant que era evident que l'equip de govern tenia un model de ciutat que comptava amb el suport de la ciutadania de Gavà, però el PPC també tenia el seu model, al qual li donaven suport. Respecte de la partida d'activació econòmica, el Sr. Engli va manifestar que el seu grup hi estava planament d'acord, per bé que aquesta reserva els semblava una mica contradictòria amb l'augment de la imposició que s'acabava d'aprovar. Així mateix, i adreçant-se a la Sra. Sánchez, el Sr. Engli va dir que reconeixia davant de tot el plenari que l'equip de govern havia fet un esforç en la contenció de la despesa, encara que va dir que era una llàstima que no ho haguessin aconseguit. Així mateix, el Sr. Engli va dir que els ajuntaments tenien un problema seriós en aquests països, la situació econòmica no era

bona, i en aquest sentit, tots els partits havien de ser conscients de la necessitat de dotar de major finançament als ens locals, però no exclòia, com havia dit abans, que es fessin polítiques que no anaven en aquesta direcció, posant com a exemple la llei de dependència, que imposava tot un seguit d'obligacions als ajuntaments, però en canvi no aportava finançament suplementari. Finalment i pel que feia al model de ciutat, el Sr. Engli va dir que el Sr. Reyes l'havia entès perfectament, que no es tractava tant de si es volia dotar a un barri amb un determinat equipament, o un parc de bombers a un altre lloc, sinó del futur econòmic de Gavà, és a dir, a que es dedicaria Gavà, no tant si es construïen tants o més habitatges, sinó que volia fer Gavà amb si mateixa, esperant que algun dia se li donés resposta a aquesta pregunta, afegint en darrer terme que el PPC votaria en contra d'aquests pressupostos.

Per concloure definitivament el debat, el Sr. Alcalde va puntualitzar que si així ho volien els senyors regidors i regidores, estava disposat a convocar a la Junta de Portaveus per tal d'explicar quin era el model de ciutat, que no era pas precisament un barri dormitori de Barcelona, com així s'havia volgut expressar, afegint que Gavà disposava d'un projecte de desenvolupament econòmic, com s'evidenciava en el dia a dia i així s'havia expressat i documentat en el pla d'actuació municipal, com també n'havia disposat en el passat, indicant en aquest sentit que tant malament no ens havien anat les coses, i més si es comparava amb la resta de municipis, amb xifres que eren el suficientment objectives, tals com la taxa d'atur, renda per càpita local, PIB local, etc., que havien donat lloc a un model que era admirat en altres indrets de l'entorn metropolità, però que en canvi, per l'oposició local no era bo, potser per l'estereotip que calia anar desterrant de que allò que feia el govern local no estava bé, llençant des d'aquesta perspectiva un repte, en el sentit de fer una cimera de portaveus municipals per tal d'analitzar i debatre el model de ciutat, atès de que el primer convençut de que el projecte de ciutat havia de ser consensuat pel conjunt de forces polítiques era aquesta pròpia Alcaldia. D'altra banda, va dir que, afortunadament, la revolució industrial va fer que els polítics d'esquerra tinguessin dret a percebre un salari, perquè era la manera que tenien de viure i poder dedicar-se a la política, de tal manera que no només aquells que tenien rendes personals elevades es podessin dedicar a aquesta activitat, afegint que es tractava d'un discurs ja obsolet i que no mereixia cap altra comentari. En tot cas, va dir el Sr. Alcalde adreçant-se al Sr. Reyes, havien tingut ocasió de parlar sols, en companyia, a la Junta de Portaveus, en molts llocs, sobre quin era el seu model de ciutat en sentit global, i no només des de la perspectiva de la promoció econòmica, i quin era el model que defensava el PSC, indicant que hi havien més punts de convergència que no pas de discrepància, de desacord, conclouent amb una cita d'Ortega i Gasset, segons la qual la política era l'arquitectura complerta, fins i tot dels soterranis, i en aquest sentit, quan es debatien pressupostos, quan es debatia sobre la globalitat de la ciutat, s'havia de mirar tot, no només el titular, el que es veia a simple vista, sinó també el Gavà profund, i de tal manera que calia fer polítiques de transformació, perquè eren aquestes les que ens ajudarien a sortir d'aquestes paraules tant reiterades avui com les de crisi i recessió, afegint que aquest equip de govern no treballava per la crisi, sinó per la riquesa, per la distribució i repartiment de la mateixa en la nostra ciutat, i per tal de seguir treballant en la millora d'aquesta ciutat que era admirada en el conjunt metropolità.

Finalment la Sra. Sánchez va fer un breu comentari arrel de la última intervenció del portaveu de CiU, Sr. Ramon Castellano, només per indicar que no havia estat esquivada ni

havia pretès eludir el debat en relació a les partides que havia enumerat, reiterant que s'havien fet esforços de contenció en totes les partides, incloses les que el Sr. Castellano havia detallat, i per això es justificava l'augment del nombre de números del Bruguers per intentar unificar a través d'aquesta revista municipal tots els esforços de comunicació de la nostra ciutat, mentre que respecte de la referència a la partida d'alts càrrecs, la Sra. Sánchez va dir que, certament, no l'havia entès, ja que l'únic que pretenia no era demanar que algú renunciés al seu sou, sinó que atenent a que sempre eren els grups de l'oposició els que demanaven aquesta mesura, es limitava a suggerir una determinada mesura, com en podia haver estat una altra, sense cap voluntat de generar polèmica en aquest sentit., agraint finalment al portaveu del PPC que hagués reconegut públicament els esforços de l'equip de govern en la política de contenció de la despesa, així com a les dificultats de finançament dels ajuntaments i a la necessitat de resoldre aquesta qüestió, indicant finalment que el pressupost podia ser millorable, però consideraven que era el que més s'ajustava en aquests moments a les necessitats de la ciutat i dels seus habitants, donant la prioritat a les polítiques socials i mediambientals, i a la promoció econòmica.

Acabat el debat, es va passar a la votació en bloc de les esmenes presentades pels diversos grups municipals.

Pel que feia a l'esmena presentada pel grup municipal de CiU, va ser rebutjada per 1 vot a favor (1 CiU), 14 vots en contra (12 PSC i 2 ICV-EUiA), i 5 abstencions (3 PPC i 2 ERC).

Pel que feia a l'esmena presentada pel grup municipal de Ciutadans, va ser rebutjada en no tenir cap vot a favor, 14 vots en contra (12 PSC i 2 ICV-EUiA), i 6 abstencions (3 PPC, 2 ERC i 1 CiU).

Pel que feia a l'esmena presentada pel grup municipal d'ERC, va ser rebutjada per 2 vot a favor (2 ERC), 14 vots en contra (12 PSC i 2 ICV-EUiA), i 4 abstencions (3 PPC i 1 CiU).

Finalment es va sotmetre a votació el pressupost general, amb el resultat que figura a l'encapçalament del present acord.

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dóna per acabada la sessió essent les vint-i-tres hores, deu minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa